

Afet Kırat

- şiirler -

Yayın Tarihi:

17.09.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Afet Kırat

Eserleri:

.....Amasya'm

AMASYA'M

Sensin şehir-i şehzadem şanlıyan yer aşkıyla
Anlatmak mümkün müdür dilimizde şarkıyla
İçimize yer ettin yeşilin farkıyla
Kayaların göğsünde nice sırları gizler
Sandığında saklarsın anılardan çeyizler
Ak duvağı başına takayım mı Amasyam?
Uzaklardan ah edip bakayım mı Amasyam?

Ferhat yağız bir civan Şirin'ine sevdalı
Yoksulluktan tuttuğu kopartıyor her dalı
Şirin billurdan berrak su misali sedalı
Amasya susuz kalmış buydu Bey'in niyeti
Demir dağı delmekti kavuşmanın diyeti.
Dedi ki; Şehir yandı tez zamanda bir su bul!
Düşünmeden sonunu Ferhat'ım etti kabul.

Dokunmak için yârin saçlarının teline
Aldırmadan ırmağın coşkun akan seline
Firkatin umudunu yükleyerek beline
Koynunda saklayarak Şirin'in yazmasını
Allah! Diyerek vurdu dağlara kazmasını.
Görev çetindi ırmak akar mıydı bilinmez
Yoksa sevda Ferhat'ı yakar mıydı bilinmez.

Rüzgârın sevdaların izlerini taşıyor
Yalınayak yıllarla sınırları aşıyor
Nasıl bir tutkuydu ki dinleyenler şaşıyor
Sır asılı duvarda yalı boyu evlerin
Ziyaretgâhı oldu gelip geçen devlerin.
Unutmak mümkün müdür efsaneni Amasyam
Yüreğime nakşettim her seneni Amasyam.

Bir tebessüm açıyor düşününce gamzeler
Hasretinin hançeri gelip bağrımı deler
Düşte uyurken kirpik iyi kötü an eler
Uyanıp esnerken gök unuttur beni rüzgâr
İsteğim toz tanesi gelsin şehrimden ne var
Bilmez mi Amasya'nın havasına tutkundum
Başı bozuk nefesle suskunluğu yutkundum.

Yastıkaltı öyküler sevdaları işliyor
Çile çeken çizikler geleceği şişliyor
Alnında gam lekesi, zaman her an işliyor
Bu manzum bir öyküdür ulu orta salınan
Şimdiki sevdalarla en sonunda kalınan.
Şairlerin koşuyor ırmak boyu heceyle
Karanlığı yırtıyor yarışarak geceyle.

Bir nefes çekmeliyim tanıdık gazellerle

Ya dua etmeliyim kınalanan ellerle
Nasibimi keserek bir anda yadellerle
Gök gözlü bu kadının yükselirken ağıdı
Kömür yasa boyadı kardan beyaz kağıdı
Kalemin karasıyla bak haykırdım Amasya'm
Kindan çekip kılıcı artık kırdım Amasya'm.

Afet İnce Kırat

Afet Kırat

.....Yakarış

Ey, gökleri ve yeri yoktan var eden Rahman!
Bu âlemde bir hiçtim, kudretinle yarattın.
Acılar içindeydim, sendin derdime derman
Doğmak mıydı günahım üzerime nâr attın?
Ecrâm u ecsâm sana her zaman zikrederken
"Bu gaflet uykusu ne, hani duanız? " derken
Titreyerek uyandım, işte bu sabah erken
Şöyle baktım çevreme, bu ne muhteşem tasvir!
Kim kopya edebilir, bu resmi El Musavvir!

"Ol! " Emrinle var oldu, yeri yeşerten güneş
Bilirim karanlıklar, tek emrinle kayıptır
Hiç olur mu gökte ay, gecelerde güne eş?
Görmezlikten gelirim, affedilmez ayıptır.
Mutsuzluğa gark etti, korkutuyor hasletim
Merhamet et, ben garip, ben öksüzüm, ben yetim...
Yardıma muhtacım, şekva değil niyetim.
Ölmüşe can verensin, ölü eden diriye...
Beni artık canlandır, yalvarırım, El Muhyi!

Açılan yüreğimle, boşalan gözyaşımla
Cemalinden süzülen nur katreleri gibi
Bütün varlığım ile bu çileli başımla
Secdeye kapanarak sana geldim, Yarabbi!
Kabul eyle duamı, bağışla günahımı
Ne olursun duy artık, çektiğim bu ahımı!
Gölgelerden uzak kıl, gelecek sabahımı
Günahına mani ol, dilimin ve elimin
Beni sensin koruyan, sahip ol, El Müheymin!

Acziyetimi basıp, ateş düşen koynuma
Eyyup sabrını sarıp, tevekkül hırkasıyla
Geldim işte kapına, tüm vebalim boynuma...
Yakarıyorum sana, duaların hasıyla.
Senden korkum nâr değil, uzak kalmak sevginden...
Gönderdiğin kitabın doyumsuz ahenginden...
Uzak kalmak, cennetin cezbedici renginden...
Sebebinden gafilim, tükendi tüm mecalim
Bildiğin gibi kurtar, bu çileden, Ey Âlim!

Kudretinden daha çok bahşet derman hediye
Göğü inleten ahla durmadan yalvarayım
Kalbimden taşan aşkın daha da yaksın diye!
Bir yüzü ak kulunum karadan da karayım
Ar ederim önünde diz çöküp yalvarmaktan
İçmeye yüzüm yoktur şerbet akan ırmaktan
Muhtacım vuslatına usandım bu firaktan.
Yarattığın bu kula sensiz yaşamak haram...
Nura gark et kalbimi Zül Celâl -i Ve'l - İkrâm!

Gün gelip can verirken, eksik koyma suyumu
Ki içimi kavuran, mahveden ateş sönsün!
Şavkınla ışıklandır, ıssız çölde kuyumu
Ki mekânım zindandan, huzurlu köşke dönsün!
Rahmeti gazabını aşmış olan Güzel Yâr!
Tutduğum dallardan hani elimde ne var?
Dünyanın ateşinden imdat eyle sen kurtar!
Bilirim cürmüm büyük, değil yalvarmak haddim
Yardıma muhtacım, el uzat El – Mukaddim!

Ya İlâhi! Zikrinle çağıldarken bu pınar
Çağların kirlettiği ruh bedenim arınsın
Yaralarım çok derin, yaşlı yüreğim kanar
Hayata çizgi çeken kulun sende barınsın!
Ya İlâhi yıprandım, yoruldum kederimden
İsyanıma pişmanım, bu kötü kaderimden
Bak yine mağlup olup döndüm son seferimden
İstikbalim elinde, her cefana eyvallah!
Ak pak eyle ruhumu, çare sende, Ya Allah!

AFET KIRAT

Afet Kırat

.....Gülle Muhabbet

Nedir ey kırmızı gül, böyle cilveli bakış?
Yârinin dudağından yoksa buse mi çaldın?
Dikenin mi acıttı? Kanadın nakış nakış...
Gördün mü yaptığını! Beni hicrana saldın.
Neresidir vatanın, bilinmeyen diyar mı?
Kimdir seni ilk öpen, yoksa sevdalı yâr mı?

Nedir bu güzel koku, maşukun teri midir?
Ne oldu utandın mı? Yanakların kızardı.
Mahcubiyet gereksiz, burası yeri midir?
Sendeki soylu duruş ezelden beri vardı.
Akan ne çığlık çığlık, çektiğin ah-u zâr mı?
Senden ayrıldı diye şeydana intizar mı?

Nedir o, şebnem midir? Sakın 'Gözyaşım...' deme!
Gelen mutlak gidecek, bitirip imtihanı
Ve nihai karara erdirecek mahkeme.
Gönüllerin sultanı terk eyledi cihanı.
Köklerine yurt olan, bu küçücük mezar mı?
Yaradanım bu sonu, kötü olsa yazar mı?

Salın ey gül rüzgârda! Yazda, kışta, baharda...
Mest olsun cümle canlar, seni resmeden kalem...
Eğme sakın başını! Yakışmaz intihar da.
Seninle şenlenecek, efkârlanınca âlem
Kıyma damlalarına, yaprakların pınar mı?
Acılı gözyaşınla kara toprak kanar mı?

Merhametle işlendin, Rabbimden armağansın
Gönlü bizar bülbülün solmayacak sevdası...
Uzat başını göğe, bulutlar aşka kansın!
Tanımasın hiç kimse; elem, keder ve yası!
Şarkıda geçse adın, gönülleri yakar mı?
Paylaşalım derdini, yetecek kadar var mı?

Çekinme ey gül, söyle! Kavuşmamak mı derdin?
Ferhat Şirin'e erse, sürer miydi efsane?
Aşkların güzelini tüm dünyaya gösterdin
Mahşere kadar bekle! Burası çilehane...
Ne sanmıştın bizleri, vurulacak şikâr mı?
Boynumuz kıldan ince, dikenin zülfikâr mı?
AFET KIRAT

Afet Kırat

Acılar Toza Karıştı

Yıl bin dokuz yüz altmış beş
Cehennem demir kapısı söküldü önce
Döküldü tutuklu suçlar tozlarla birlikte
Balyoz sesleri çınlattı taş duvarları
Acı anılar saklandı birer birer
Kimisi gözyaşına yüklü, kimisi hasret kokan
Katli vacipti artık
Yıkılacaktı.

Amansız kavgaların tozuydu ortalığa saçılan
Nefret, kin ve öfkenin ayak izleriydi
Sonu kanla biten öyküler sarmıştı her yanı
Nice ayıplar vardı nice günahlar
Bir asırlık taşlarda
Dökülüyordu her balyoz darbesinde
Kanunun sözleri sürünüyordu yerlerde
Ve ithamlar
Ve yalanlar
Ve ölüm
Bitip tükenmeyen...

Gömleğini çıkarttı gökyüzü
Kirlenmişti, utanıyordu
Bulutların arkasına saklandı güneş
Yeşilirmak'tan yeşil şiirler fışkırdı
Yükseldikçe solarak
Hüzün yağdı yalı boyundaki çatılara
Kuş evlerinde kuşlar üşüdü.

Boynunu büktü Harşena
Bütün ihtişamına rağmen
Dağlar bile delinmişti
Duvar mı yıkılmayacaktı
Nelere şahit olmamıştı ki zirvesinden
Kana bulanmış ellerin gökyüzüne açılışını görmüştü
Annesinin suçunu çeken çocukları
İdamlıkların pişmanlığını
Yalnızlığa terk edilenlerin gözyaşlarını...
Dökülüyordu taşlar kazma darbeleriyle
Dökülüyordu kaybedilen umutlar
Yayılmıştı şehrin üstüne
Yaşarken özgürlüğü tatmayan ruhlar.

Yüz yıllık çığlıklar
Yüz yıllık haykırışlar
Ve inlemeler ve güneşe hasret yüzler
Karıştı enkaza
Şehir rahattı artık
Göbeği çatlamayacaktı
Nefretle bakmayacaktı yanından geçenler
Titremeyecekti Hükümet Köprüsü
Geceleri korkudan.

Yok olmuştu cürümhane
Kuşlar cıvıldaştılar
Yıkılırken hapishane...

Afet Kırat

Adaleti Arıyorum Yerini Bilen var mı?

Hani derdin bir zaman adalet benim adım
Dere tepe demeden yürüdüm adım adım
Nerelere saklandın bir türlü bulamadım
Armut dersem saklan da elma dedim çıksana
Benden korkman gereksiz yüreğim açık sana

Afrika'ya mı kaçtın çalınırken tamtamlar
Kazan mı kuruyorlar senin için yamyamlar
Belki ile birlikte birikti istifhamlar
Armut dersem saklan da elma dedim çıksana
Benden korkman gereksiz yüreğim açık sana

Avrupa'ya mı gittin var mıydı ki ihtiyaç
Doymak mı istiyorsun burada kaldın mı aç
Bilir misin özledi sana insanlar muhtaç
Armut dersem saklan da elma dedim çıksana
Benden korkman gereksiz yüreğim açık sana

Amerika'da mısın saklar mı Pensilvanya
Ürpertti mi içini yaşadığın coğrafya
Serbestlik mi istedin sığıcı mı dar-ı dünya
Armut dersem saklan da elma dedim çıksana
Benden korkman gereksiz yüreğim açık sana

Daha üç kıta gezdim ülkeleri dolaştım
Dalgalı denizleri yüksek dağları aştım
Bulmak imkânsız gibi şaştım vallahi şaştım
Armut dersem saklan da elma dedim çıksana
Benden korkman gereksiz yüreğim açık sana

Afet Kırat

Adı Yok Bu Şiirin

Göz kırparken yıldızlar bulutun arasından
Yok olur bütün dünya sen girersin gözüme
İçime ateş dolar bahtının karasından
Sen tutuklu ben serbest isyan düşer sözüme.

Firar et düşlerimden beni benimle bırak
Yeniden güneş doğsun bahar düşsün yazıma
Yalvardım Allah'ıma secdede hıçkırarak
Meltemler essin diye donduran ayazıma.

Ne mutlu eder acep güneşi mi tutayım?
Adını mı yazayım hüzzam çalan sazıma?
Giderken son halini istersen unutayım
Yokluğunu işleyim her gece niyazıma.

Rahat ettirecekse yok olsun tüm tasalar
Saklayayım bir anda bilinmeyen gizime
Yok edeyim kalmasın bizi üzen yasalar
Kaybolayım bir anda rastlanmasın izime.

Sana yaşamak yasak bana da yazmak haram
Kelimeler takılır yutarken boğazıma
Kimseler görmese de kanar içimde yaram
Felek yıkılsa kanun bakmaz itirazıma.

Sen gözümde masumsun bırak onlar alçalsın
Gülsün eğlensin coşsun dem düşerken sızıma
Adalet tokmağını kendi başına çalsın
Kimse leke süremez gönlümün yıldızına.

Afet Kırat

aksam-olur

AKŞAM OLUR

Gölgeler çılgın gibi uçarken akan suya
Kalkar gecesevası veda edip uykuya
Gün yorgunu yaşlılar hicranı duya duya
Duvarlara hapsolup yalnızlığa dalarlar
Tutulan dizleriyle hüzzam beste çalarlar.

Akşam olur gün düşer nasıl olacak yarın
Akşam olur düşünür geçişini yılların.

Kuşların cıvıltısı karanlığa işaret
Tenden soğuk ter sızar yükselirken hararet
Debdebeli yaşamın sonucu bu kefarete
Nerde gençlik hayali umudu vaat eden
Neden bu son yalnızlık bitmeyen hüsrana neden?

Akşam olur görünür birer birer yıldızlar
Akşam olur yüreği acı çekerek sızlar.

Düşmandır aynalar çünkü gerçek acıdır
Geç de olsa anlar ki dünyada kiracıdır
Yıllara yenik düşmüş resimler baş tacıdır
Hani nerede şimdi cana derman insanlar
Anılarda yeşerir pembe beyaz zamanlar.

Akşam olur an geçer uzanarak geceye
Akşam olur çözmek zor düşer bir bilmeceye.

Sessizlik can yoldaşı, sessizlik kaderdaşı
İlerlerken bir hızla gözünden akan yaş
Yumruk çöker bağrına yana kayarken baş
Kavrulur yanar kalbi bir yudum suya hasret
Gerçek âleme göçer son bulur bu ziyaret.

Akşam olur bir insan gerçekken şimdi yalan
Akşam olur geriye bir kaç resimdir kalan.

Afet Kırat

Afet Kırat

Akşam

- Günüm geçer çabayla severim akşamları
Siler mi süpürür mü içimdeki gamları?
Belki neşeli değil, belki biraz mahzundur
Ne gülden daha kısa ne serviden uzundur
Fırtınadan yorulmuş sakin sessiz durgundur
Derin sulara düşen kızıl bir ışık akşam
Güneşten ayrılmaya artık alışık akşam.

İnerken gözlerine kara duvaktan perde
Kırpıkları kapatır gelir gökten iner de
Dünyaya huzur salar düşürmez biran derde
Dökülür yavaş yavaş toprağa siner akşam
Kapatır kapıları Anka'ya biner akşam.

Düşlerin kanadında gezdirir diyar diyar
Hasretleri bitirir gözlerde özlenen yar
Kıymetini biliriz zamanın şahı sayar
Ilık ılık iç çeker sessizce solur akşam
Geceye yenik düşer kaçır kaybolur akşam.

Afet Kırat

Akşam-2

----- Günüm geçer çabayla severim akşamları
-----Siler mi süpürür mü içimdeki gamları?

Belki neşeli değil, belki biraz mahzundur
Ne gülden daha kısa ne serviden uzundur
Fırtınadan yorulmuş sakin sessiz durgundur
Derin sulara düşen kızıl bir ışık akşam
Güneşten ayrılmaya artık alışık akşam.

İnerken gözlerine kara duvaktan perde
Kırpıkları kapatır gelir gökten iner de
Dünyaya huzur salar düşürmez biran derde
Dökülür yavaş yavaş toprağa siner akşam
Kapatır kapıları Anka'ya biner akşam.

Düşlerin kanadında gezdirir diyar diyar
Hasretleri bitirir gözlerde özlenen yar
Kıymetini biliriz zamanın şahı sayar
Ilık ılık iç çeker sessizce solur akşam
Geceye yenik düşer kaçır kaybolur akşam.

Afet Kırat

Alev Nefesli Evde

Alev nefesli evler hıçkırıyor derinden
Güneşi göremiyor dinmeyen kederinden
Günah! Şekva edemez çileli kaderinden
Hangi toprağa basmış kana bulanmış postal
Hangi semadan düşmüş kanadı kırık kartal?

Uğruna can verilen vatan kimin vatani
Bu günahkâr dünyanın biter mi militanı
Mutlu mu edecekler Suriyeli sultanı
Renginden utanıyor tabutta solan çiçek
Savaşkopat oyunu nasıl oluyor gerçek.

Masumların başında insaf bilmez bir pençe
Büyüyor yeryüzünde deva bulmaz şirpençe
Karıştırıp dururlar dünya kazan kim kepçe
Dibi tutmaz korkmayın altını kısmıştır Hak
Durun! Ebrehe gibi, olmadan siz de helak.

Alev nefesli evde garibin oğlu mehmet
Bir bayrağa sarılı herkes dilerken rahmet
Peşindeki gözlerden okunurken vahamet
Bir çığlık gömülüyor iki büklümken beden
Fısıltılar doğuyor şehit mi bunlar, neden?

Afet Kırat

Alıp Aya Sakladım

ALIP AYA SAKLADIM

Suya kayan anların hatırası içimde
Kor desenli sözcükler çalınmış bilmem kimde?
Yağmalandım vuruldum geçen sene ekimde
___Göçmen kuşlar söylerken ayrılık türküsünü
___Şiirlerle öldürdüm sevdanın öyküsünü.

Hecelere yükledim hissettin mi çağrımı?
Rüzgârların dişleri parçaladı bağırimi
Geceye koşan mehtap dindirmede ağrımı
___Dalgalarla çarpıştı dinmek bilmez celâlim
___Tüm dünyaya yayıldı gönülden ihtilâlim.

Artık solgun resminle ışımıyor akşamlar
Rahat vermez hücremde süründüren bu gamlar
Kalbimin kırığından acıtan anlar damlar
___Seher vakti çiçekler yudumlarırken son çiyi
___İki düş arasında yitirdim bu sevgiyi.

Sararan yapraklarla ezildi bak kederim
Hasrete mahkûm oldu gönül denen ejderim
Ezaya ekmek banıp "Bu kadar yeter!" derim
___Gururum parçalandı bir örümcek ağında.
___Dert devşirdi kılıçlar birden ağrı dağında.

Günler geçmek bilmedi perişan harap ayım
Çöle düştü ikbâlîm hicran mı benim payım?
İşte budur ahvâlîm daha neler yapayım?
___Zaman geçti üstünden tükendi bende aşkın
___Çağlar içimdeki gam çağlayan kadar taşkın.

Titretsin yeryüzünü dem karası bakışlar
Ezmemeli ruhumu kalpten kalbe akışlar
İlkbaharı özledim uzak kalsın tüm kışlar
___Vuslata zincirleyip derdini yasakladım
___Hayalini cebimden alıp aya sakladım.

<EMBED SRC='http://www.antoloji.com/siir/media/65/
www_antoloji_com_1171665_643
.MP3' autostart=true loop=1 hidden=true,false width=300 height=8>

Afet Kırat

Anıların Gölgesinde BitiŖe Doğru

“Daha dün annemizin kollarında yaŖarken”
Örgütere sığmayan saçlarımız söküldü
İnsan nasıl yaşlanır diye sorup Ŗaşarken
Fındıkkıran mineler yerlerinden döküldü
Bir ŖimŖir ağacına muhtaç kaldı dizimiz
Kalmadı Ŗarkılarda notalarda izimiz.

Dönerken topacımız kader çarkı da döndü
Tozlara bulanırken korkmazdık kirlenmekten
Kelebek kovalayan gözlerin ferisi söndü
BaŖka derdimiz yoktu kör ebeyi yenmekten.
Anılarda saklanan o günler unutulmaz
KoŖsak bile peŖinden kuyruğundan tutulmaz.

Uçurtmamız delerdi gül yüzlü bulutları
Belki de bu sebepten ağlıyorlar sanırdık
BeŖ taşın seslerinde sakladık umutları
Ne dermanımız biter ne biraz usanırdık.
Ŗimdi soluksuz kaldık yürümek bile azap
O günler soğan baldı Ŗimdi bal bile kezzap.

Kiralık bisiklete bakarken derin derin
Pancardan yaptığımız kağnıları çekerdik
Adını da bilmezdik elemin ve kederin
Pamuk Ŗeker tadında sevgileri ekerdik.
Ŗimdi içimizde kin... Kıskançlık öfke oldu
Bilmem çocuk kalbimiz ne için böyle oldu?

İsli gaz lâmbasında yaparken ödevleri
ŖaŖılacak bir Ŗeydi yorulmazdı gözümüz
Ŗimdi arıyor olduk o kerpiçten evleri
Betonlarda çürüyor rutubetten özümüz.
Artık geride kaldı anlatılan masallar
Yatmamızı bekliyor camide saklı sallar.

Afet Kırat

Anlarsın

Sadakati unutup ananın kıymetini
Yanıdaki dostların tavrını tıynetini
Bir koltuğa çökünce başkanın niyetini
Bir zindan köşesinde yattığında anlarsın.

Hiç açığa çıkarma içindeki cevheri
Sakin güvenli sanma dolaştığın her yeri
Arkanı döndüğünde sırtındaki hançeri
Merhamet yoksununu battığında anlarsın.

Evinin kapısını el âleme açarsan
Tasarrufu bilmezsen her tarafa saçarsan
Gücünü tüketirsen el gözünde naçarsan
"Hayır!" Diye kaşını çattığında anlarsın.

Herkes çıkar karşına denemeden inanma
Kimisi dili süsler sahte sözlere kanma
Pişmanlık ateşinde ömür boyunca yanma
Kimmiş gerçek arkadaş battığında anlarsın.

Aleyhe kullanırlar anlatma kâbusunu
Merhameti bilmezler kırarlar fanusunu
Gururunu yok sayıp elinden namusunu
Yıkarak duvarları sattığında anlarsın.

batmak- iflas etmek
batmak_ hançerin batması
ayak aynı gibi görülse de anlamları farklı yanlış anlaşılmasın

Afet Kırat

Asla Dayak Yemedim

Erim beni incitmez ne güzelmiş kaderim
Okşar sever ayda bir öğrenmedim özlemi
Onun kulu olurum "Yeter ki emret" derim
Yüzüm değer eline açıksa çayın demi
Bu ne biçim iftira aman sen de ilâhi
Ahırda süt sağarken öküz tepti billâhi.

Beni sever bilirim güvenirim erime
Acıyıp bakma komşu huzurluyum rahatım.
Sakin ha kıskançlıktan erim erim erime
Okşanmaktan yoruldu ondan istirahatım.
İnanmadın mı yoksa söylediğim sözüme
Aniden rüzgâr çıktı kapı çarptı gözüme.

Bir öpücük kondurdu leblerimde gül açtı
Yediverenmiş cinsi solmak nedir bilmedi
Sivri dikenini battı ondan huzurum kaçtı
Şâfi'nin adı bile kızılığı silmedi.
Patlayan bu mayından kalmadı ağız tadı
Dayak falan yemedim sadece uçukladı.

Şikâyet etmem asla söyleyemem suskunum
Gözyaşıma aldırma mutluluktan akıyor
Elek duvarda kaldı yere saçıldı unum
Erim yaman adamdır bana iyi bakıyor.
Geçende sen anmıştın birden tuttu hıçkırık
Dengem falan bozuldu o yüzden kolum kırık.

Hastahane odası bilmem neden yurt oldu
Kimsenin suçu yoktur bu benim kara bahtım
Düşündüm de içime birden bire kurt doldu
Günbatımı olmuşum sanırdım ki sabahtım.
Gökten inen meleği konuk etti bu hane
Ölüm gelmiş cihâne, bıçaklanmak bahane...

Afet Kırat

Afet Kırat

Aşıklar Müzesinde

Gün gelip de Şirin'in sevdasına düşseydim
Parçalardım elimle su görmemiş taşları
Ferhat'ın yüreğini onunla bölüşseydim
Şehre ırmak yapardım gözümdeki yaşları.
Ateşin kızılını sürerdim dudağıma
Kimseyi çıkartmazdım göğsümde aşk dağıma

Kaç mısra çürütürdüm bir balyozun sesinde
Bir udun nağmesinde ne makamlar yakardım
Muradıma ererdim aşk kokan nefesinde
Şehir ışısın diye şimşek olur çakardım
Sevdasına düşseydim gün gelip de Şirin'in
Çiçeklerle süslerdim tabanını her inin.

Gün gelip de Leyla'nın düşseydim sevdasına
Yıldızlarla bezerdim ateş salan her kumu
Güneşi hapsederdim Mecnun'un odasına
Hayallere dalardım gece bölüp uykumu.
Cennete çevirirdim gündüz yanarken çöller
Gözyaşımı dilerdi seraba dönen göller.

Suskun kalan perinin ellerini tutarak
Sokulurdum Mecnun'un buğulu gözlerine
Düşmanlığı yok edip kinleri unutarak
Aldırmazdım kimsenin ayıran sözlerine.
Sevdasına düşseydim gün gelip de Leyla'nın
Tadını çıkartırdım onunla geçen anın.

Gün gelip sevdalanıp olabilseydim Aslı
Fistanın düğmesini ellerimle sökerdim
Çıldırırdım Kerem'in başlarken yangın faslı
Bulutlara uzanır yağmurunu dökerdim.
Baharın kokusunu sarardım düşlerime
Geçmişten sırlar gibi serip gülüşlerime.

Kozasında saklanan gölgeleri salardım
Asardım tüm evreni sürünen kâkülüme
Çiçeklerden koparıp pembe düşe dalardım
Yeni umut ekerdim savrulurken külüme.
Düşseydim sevdasına gün gelip de Aslı'nın
Parçalardım kalbini bedenleri paslının.

Ne Şirin'im ne Aslı ne de çöllerde Leyla
Bir garip âdemim ki aşktan uzak kalmışım
Bundan sonra kâr etmez ne sükût ne vaveyla
Asırların içinde düşlere mi dalmışım?
Sevdayla yanmak için döner miyim bilinmez
Çocukluktan çizilmiş efsaneler silinmez.

Belki hepsi değildir birkaç sevdayı andım
Gece nazla sallanıp incisini dökerken
Dilimde kelimeler mahşerde gibi yandım
İmgelerin içinden sessiz harfler sökerken
İlmek ilmek söküldüm bir şiir dizesinde
Hayalimi yaşadım Aşıklar Müzesinde.

Afet Kırat

Aşk

Namluda çivi, çiziyor yivi
Katleden devi, ölüm bir nevi
Çelikten kavi, od'a müsavi
- Kalbi parçalayan kama mıdır aşk?
- Eskimiş duyguya yama mıdır aşk?

Gökteki şimşek, tüfekte fişek
Nazlı kelebek, beşikte bebek
Yemin ederek, hep ölene dek
- Sürer mi sonsuza, bir yaz belki aşk
- Değeri bilinmez ama ilki aşk.

En deli sancı, yakar kıskancı
Yürekte acı, bulur muhtacı
Derde otacı, şifanın tacı
- Rafta satılmayan ilaç mıdır aşk?
- Göğsünde şaklayan kırbaç mıdır aşk?

Zem eder suyu, böler uykuyu
Yoktur sağduyu, en derin kuyu
Bozarak huyu, çözer tutkuyu
- Sırlarla boğulmuş bir gecedir aşk
- Dillere taht kuran tek hecedir aşk.

En tatlı rüya, bitmezmiş güya
Doyuran derya, değişik dünya
Güneşe veya; rakiptir aya
- Yazılı ve görsel yayın mıdır aşk?
- Basınca patlayan mayın mıdır aşk?

İki olur bir, en güzel devir
Yokluğu kabir, karanlık şehir
Kalemde nesir, dillerde şiir
- Notayla işlenen bir ahenktir aşk
- Hayatı sevdiren pembe renktir aşk.

Başlarda ayaz, kibritte alaz
Kulakta avaz, haylaz mı haylaz
Duvak bembeyaz, verilir cevaz
-Yalancı cennette iksir midir aşk?
-Zakkum mu, zıkkım mı, zehir midir aşk?

Afet İnce Kırat

Afet Kırat

Aşkı mı Düşünelim

Huzurumu kaybettim hiçbir yerde yok derken
Eller para önünde boşa secde ederken
Yılan diller ekranda cahilleri güderken
Neler yazmak gerekir aşkı mı düşünelim...

Taş duvar arasında kafesteki bebekler
Annesinin göğsünü özgür emmeyi bekler
Kanatları incinmiş ağırlarken kelebekler
Kim benimle hemfikir aşkı mı düşünelim...

Başımızı ezerken siyasetin oyunu
Birden terörist edip asaletin soyunu
Sandığa doldururken eziyetin oyunu
Bizi görsünler hakir aşkı mı düşünelim...

Tüyünü kaybetmişken güvercinin kanadı
İkilik yaratırken güçlülerin inadı
Yazın ortanca kızı temmuz bile kanadı
Ne hissetsin bu fakir aşkı mı düşünelim...

Afet Kırat

Ay İle Sohbet

Ay darıldı bu gece işmar etmedim diye
Haykırdı hece hece muhtaç imiş sevgiye...
Be hey vefalı yaren olur mu küsmek hemen
Günlük arzular ile dönmüyor bu değirmen
Bağışla bir seferlik unutmuşum tamamen.
Aklım hayli karışık çıkılmaz devrandayım
Balkonu mekân ettim yıkıldım hüsrandayım.

Gözyaşı kulelerim avucumda yokoldu
Çocukça hayalleri çaldıralı çok oldu.
İnce damlalar sızar kirpiğin vuslatında
Umutlar hayâl oldu kanatlanan atında
Şimdi ben ne bulayım öfkeli suratında?
Kelimelerim öksüz hecelerimse yetim
Namahrem sözcükleri azat etmek niyetim.

An elde eriyen buz kolay değil telâffuz
Mümkün müdür tahaffuz yazar mı levh-i mahfuz?
İstemezdim kayboldu pembe düşler nerede?
Çiğliği duyulmadı boğulurken derede
Onu çekip tutsaydı talihim bir kerede.
Kamçılıandı hayaller terkisinde atımın
Sefasını sürmedim günlük saltanatımın.

Ruhumda parça parça bin bir türlü düşünce
Kalkmak gelmez yeniden bir kez yere düşünce
Ne zaman ayrılacak üstümden karanlıklar?
Saatler akıp gitmez daha şafağa çok var
Beni yedi bitirdi içimdeki canavar.
Çekilir gibi değil ruhumdaki ızdırap
Geçmişim perişandı gelecek günler harap.

İpekli kaftanından kan süzüldü sabaha
Ömür tükendi bitti geri ne kaldı daha?
İlmek ilmek işlenip saklanırken her ayıp
Açıyorum elimi sükûnete susayıp
Kopardılar ruhumdan bütün inancım kayıp.
Emret huzur getirsin mavi kanatlı kuşlar
Önümde dümdüz olsun yükselen tüm yokuşlar.

Afet Kırat

Aynalar

Hayalim mi aynadan çalım atan yaşama?
Saçlarımdan çekerek kopartıyor periler.
Çocukça düş kurarım ilerleyen yaş ama
Umutsuz bir masalda ayaklarım geriler.

Köşesinde bir çiçek sevgiyle kurutuldu
İlkbaharda umutla sağanağa tutuldu
Hurdalar arasında tozlandı, unutuldu
_____ Bitmeyen ömür gibi çile çeken aynalar
_____ Boyun büküp bakarım söyle, neden aynalar?

Aynalar, hey aynalar!
Çivilenen yüzümle pasaklanan aynalar
Arkasında sırrıyla dert saklanan aynalar.

Sustum sese susadım artık haykırmalıyım
Çığlığım duyulmalı işte şimdi tam anı.
Çatlayan hayalimi aynayla kırmalıyım
Çıldırmadan bitmeli geldi veda zamanı.

Yerlere savurmalı ardındaki gizleri
Kalmamalı yaşamın acı veren izleri
Son düğüne saklanan bembeyaz çeyizleri
_____ Görücüye çıkarıp "Serin" derken aynalar
_____ Demeyin sakın dönüp "Daha erken" aynalar.

Aynalar, hey aynalar!
Yılların yargıcıyla yasaklanan aynalar
Ya ben çekilmeliyim, ya saklanan aynalar.
Afet KIRAT

Afet Kırat

Barakanın Düşleri

Sevgi ekim sonsuza büyüyecek mutlaka
Yüzümün kapısından firar ederken nefret
Saçağından saçları dökülen bu baraka
Tohumları yutsa da yaşardı ilelebet.

Nabzını durdursa da pencerelerin güneş
Eşyaların içinde saklansa çok firdöndü
Rüzgârın pençeleri olsa bile tebelleş
Anıyla yaşayacak kim diyecek ki; Söndü!

Aşındırsa aşkını kar sızdıran bulutlar
Hatıra defterinde kurusa gül yaprağı
Ölür yeniden doğar sarmalayan umutlar
Belki de kaktüs olur yırtar kara toprağı.

Yeniden yükselecek viran olmuş bu yapı
Duvarda dudak izi nasılsa var olacak
Daha da güçlenecek kırılan sırça sapı
Döküntüler üstüne güneş yine doğacak.

Afet Kırat

Bay Balon

Patlamana az kaldı kimler şişirdi seni
Ümüğünü sıkmışlar soluk da vermiyorsun
Çok fazla yükselmişsin görüyorum gölgeni
Bulutları kapattın yağmuru sermiyorsun
Kuruduk kömür olduk sönmek vakti bay balon
Parça parça dökülüp dönmek vakti bay balon.

Bay balon ne söylesem kifayetsiz kalıyor
Çıglık mı atmamız duymuyor kulakların
Bu aldırılmaz hallerin bizi derde salıyor
Sürekli gaz veriyor yanında çaylakların
Gün gelip gagalayıp patlatırlar bay balon
Güneşte kurutarak çatlatırlar bay balon.

Samimi mi acaba seni boş yere öven
İnandın mı acaba bir çıkarı yok mudur?
Herkes kendi derdinde kime olmalı güven
Huzuru yerinde mi gönlü karnı tok mudur?
Bu havanı indirmek mümkün müdür bay balon
Nedamet getirmiş mi üzgün müdür bay balon.

Afet Kırat

Bebekler ve Kapalı Görüş

Umut kayıp camına elini koyan bebek
Kanatları incinmiş uçamayan kelebek
Gam yağmış gözlerine göklerden öbek öbek
Kâbuslarla çevrilmiş gece gördüğü düşü
Anlaması mümkün mü bu kapalı görüşü

Özgürce konuşmayı artık yasakladılar
Asıl elebaşını dışarda sakladılar
Dağda silâhlananı terörü akladılar
Nasıl da soldurdular masumane gülüşü
Anlaması mümkün mü bu kapalı görüşü

Annesinin hükmünü göğsünden emen bebek
Kolay mıdır kuşları izlemeyi beklemek
Kişisel olan suçu kabul eder mi bellek
Bir umutla arzuyu bekliyorken öpüşü
Anlaması mümkün mü bu kapalı görüşü

Kandırıldık diye kendilerini aklayan büyüklerin, kandırıldığı için hapsedilen anneleriyle birlikte çile çektirdikleri 600 e yakın bebek için... Şairin sosyal sorumluluğudur.

Afet Kırat

Ben Şiirim

Ezilmeyi beklerken üstünde demir örsün
Olmazı varederim deseler de yalancı
Kâlp gözü kör olanlar mısrayı nasıl örsün
Benim adım şiidir çekerim binbir sancı.
İmgeyle nefes alır tek avazda çıkarım
Görünmez tekmelerle yedi âlem yıkarım.
Damlayan gözyaşımla dağları delen benim
Kilitli kapıları açarak gelen benim.

Çiçeklerin kokusu çıkar bende ayyuka
Yaprağını gömerim kökünü al ederim
Kalem kulum kölemdir uydururum hukuka
Nefesimle öldürür dilleri lâl ederim.
Geceyi kovmak için şimşek olur çakarım
Bir çakmak yalazıyla buzdağını yakarım.
Gökyüzünü çelikten kafese koyan benim
Alevin gömleğini közünden soyan benim.

Sözlükte bulunmayan sözcükler doğururum
Filizsiz fidanları uzatırım güneşe
Ekmek teknesi ile çığlıklar yoğururum
Bazen hüznün veririm, bazen ümit ve neşe.
Melânet muşluğunu harflerimle tıkarım
Zalimin boğazını hecelerle sıkarım.
Mancınıkla savrulup atılan taşlar benim
Bir dizemle suçlanıp ezilen başlar benim.

Benim suskun seslerin sızılı ayak izi
Sabaha düşen gamın çırpınan kanatları
Benim kırmızı yapan boyayarak denizi
Gölgemde dondururum var olan sanatları.
Gelecek zamanlara rüzgârlarla akarım
Kırk kıratlık değerde elmas tacı takarım.
Şuya kılıf dikerek güneşe seren benim
Üşüyenin kalbine toplayıp veren benim.

Afet Kırat

Afet Kırat

Bendedir

şarabını içtim pembe baharın
düşümü ağlatmaz gelecek yarın
ne faydası varmış ah ile zarın
bahçeler çiçekler allar bendedir

hayallerim vardı firak içinde
yazmam gerekmezmiş çorak içinde
günlerim koşardı merak içinde
kahveler telveler fallar bendedir

uykusuz geceye etmişim veda
ömrümü aşk için edemem feda
gelmesin isterse sokaktan seda
kemanlar kanunlar teller bendedir

sevda kuşu uçtu sevgi elimde
tükettim kalmadı bir emelim de
kalbimde çırpınış tatlar dilimde
arılar petekler ballar bendedir

uçuyorum gökte mavi kuş gibi
süpürdüm içimden kalmadı fobi
yakıştı yüzüme gülerim tabi
şarkılar nağmeler diller bendedir

hepsi içimdeymiş kim bilir aşkı
evim viraneyse istemem köşkü
yanında yaparım ırmakla meşki
mecnunlar şirinler seller bendedir

çelme taktım düştü gökteki aya
dalgalandı coştı haykırdı derya
beni mutlu etti gördüğüm rüya
denizler gemiler sallar bendedir

Afet Kırat

Bıktık Usandık Artık

Umut ipi çürüdü gelecek tasesından
Suçluları mecliste aklayan yarasından
Bombası hazır duran kamyonet kasasından
Vallahi billahi de bıktık usandık artık.

Cinsel istismarlardan çocuklara tacizden
Korkusundan hakkını savunmayan acizden
Türk lirası önünde ataktaki dövizden
Vallahi billahi de bıktık usandık artık.

Fikrimizi silahla kurşunlayan yasaktan
Dünyaları yutsa da doymak bilmez kursaktan
Siyaset şapkasının üstündeki pasaktan
Vallahi billahi de bıktık usandık artık.

Sıkıştıkça köşeye aka kara çalandan
Masumlara atılan iftiradan yalandan
Düzensiz bir düzenden acımasız talandan
Vallahi billahi de bıktık usandık artık.

Biraz kalkınma dedik adalet de kayboldu
Bizler düştük hep birden kalkınanlar el oldu
Eskiden ne güzeldi tarlada ürün boldu
Vallahi billahi de bıktık usandık artık.

Demokrasi isteriz yıllarca ülkemizde
Ülkümüz de bu bizim inanın ilkemizde
Hep barış yanlısıyız inanç var öfkemizde
Vallahi billahi de bıktık usandık artık.

Afet Kırat

Bilemezsiniz

Bilmeniz mümkün müdür bir namlunun ucunda
Saatleri şaşırarak ölümün avucunda
Sönmesini beklemek can alan fenerlerin
Altında kaydığını titremeyen yerlerin
Ve hissetmek güneşin yavaşça söndüğünü
Unutmak bir an için dünyanın döndüğünü.

Bilmeniz mümkün müdür cevap vermek çağrıya
Nasıl zor olduğunu dayanması ağrıya
Tutunmak bir parmağa sakın bırakma diye
Yeni baştan sarılmak yitip giden sevgiye
Ve saklamak sandıkta yıllarca kundağını
Gözyaşlarıyla öpmek umudun dudağını.

Afet Kırat

Bir Afet Olmalıyım

Bir afet olmalıydım cehaleti yıkacak
Haksızlığı kodese ömür boyu tıkacak
Terör denen belanın kanını akıtacak
Huzur bulsun bu millet bir afet olmalıydım

Bir hortum olmalıydım yutmaya silahları
Sürükleyip denize ağlatan sabahları
Kökünden kazıyarak kula eyvallahları
Mutlu olsun cemiyet bir hortum olmalıydım.

Bir kaya olmalıydım ezmeye iftirayı
Önüne sürüklenip kapatıp mağarayı
Ebruli renk getirip kaybederek karayı
Halkım bulsun adalet bir kaya olmalıydım.

Bir volkan olmalıydım kötülere lav saçan
Cehennem kapısını yalancılara açan
Ama zarar görmesin ne yüzen ne de uçan
Abat olsun bu devlet bir volkan olmalıydım.

Afet Kırat

Bir Ana - Bir Oğul'

"Suya ateş düşse de, tükenmez ümit" dedim.
_____ Uyakla sarmaladım, zehir saçan heceyi
_____ Kâbuslara hapsettim, yaşadığım geceyi
_____ Zorlansam da yıllarca, çözerek bilmeceyi
" Uğraşmak zorundasın, çile sana çit" dedim.

"Gün yorgunu yokuşlar, vermedi geçit" dedim.
_____ Terkisinde hayatın, çekilmez oldu zaman
_____ Göğü sararken isyan, dinlemedi hiç aman
_____ Kanı uçtu güllerin, dertler oldu kocaman
"Ne olursun, merhamet! Derdi benden it! " dedim.

"Islanan ezgilerin, saplanan cirit" dedim.
_____ Kırık seste kayboldu, geçmişten düşen emek
_____ Tufan kuşandı zaman, infilâk etti ekmek
_____ Eteğimden yapışıp, yaşar mı hiç genç erkek?
"Mekânın gurbet olsun, buralardan yit! " dedim.

" Demir pençe ıstırap, ruhumda gel-git" dedim.
_____ Bir akrebin zehriyle, yerle bir oldu evim
_____ Merhamete muhtacım, sanır mı ki bir devim
_____ Madem ki annemişim, beslemekmiş görevim
-"Ben seninle bittiysem, sen de artık bit! " dedim.

"Çınlayan feryadımı, ne olur, işit! " dedim.
_____ Ben toprağım, anayım, derdi bitmez doğayım
_____ Her gece dua ettim, "Mehtabınla doğ ay'ım"
_____ Bir hançerdi son sözü, "Ben mi dedim doğayım? "
"Zehrini yudumlayıp, kahrolsam da git! " dedim.

Afet Kırat

Bir Mahkeme Daha Sonuçlandı

BİR MAHKEME DAHA SONUÇLANDI

Fikri sabit bir yargıç oturdu masasına
Okşadı elleriyle zehirli kâğıtları
Aldırmadan konulan devletin yasasına
Dinlemedi duymadı verilen yanıtları.
Ufaldıkça ufaldı öfkeli gözlerdeydi
Naftalinli geçmişte, yeminli sözlerdeydi.

Suçlusun! Dedi birden, yok savunmaya hakkın!
Aniden kollarını göğsünde kenetledi.
Sanık sustu muhtaçtı merhametine Hakk'ın
Boynunu yere eğip düzeni lânetledi.
Belli ki bu demektir; bağımsız mahkemeler
Meydanda nutuk atıp çözdük işi demeler.

Göz görmese ne olur körleşmesin vicdanlar
Kötülük çukuruna batmış bir kez diploma.
Nice masuma çile parmaklıkları zindanlar
Hastalanmış adalet teşhisim kesin; koma.
Zalimden yana olmak nasıl şey susma, söyle!
Nasıl rahat uyursun karalamayla böyle?

Şahit oldum geçende sabit kılındı karar
On parmağı yakanda olacaktır mahşerde.
Mazlumun sırtında mı zarar üstüne zarar
Korkmaz mısın azaptan yatacağın makberde?
Bilirsin ki yalandır isnat edilen bu suç
Böyle mi olacaktı hakça gelinen sonuç?

Afet Kırat

Bir Masal Gecesinde

Kelebek kanadında bahçe üstünde uçtum
Gelinciğin gözüne konuverdım dün gece
Bela oldum herkese sanki en büyük suçtum
Ağustosun sonunda donuverdım dün gece.

Gelinciğin gözünde neler gördüm dersiniz
Boşuna zorlamayın demem affedersiniz
Haydi, yine acıdım kızıl yüzlü bir deniz
İçinde çırpınan ben yanıverdım dün gece.

Bir arı iğnesine tutunup firar ettim
Duaları peş peşe dizerek tekrar ettim
Hepsi işe yaradı sanmayın zarar ettim
Bir bulutta yağmura kanıverdım dün gece.

Yağmurun damlasıyla tekrar toprağa düştüm
Yeşermeye başlayan filizlerle gülüştüm
Huysuzluk yapıyordu karıncayla dövüştüm
Her birini yenerim sanıverdım dün gece.

Yenildim karıncaya gülün koynuna kaçtım
Çiyleri yudumlayıp sabah erkenden açtım
Çiçeklerle beraber mis gibi koku saçtım
Şevenimi hissedip anıverdım dün gece.

Afet Kırat

Bir Şairi

Soluğun son ninnisi dokunup uyartacak
Gözünde sakladığı ilhamın masalını...
Yarı kırık duygular her sözcükte artacak
Vuracak bir kurşunla acı yüklü salını.

Gökyüzünün alnına işleyip sitemleri
Efkâr yumaklarıyla kapatacak üstünü.
Ruhların vadisine çağırarak emleri
Ve doğacak birleşip sözlerin en üstünü.

Zamansız mı serzeniş yasakların dilinde
Ya da sancılı sitem sureti beyazında...
Gardiyan kafeslerin titreyen kandilinde
Dökülecek dizeler duvarın ayazında.

Susacak dudaktaki çığlık atarken çanlar
Kasavet fısıltısı, alından süzülen düş
Gam basmış yüreklere üşüşecek uçanlar
Ve sonunda ruhlara sarılacak bir cümbüş.

Afet Kırat

Bir Yanımda Hüzün Var

Bir yanımda hüzün var, görünmez yanım efkar
Uzak iklime doğru yelken açsam ne zaman
Sessizlik uzaklaşır içimde tufan kopar
Çılgımlım deler göğü dünyayı kaplar duman.

Dilimden zehir akar kolumda kelepçeler
Bir uçurum önünde kaybolacak hevesim
Hasret çağlatan hançer gelir bağrımı deler
Ressamının emriyle silinecek bu resim.

Yine aynı haldeyim, kaygı düştü bu gece
Bilirim dalacağım uyanılmaz uykuya
Bir anda çözülecek ömrü saran bilmece
Her adımda kaybolan sesleri duya duya.

Alıp birden götüren dönülmez yollar aşan
Korkmaz mısın gönlümün tutuşan ateşinden
Ey sen, geçilmez gerçek adım adım yaklaşan
Sevdiklerim gelecek son kıratın peşinden.

O kırat ki tahtadan, ayağı yok şahlanmaz
Omzunda taşıyacak belki de üç beş kişi
Kopacak kıyamette nasıl yürekler yanmaz
Kızamam ki taşımak yalnız onların işi.

Zebaniler yakarken önüm sıra kandili
Küçük bir yıldız olup aniden kayacağım.
Şarkı söylemeyecek dalgaların şen dili
Bağları bozacağım, ecrimi sayacağım.
_____ Afet Kırat

Son nefes aynasında ömür görünür elbet
Bir ömür süresin ki sevince döne hüzün!
Dünyaya arka bahçe cennetler ilelebet
Ahireti unutma yarını günümüzün!
_____ Fahri.....teşekkürler sayın Fahri

Amansız gecelere korkular doluşurken
Koca ömrü tüketip huzursuz olacağım
Yüreğimde coşkulu hareler dolaşırken
Belki çok uzaklarda çaresiz olacağım.
_____ Burhanettin Akdağ.....Teşekkürler Sayın Akdağ

Afet Kırat

Bitmek Bilmez Yasaklar

Gözlerimin önünde değişmeyen resim var
Yemyeşil çerçeveler, ahşap eski kapılar.
Rüzgârda dans ederken pembe çiçekli perde
Küçük bir kız oturmuş beton merdivenlerde.
Ağacın gölgesinde titrerken beyaz yüzü
Gece düşlerde gezer, hayal süsler gündüzü.

Dolaşırken bahçede kelebekler misali
Melekler kanat takmış masumluğun timsali.
Küçük dudığında sesi çıkmayan ılık
Konuşmaya kapalı ama susmaya açık.
Defalarca okunmuş denetimli kitaplar
Yarınına yüklenmiş ağır yükler hesaplar.

Yükselen duvarların arasında bir mahkûm
Sevgisiz kalmış üzgün okşayan elden mahrum.
Ağlamak yasak ona aciz olmaktır zira
Evinde oturmalı çıkamaz sokaklara.
Konuşmak gülmek haram, kin, öfke, kibir yasak
Müzik dinlemek günah, en çok da şiir yasak

O kız isyan ediyor yasakları deliyor
Savulun vicdansızlar Afet Kırat geliyor!

Afet Kırat

Bizler Şairiz

Ben mi geç kaldım yoksa yıllar mı erken düştü
Mevsimler mi birleşti, önceden dört sanırdım.
Şimdi kışın karları saçlarıma üşüştü
Görebilseydim bunu doğmaktan utanırdım.

Akşamın büyüyle şimdi ağlar ufuklar
Güllerimi öpmüyor serin sabah rüzgârı
Uçuruma itiyor biçimsiz korkuluklar
İsyan ediyor ruhum çıkartarak çingarı.

Tutuşturur ruhumu çileden düşen ateş
Duman göğe ulaşır alev sarar her yeri.
O ateş ki kızgın lav kıskanır olur güneş
Durmak bilmez bir defa içimdeki serseri.

Kor ateşle kıvranan şiir yazar düşlerim
Bin acıya şifadır sihirli parmakları
Dizedeki nağmeyle büyüyor gülüşlerim
Hiç durmadan çağlıyor hecenin ırmakları.

Avucumda duruyor sözcüklerden yıldızlar
Uçuverir bir anda nura boğar geceyi
Bazen de kaybederim o an yüreğim sızlar
Dalgaların sesinde ararım tek heceyi.

Karalayıp kaçarız ölüm levhalarını
Bir nefesle gelmişiz son nefesle gideriz.
Dünler çileli ama düşünerek yarını
Yazarız bir umutla, bizler şairiz deriz.

Afet Kırat

Bu Gece Sokakta

Sonu gelmez öyküler biriktirip cebimde
Ekmek için bu gece sokağı arşınladım
Sordum gelen geçene mutluluk nerde kimde
Haykırışım fırladı gökyüzünde çınladım.

Yıldızın kuyruğuna takılan sevdaları
Kement atıp bir anda yeryüzüne indirdim
Ellerimle yazdığım bozuk istidaları
İhtiyar bir ulağın heybesine bindirdim.

Rüzgârlarla besledim üşüyen gülüşümü
Serseri bakışımı ayın yüzüne taktım
Bir dilenciye verdim bu geceki düşümü
Yerdeki mendiline hasretimi bıraktım.

Okşadım çiçeklerin el değmemiş tenini
Onlar yeşile döndü döküldü gazellerim
Kundakladım hüznümün acıtan bedenini
Tokatladım hepsini acımadı ellerim.

Simanı yakaladım gölgeli pencerede
Bir sokak lambasında gözyaşını aradım
Azade görünsem de yüregim cenderede
Sonsuza yürüyordum yollarda adım adım.

Hicranın dudağında sarhoş kadeh misali
Meyhane köşesinde türkülerle ıslandım
Yudumlamak bilmeyen anlar mı ayyaş hali
Nara attım haykırdım hasret narıyla yandım.

Afet Kırat

Cehennemin Dibi

Halimi soruyorsun edilir mi ifade
Ölümü bekliyoruz yaşamaktan ziyade
Kelebek kanadına bir ton demir yüklemek
Ellerini bağlayıp gaddarca sürüklemek
Gibidir emin ol ki söylenmez başka türlü
Sökülesi kapılar üzerime sürgülü.

Beni sana anlatmak zehir içmek gibidir
Burası saray değil cehennemin dibidir.

Sislenmiş yarınlarda kendimi arıyorum
Eyyup'u hatırlayıp sabrını sarıyorum.
Vicdanı didikleyip yem yapmışım ayaza
Ağrılı notaları yazmışım son beyaza.
Anlamsız sözcükleri dilimden atıyorum
Özlemin canisiyle birlikte yatıyorum.

Beni sana anlatmak buzu yakmak gibidir
Burası saray değil cehennemin dibidir.

Anı bohçalarımın ninnilerim sökölür
Acılar mayalanmış taşar kaptan dökölür.
Yerim ateş ülkesi çevrem barut kokusu
Kurşun deliği sanki duvarların dokusu.
İnler kafes kuşları koğuşun her yerinde
Düşleri tutuşturur inan her seferinde.

Beni sana anlatmak çığlık atmak gibidir
Burası saray değil cehennemin dibidir.

Yalnızlığın resmini çiziyorum tuvale
Dürüstlük kılıcıyla geldim işte bu hale
Sessizlik içindeyim kimse duymaz öykümü
Ağıtlarla defnettım yaralanmış türkümü
Elim kolum bağlandı çaresiz yaşıyorum
Adalet mi kayboldu hukuka şaşıyorum.

Beni sana anlatmak volkan yutmak gibidir
Burası saray değil cehennemin dibidir.

Afet Kırat

Ceza Evinden Yeşil Irmağa Mektup

Özlemler çivileniyor taş kesen yüreğime
Taş duvarların arasında soluksuz koğuşlarda.
Azat edilmiş dalgaların dövüyor
Tutuklanan bedenimi
Evrenin saçlarına nem sunarken nefesin
Mührünü basıyorum benden kopartılırken sesin.

Sen ey lirik bir ölümün
Yatağında kıvrılan nehir!
Sen ey Ferhat'ın kanıyla beslenen Yeşilirmak!
Sen gurbetten düşlerime seslenen Yeşilirmak!
Açılırken önümde tarihin düğmeleri
Yalnızlığımı mırıldanıyor
Seninle şenlenen şehir...
Güneşe meftun dalgaların gülümserken sonsuza
Yoluna süzülen gözyaşlarım suyuna eklenirken
Tespihimin tanelerine yapıştırıyor hüznü
Keşkeler kundaklanıyor sularının koynunda
Özlemlerimi savuruyorum yalı boyu evlerine
Kibleden esen rüzgârla...

İrisin kanadından sökülen sırlı yeşil,
Susuz yanan ruhuma dökülen nurlu yeşil!
Yağmurun gözleri mi beslendi biteviye,
Çılgılığı mı oldun antik susuşların,
Köse Dağı'yla mı emdirdin toprakların çatlağını?

Şahdamarımda dolanıyor hasretin
Uykuların kaçıp yatağında dönüp durdukça sen
Yeşil taneleri serpiştirdi gri bulutlar
Bereket ekerek
Geçtiğin ovaların üstüne...

Ne çabuk unuttun suyuna karışan kanı
Ne çabuk unuttun göğsünde kaybolan canı?
Korsan çılgınlıkları işliyorsun şehrimin göbeğinde
Bir yüzü kırık sevdaları taşıyorsun sürünen bedenle
Mazine gömdüm gençliğimi
Asırlık köprülerin altında çürütüldü düşlerim
Şilgim olsa sileceğim resmini dudaklarımdan
Özlemin bir pençeyken alımda...
İçimde tüten semaverin kokusu sızarken semaya
Semai yazsınlar suskunluğuma
Semah yaparken suların...
Türkümün sinir ucunda oynuyor şimdi coşkulu sesin
Güneş tebessüm ediyor sana
Şehre düşerken aksin
Susma söyle Yeşilirmak
Adı konulur mu senden uzakta hapsin?

Afet Kırat

Çıktı

Talan olmuş sözlerin küllerinde dolaştım
Gül dondu gülüş dondu küller saçıma kondu
Alfabeyi ezerek engel dolu yol aştım
Kesilirken nefesim dilimde sesim dondu.

Tanıktır dedikodu yokluk geceden çıktı.

Dişimin kovuğunda sıkışıp kaldı terör
Aylak sözcüklerimin yalnızlıktır koması
Miadı dolmuş kalem dostlardan bile nankör
Hangi borayla geldi yalnızlık diploması.

Ne geldiyse eminim her şey inceden çıktı.

Nehirlerim kuruyor mataramda bir ceset
Karalandı sözlerim şiirimde zan çıktı
Duvarda paslı sırlar ölüme denk siyaset
Ellerimin içinden yine suizan çıktı.

Çektiğim çilelerim bir çekmecedan çıktı.

Afet Kırat

Çocuk Düşlü Kadın

Bayram çocuğu gibi bir kapının önünde
Aralıktan içeri yavaşça süzöldü göz.
Kapı örtöldü birden her an gibi o günde
Avucundan kayboldu kanatlı iki çift söz.

İsterdi ki bu sefer kapılar kapanmasın
Bayram şekeri dolsun boş duran avuçları.
Soğuktan üşümesin yar narından yanmasın
Son bir defa titredi güçsüz parmak uçları.

Dediler ki; "Fırında ekmek henüz pişmedi
Şöyle biraz kurcala al eline küreği,
Girdiği gönüllerde sevgisi pekişmedi
Biraz daha köz gerek kızart pembe yüreği."

İçindeki tek umut kayarken arasından
Parmakları yumuldu acıttı evladını.
Sandılar ki sıkıyor yüreğin yarasından
Kapıda bıraktılar çocuk düşlü kadını.

Afet Kırat

Denizin Gözyaşları'

Bir tek damla su idim, düştüğümde dünyaya
Yıllar su gibi aktı, göremedim hiç rüya
Bir dereye tutuldum, küçükse de cüssesi
Düşlerimden düş çaldı, haykıran çılgın sesi
Dağları aştı geldi, sel oldu yoldaş dere
"Seni besledim" dedi, göğsünü gere gere
Kimi zaman kurudu, hasretten yandı gönlüm
Kimi zaman kudurdu, çileye kandı gönlüm
Tonlarca kir taşıdı, lekeledi bağrımı
Haykırsam da duymadı; imdadımı, çağrımı
Saat aktı, su sustu; kayboldu an tamamen
Öfkem içimde kaldı, sakın durmama rağmen

Ne aya ne güneşe, ne de muma muhtacım
Küçücük tebessüme, gülen bir yüze açım
Fırdadır mutluluk, hüznümlere dost oldum
İnleyen bir ney gibi; nemlendim, sızı doldum
Uykusuz gecelerde, yıktım gönül tahtımı
Anladım kara yazmış; kader, kara bahtımı
Ne külkedisiyim ben, ne de pamuk prenses
Cefayı çekeceğim, gelene dek son nefes
Yaşam gerçekten savaş, olamaz ki bir masal
Ey kalem! Tüm renkleri, tülleşen ufkuma sal
Kayaları döverken, denizin gözyaşları
Sürükledi acıyla, kuma dönen taşları

Afet Kırat

Desem ki;

Desem ki; sevdanın oku vuralı
Belki de saati aşka kuralı
Vefasızlık imiş işin kuralı
Zehir içtiğimi biliyor musun?

Desem ki; bağrımı parçala ve ez
Ey vefasız yaren, ey halden bilmez
Ümit sokağından günde bir çok kez
Gelip geçtiğimi biliyor musun?

Desem ki; sorarken "mutluluk nerde? "
Bakanlar buluyor belki her yerde
Elimde bir tırpan düşünce derde
Umut biçtiğimi biliyor musun?

Desem ki; ayrıldım küsüp sıldan
Belki de bu yüzden olmuşum nadan
Acep kayacak mı diye semadan
Yıldız seçtiğimi biliyor musun?

Desem ki; her akşam fallara bakıp
Elimden bırakıp, her şeyi yakıp
Kapkara ilmeği boynuma takıp
Candan geçtiğimi biliyor musun?

Desem ki; muhtacım sonsuz sevgiye
Ey gözü görmezim bu tavrın niye
Bir gün belki geri gelirsin diye
Kapı açtığımı biliyor musun?

Desem ki; boş kaldı kalbimin cebi
Düşünmez oldum bak soyu, nesebi
Öfkelenmemendir belki sebebi
Senden kaçtığımı biliyor musun?

Desem ki; dön artık vefa yoksulu
Yollardım sevdanın olsa okulu
Şende kalmadıysa şeytanın kulu
Ümit saçtığımı biliyor musun?

<EMBED SRC='http://www.antoloji.com/siir/media/02/
www_antoloji_com_992202_269.MP3'autostart=true loop=1hidden=true,false
width=300 height=8>

Afet Kırat

Dolunayı Tatalım

Haydi, gelin çocuklar oltamı hazırladım
Denizin ortasından tatalım dolunayı
Dalgaların üstünde dolaşıp adım adım
En uygun yeri bulup kurtaralım dünyayı
Kalplere dolduralım ışıklı sevgileri
Geriye bakmayalım hep gidelim ileri.

Hiç korkmayın çocuklar varsın sandal sallansın
Masum aşklar yem olsun misinanın ucunda
Unutun kavgaları dilleriniz ballansın
Barışı beslesin ay sizlerin avucunda
Işıl ışıl parlayıp, büyüsün, büyüsün de
İnsanları haps etsin sevginin büyüsünde.

Haydi, gelin çocuklar girelim mi kol kola
Atalar dememiş mi birlikten kuvvet doğar
Hep beraber girelim barış akan her yola
Bulutlansa gökyüzü üstümüze aşk yağar
Bırakın kini hırsı ben hepsini unuttum
Muradıma ulaştım size dolunay tuttum.

Afet Kırat

Dost Kalem

Farkettim sitemini sayfalardan taşıyor
Aydınlık kararır mı gam ile çile ile
Kartalın kanadında sarp dağları aşıyor
Tek başına çırpınmak boş avazdır nafile.
Varsa derdin çekinme paylaşalım dost kalem
Her zaman buradayım olsa bile meşgalem.

Yalancı neşelerden olur mu hiç başa taç
Gerçekler yüreğini dilim dilim ederken
Anılar sana tuzak boğmak isteyen kıskaç
Hataya düşüyorsun "Bundan kime ne? " derken.
Varsa derdin çekinme paylaşalım dost kalem
Savaşırız birlikte olsa bile bin elem.

Büküp boynunu susma söyle haykır çilekeş
Çağlayan gözyaşını ellerimle sildiğim
Gecelere aldırma mutlak doğacak güneş
Yıkılmak üzeresin kuvvetliydin bildiğim.
Varsa derdin çekinme paylaşalım dost kalem
Ebedi kalmayacak birgün sönecek âlem.

Düşündün mü Rabbimiz neden diken yarattı?
Al gülün değerini herkes öğrensin diye
Akıl verdi batanın şifasını arattı
Çare bulmak dururken susup oturmak niye?
Varsa derdin çekinme paylaşalım dost kalem
Hepimize yetecek sevgi saçan meşalem.

Afet İnce Kırat

Afet Kırat

Dosta Mektup 8

Karanlığı fısıldar kulağıma taş duvar
Ağırlaşmış uykuya yenilmeden kirpikler
Dilimin en ucunda dökülmeyen şiir var
Ruhumda esen rüzgâr şüpheleri tetikler.
Bir masal denizini düşünüyorum yine de
Ümit seçmek isterim bulduğum definede.

Zümrüt gözlü mutluluk ya da elmas özgürlük
Huzur ile dizilmiş boğazıma gerdanlık
Titreyen parmağıma yeşil safir bir yüzük
Süslenmek istiyorum yarınlarla bir anlık.
Duvarları aşacak kanatlanmış pelerin
Anahtarı kimdedir artık elime verin.

Dudağımı yakan kor tütüp duran sefalet
Dizlerime zehirdir soluduğum acı nem
Benim için en beter engellenen adalet
Hürriyetten men olmak dünyadaki cehennem
Maaşlı zebaniler çarpmaz mı size sesim
Açın tüm kapıları tükenmeden nefesim.

Afet İnce Kırat

Afet Kırat

Dosta mektup 1

Topladınız ne varsa her şeyi birer birer
Bırakın umudumu bir o kalsın cebimde
Bakışınız ok gibi deler göğsüme girer
Yalanlara yenildim doğru bildiğim kimde?
Çok zordayım kendimle kalacağım bu gece
Camdaki kör ışığı çalacağım bu gece.

Düşer diye ummuştum elbet bize de cennet
Kara bir kefen gibi çöktü üzerime dam
Taş duvarlardan emdim cinnet üstüne cinnet
Mezar çukuru gibi gece yattığım ranzam.
Çile çeken kemani çalacağım bu gece
Dert dalgalı deryaya dalacağım bu gece.

Çöle dönen dudağım gam nakışlı gözlerim
İntikamı unuttu teyellenen gûnahtan
Hasıraltı kinlerle iğnelendi sözlerim
Her yer kara kapkara ne umayım sabahtan?
Uyanılmaz uykuya dalacağım bu gece
Son defa nefesimi salacağım bu gece.

Afet Kırat

Dosta mektup 2

İlkbahar takıldı mı saçlarına sevgili
Bembeyaz papatyadan başına taç ördün mü?
Çırpınırken denizin şarkı söyler mi dili?
Bir martı kanadına selam taktım gördün mü?

Yazıver mektubunda açtı mı sarıçiğdem?
Rüzgârlar iletir mi özlemin kokusunu?
Senden haber alayım burada kaldım madem
Güneş ne zaman doğar bölerek uykusunu?

Kıpkırmızı gül gördüm bu gün bir fotoğrafta
Zaten hep aklımdaydın şimdi de seni andım
Hayalini sesini aradım her tarafta
Sanki bir gül koklasam hemen gelecek sandım.

Kitabın arasında sakladığım mor çiçek
Kurusa da yaşanan geçmiş anı getirir
Hasretinden tutuştum yalan değil bu gerçek
Kalemde düşen dize hatıranı getirir.

Afet Kırat

Dosta Mektup 3

Hasret kokan mektubun elimdeydi dün sabah
Soruyorsun sürekli "halin nedir, nasılsın? "
Söyleyeyim sevgili fayda etmiyor eyvah
Bu can kurbanın olsun saçlarınla asılsın.

Demişsin "ne istersin getireyim gelirken"
Bir tutam gerçek getir yalanları ezmeye
Ruhum acı çekmeden göklere yükselirken
Biraz da bahar getir nefesiyle gezmeye.

Denizden damlasını ya da birkaç kuştüyü
Uçurayım buradan duvarları o aşsın
Üzerimden kaldırsın ölüm kokan örtüyü
Tutuklanan bedenim özgürlüğe ulaşsın.

Defterin arasında al gülün yaprağını
Dikkatli koy ben gibi ezilip incinmesin
Etrafımı çeviren bu örümcek ağını
Silecek silgi getir gam üstüme binmesin.

Bulur musun bilemem çocuk düşümden biraz
Sol yanında saklayıp alıp getirsen bana
Eskide kaldı diye etme sakın itiraz
Bir günü bile olsa derman olur bu cana.

Yalana haksızlığa karşı koymaya canım
Kalmış mıdır bilemem bir parça devlet getir
Burada tükenmeden var dediğim imanım
Az da olsa razıyım hukuk adalet getir.

Afet Kırat

Dosta Mektup 4

Çiviledim toprağa tutuklu bakışımı
Zehir zıkkım yokluğun gözlerimden düşüyor
Üstüme çöken bahar kalan ömrün kışı mı?
Güneş de ısıtmıyor yaşlı elim üşüyor.

Yaraladım kendimi gülüşümü sökerek
Duymamak için bir şey kulağıma ot tıktım
İllegal çığlığımı ortalığa dökerek
Hayalde olsa bile kalın duvarlar yıktım.

Kahır yağdı bak yine buruşuk dudağımdan
Esareti çiğniyor erinmeden dişlerim
Zamanında kim çalmış onları kundağımdan
Geri getiren olsa yeni düşler işlerim.

Yağmurun damlasına ilıstırdım şiiri
Özlemlerim gün gelip toprakta yeşerecek
Derleyecek yerinden bahtı karalı biri
Kaybettiğim umuda belki de o erecek.

Afet Kırat

Dosta mektup 5

Bu gün hava kapalı cezaevi misali
Ağlamak için hazır gözlerimde bulutlar
Bir insan kaldırır mı eza veren bu hali
Delinen ceplerimden dökülüyor umutlar.

Baktım karakargalar topluyor döküleni
Uçuyor diğerleri etrafını sarınca
Bahtı kara adamın kalbinden sökünü
Hecelere taşıyor yerden birkaç karınca.

Yine ellerim bomboş vefalı dostum söyle
Avuç açsam Allah'a karınca kararınca
İflah olmak mümkün mü boyun eğerek böyle
Erer miyim salâha yürekten yakarınca?

Afet Kırat

Dosta Mektup 7

ZAVALLI

Hani ya yaklaşmıştın sona bir adım daha
Hani ya gözlemiştin sabah doğarken güneş
Hani ya çeyrek asır batmamışken günaha
Hani ya umutluydun yanıldın mı çilekeş?
Ne oldu yüreğine köz mü düştü zavallı
Konuşmadın dilinden söz mü düştü zavallı?
Kurtarır sanıyordun inandığın hak katın
Söyle niye gecikti müdahil avukatın.

Kimliğin bocaladı belki yarının yandı
Girdiğin bu çukurdan seni kim kurtaracak?
Göğsünde sakladığın inançların aldandı
Etrafında duvarlar hayattan koparacak
Ele kâşane sana in mi düştü zavallı?
Temizdi için dışın kin mi düştü zavallı?
Umut var mı sanırsın temyiz yolu açıksa
Sana biri uğramaz yüz binlerce af çıksa.

Bakışlardan kahkaha firar etmişti o an
İçindeki çınarı vicdansızlar yıkarken
Görmeni engelledi gözünden tüten duman
Yüzün kahra boyandı adliyeden çıkarken
Güvendiğin dağlara kar mı düştü zavallı
Ele gurur da sana ar mı düştü zavallı?
Çile mi emiyorsun loş ışıklı yerdesin
Soruyorsun haykırıp "Ey adalet nerdesin? "

Afet Kırat

Afet Kırat

Dosta mektup 9

Dün utandım demiştin sakın söyleme bunu
Üstümüze toprağı eken neden utanmaz?
Biliyorsun eminim bir düzen olduğunu
Hazırlanmış tuzağa çeken neden utanmaz?

Kaldı ise bir parça adalete güveni
Bir hamlede tekmeyle yıkan neden utanmaz?
Acımadan hunharca görmeyerek döveni
Mazlumun boğazını sıkın neden utanmaz?

Hâkimi ve savcısı, baronun avukatı
Adalet kürsüsüne çıkan neden utanmaz?
Unutuldu nedense öte yanda hak katı
Günahsız deliğe tıkan neden utanmaz?

Oynanan bir oyundur aşikârdır gün gibi
Kelepçeyi eline takan neden utanmaz?
İki yıl geçse bile herkes bilir dün gibi
Izdırap ateşini yakan neden utanmaz?

Adalet kılıcını masumların başına
Azabından korkmadan çakan neden utanmaz?
Haram lokma katarak ekmeğine aşına
Eziyeti fark eden bakan neden utanmaz?

.....Adalet kılıcını koruyacak bir kındık
.....Adaleti unuttuk haksızlıkla kalkındık.

Afet Kırat

Dön Demeyi Unuttum

Suları uçmuş şehrin tozlu sokaklarında
Yıldızlar kan ağlarken ve sen elveda derken
Kurşunlar raks ederken aşkın şakaklarında
Ayrılığı hapsedip birden açıldı yelken.
Bakakaldım arkandan dur demeyi unuttum
Yalnız koymadan önce vur demeyi unuttum.

Gözlerim kilitlendi açılmaz bir daha
Kaldırımın üstünde uykuya yattı gölgem
Büyüme bilmeyecek içimdeki kahkaha
Şahlandı bir kez gamlar artık vurulmaz ki gem.
Hicran çarptı susturdu dön demeyi unuttum
Bana geri gelmezsen sön demeyi unuttum.

Solmayan pişmanlığın kokusunu hissettim
Gözlerim dola dola bakarken son gemiye
Kıpırdamak mümkün mü mermerleşmiş cesettim
Lanet ettim haykırdım bu aşkta acemiye.
Hasretin saçlarını ör demeyi unuttum
Son nefesi vermeden gör demeyi unuttum.

Hüküm giymiş günlerin geçişi azap bana
Gecelere tutuklu saatler geçmek bilmez
Yalamak yokluğunu bal değil kezzap bana
Yüreğimden izini rüyalar bile silmez.
Aklına düştüğümde yaz demeyi unuttum
Elinle mezarımı kaz demeyi unuttum.

_____Dön demeyi o zaman vallahi de unuttum
_____Gelme artık adını billahi de unuttum

Afet Kırat

Dün Gece

Omzuma çivilenen hasretinden güç alıp
Lacivertle oynadım hayal kurdum dün gece.
Kanatlandı saatler pembe düşlere dalıp
Kaf'ta Anka kuşuna kamçı vurdum dün gece.
Düşmekten de korkmadım o dağın yamacında
Hüzünlerim sallandı gamlı darağacında
Kaç defa döndüm bilmem anılar burgacında
Akıp geçen yıldıza seni sordum dün gece
Gördüğüm tüm düşleri hayra yordum dün gece.

Birden açılıverdi düş evimin kapısı
Hayaline kavuştum sana vardım dün gece.
Rabbimin hikmetiydi değildi kul yapısı
Sızlayan her yerini aşkla sardım dün gece.
Unuttuk üzüntüyü terk eyledik kederi
Kan rengi güller sardı dolaştığım her yeri
Düşünmek istemedim bir an dönmeyi geri
Musa gibi deryayı ben de yardım dün gece
Vuslat için şevk için çok yalvardım dün gece.

Ne ay koydum ne dünya nice âlemler aştım
Bindim Samanyolu'na onu yordum dün gece.
Dondum kaldım çıldırdım kaderimle savaştım
Yıldızdan daha parlak yanan kordum dün gece.
Hayaller söndürmedi içimden ateşini
Denilir mi hiç unut kovala at eşini
Sol yanımda sancıyan çürüdü ateş ini
Güneş seni götürdü baktım durdum dün gece
Peşin sıra kalbimi ezdim burdum dün gece.

Afet Kırat

Düş Terzisi

Düş terzi geldi hanım kapınızda duruyor
Kalplerdeki yırtık sökük itinayla dikilir
Sihirli bir değnek ile zilinize vuruyor
Toplu iğne döküldüyse sürfile de çekilir.

İki yaka bir araya gelmiyorsa sorun yok
Bir fermuar takılarak sorunları çözülür
Kâbuslardan kurtulmaya torbasında çare çok
Kanaviçe kumaşından acılar da süzülür.

Yanmış ise bir tarafı yıprandıysa yüreğin
Yama hazır mor çiçekli teyellenir çarçabuk
Tela ekler dimdik tutar eğildiyse direğin
Fase yapmaz, kuplarına farbe ekler ve boncuk.

Obje motif gerekirse hiç çekinmez kullanır
Paftaya da gerek görmez o işinde mahirdir
Kloş etek ve evaze hiç fark etmez pullanır
Elindedir tüm malzeme makas onda sihirdir.

Düş terzi geldi hanım acelesi var onun
Kalbi kırık insanlarla dolmuş iken bu dünya
Tebessümü kazanç ona değişimden memnunun
Dikkat edin her kapiya uğrayamaz bu rüya.

4+4+4+3 Afetçe şiir

Afet Kırat

Düşlerime Gün Düştü

Ben hasrete sevdalı, ben uzak iklim kızı
Kırat'ı kamçılaman öfkenin sabırsızı
Kâbusa sarılırken kaydı içimden sızı
_____ İpek şala büründüm düşlerime gün düştü
_____ Düşünceler şahlandı erken değil dün düştü.

İkbalimi bağladı gecenin kelepçesi
Feryada bade sundu ensemde ecel sesi
Gölgelere asarken elimle son nefesi
_____ Hezimetmiş içilen ayrışığın teninden
_____ Son demimde kurtuldum başımda tüten inden.

Mecalsiz bedenimle engellerden sekerken
Izdırabı sazımdan mızrabımla çekerken
Düşündüm karar verdim; gülmek için çok erken
_____ Kalemime susayıp tutuştu hecelerim
_____ Telaşa yangın günde kayboldu gecelerim.

Gururla uçan dilim gökyüzüne ulaştı
Pamuklu şeker tadı dudağıma bulaştı
Mürekkepten kan aktı ulaşılmaz yol aştı
_____ Sevgi ekim sineme gün gelip yeşerecek
_____ Ruhumun cennetine gökte güneş erecek.

Aşk bağında bir güldüm gülerken dikenlere
Acım sızım bulaştı dolaştığım her yere
Şimdi temizim derim, göğsümü gere gere
_____ Yüreğimi dağladım kalmadı bıçak izi
_____ Darısı başınıza, Rabbim kurtarsın sizi.
AFET KIRAT

Afet Kırat

Elbet

Kim gözüme serpmiş ki gecelerin nemini
Yaş vardı kirpiğimde çiy düşmüş çiçek gibi
Umursamaz mı bulut bilmez mi önemini
Sabah olup kalkınca ağladım sandım elbet.

Topladım gözlerimden acı tuzunu süzdüm
Düğümlüydü çiçekler açılın diye çözdüm
Ne doğayı kuruttum ne de kendimi üzdüm
Merhametle işlendim hayırla kandım elbet.

Kurtulmak istemiştım fazlasını vererek
Ak güllerin üstüne gözyaşımı sererek
Sonra kazanacaktım kokusunu dererek
Mutluluk şurasına lokmamı bandım elbet.

Karanlıklar ondaydı, ondaydı su ve ateş
Işıklar da ondaydı, dolunay yıldız güneş
Ne kadar yandım desem olur muydum güne eş?
Yerimden baktım durdum arşı kiskandım elbet.

Havalandım göklere kanadında bir kuşun
Başını parçaladım önümdeki yokuşun
Sırrına nail oldum belki de var oluşun
El açtım Yaradan'a, aşkıyla yandım elbet.

Afet Kırat

En Sonunda Haykırdım

Bu akşam kadehlere açıp bizi döktüler
Dokunmadım oysaki yudumlardım her meyi
Aşk çivili gözümde gözlerini söktüler
İstemezdim bağından hasret gülü dermeyi.
Hüznünü yudumladım sızı damlatan neyin
Ben sustum arkadaşlar derdimi sizler deyin.

Deyin ki; meftun oldu bir gözleri ceylana
Onun ile kalkıyor hayaliyle yatıyor
Düşleri paramparça savruluyor her yana
Sol yanındaki saat sevda için atıyor.
Sırlarını saklıyor onunla arasına
Derdine katlanıyor tuz basıp yarasına.

Deyin ki; gözyaşını avucunda saklıyor
Görmesin diye kimse bu perişan halini
Tutukluyor her zaman dilini yasaklıyor
Anlatmasın kimseye onun nur cemalini.
Sığınmış mısralara yazmak için yazıyor
Harflerini bilemiş mezarını kazıyor.

Deyin ki; dolaşıyor ıssız kalan sokakta
Susunluğunu içiyor yarısında gecenin
Dizleri bükülüyor bir köşede şafakta
İlmeğini çözüyor masum bir bilmecenin.
Altında eziliyor yaşadığı günahın
Farkında bile değil gülümseyen sabahın.

Sakladığı sevdayı sarıp sigarasına
Yapayalnız caddede çekiyor derin derin
Dumanını üflüyor sevda kumbarasına
Sürünürken yerlerde içi sızlıyor yerin.
Çilesini döküyor ıssız kalan sahilde
Gülüşünü arıyor dolaştığı her ilde.

Hayır, vazgeçtim dostlar susun sakın demeyin!
Tabuları sesimle bir anda kıracağım
Ömrüm geceye düştü güneş yakın demeyin
Sırlarımı dökerek artık haykıracağım.
Olsa da olmasa da bu işin artık sonu
Duyun beni ey millet! Seviyorum ben onu!

Afet Kırat

Ey Barış

Gecenin kanadıyla düş topladım denizden
Sayıklarken ay dede uykuda; barış, barış!
Çocukların çığığı çıkmıyorken genizden
Bu hengâme içinde duyulur mu yakarış?
Mevsimsiz ölüm gördü sokaklarda tamamı
Bir ananın koynunda bulmadan ihtimamı...

Dik soluklu merdiven zirvesinde bir ünlem
Bir cümle haykırıyor; Gönlümüzdedir barış!
Kolay değil ulaşmak asıl budur problem
Kolay mıdır gerçekten aşip menzile varış.
Sen büyüsun bilirsin söylesene ey çınar!
El ele tutuşmazsak barış kanı mı kaynar?

Hangi kavram çığığı kalbimizde atıyor
Yasak duygular gibi hapis özgürlük barış
Hüznün tuzlu suyunu gözyaşına katıyor
Acılar mayalandı ondandır bu kabarış.
Yansıyan isyanlarım boğazımda son lokma
Ey barış! Bir asker ol yurduma savaş sokma.

Savaş sadece Malazgirt savaşı gibi kılıçla, okla yapılan değil, füzelerle, bombalarla yapılan değildir bana göre. Psikolojik savaş, maddi savaş, politik savaş, doğaya karşı açılan savaş, hukuk adalet savaşı ve daha niceleri yok olmalı dünyamızdan. Huzur dolu kardeşçe, barış içinde yaşamaktır dileğimiz. Hatta diyorum ki savaş, cenk, cihat diye ad takılmasın çocuklarımıza.

Bilirim bu dilekler yalnız hayalle mümkün
Barışın coşkusuyla sürüp gider mi her gün?

Afet Kırat

Ey Mahirce Akan Nehir

Mahirce akan nehir denize koşuyorsun
Sanıyor musun yoksa herkes mutlu barışık
Işıklanan ülkede ondan mı coşuyorsun
Kurgulanmış tüm roller sayfalarda karışık.

Hangi bayrak kapatır cinayet utancını
Hangi yasa kurtarır canını mazlumların
Söyle ülkem hekimler dindirir mi sancını
Kim eler acısını cam kırıklı kumların?

Beni asamazsınız devrimci miyim sanki
Asla vuramazsınız aşırı solcu muyum?
Cumhuriyet aşkıyla tutuşurum inan ki
Hiç kimseyi tutamam bir karakolcu muyum?

Geriye kalan nedir bir gençlik ateşinden
Belki birkaç hatıra leş gibi ölüm kokan
Gittiğin yol belirsiz kim gelir ki peşinden
Ellerin kan dilin kan kandır denize akan.

Afet Kırat

Fasulyenin Kılçığı Enflasyona

Ne yenir yutulursun
Her dertten kurtulursun
Taç gibi tutulursun
Fasulyenin kılçığı

Çok mu gereklisin de mutfaktan çıkmıyorsun
Konukluğun uzadı kalmaktan bıkmıyorsun
O kadar tehdit ettik bir an ayıkmıyorsun
Sevmiş miydin bizleri fasulyenin kılçığı

Sana demişler paha
Yalvarırım Allah'a
Çıkmayasın sabaha
Fasulyenin kılçığı.

Kimler gönderdi seni elin hep cebimizde
Farkında değil misin yoksuluz hepimiz de
Küfre kaçıyor sözler kayıp edebimiz de
Yok ettin acizleri fasulyenin kılçığı.

Seni denize atsak
Ya da beleşe satsak
Biz de huzurla yatsak
Fasulyenin kılçığı.

Çöreklendin kalkmadın yıkılsın iktidarın
Ne musibet şeymişsin dağı aştı zararın
Kurtulmak mümkün müdür bu gün olmazsa yarın
Yükselttin dövizleri fasulyenin kılçığı.

Afet Kırat

Gelincik

Yeşil gözlü kırların efsunkâr nazlı kızı
Utandın mı doğmaktan yanakların kırmızı?
Bulutları gözlersin düştü içine sızı
Daha yeni yetiştin korkma sakın gelincik
İnce narin boynuna eda takın gelincik.

Toprak ana besledi kucaklardın sarardın
Güçlü göğsünden nemi ak süt gibi arardın
Olmadı mı önceden, azmin ile yarardın
Toprak senin de anan güven ona gelincik
Umutla bekliyordun dona dona gelincik.

Al duvakla kırlarda salınmaktadır mizacın
Yakutlara benziyor başında duran tacın
Yüksel haydi göklere kalmasın daha acın
Raks edelim beraber neden durdun gelincik
O mahzun bakışınla beni vurdun gelincik.

Tül kanatlı kelebek eşlik edecek sana
Güzel yüzün hüznü biraz mutlu olsana
Gülmek haram mı oldu yazılırken yasana
Biraz sonra esecek ılık rüzgâr gelincik
Bilir misin kanun bu, sana zarar gelincik.

Acele et gülümse ömrün uzun mu sandın
Ateşli gelinlikle sadece sen mi yandın
Delikanlı baharın cilvesine aldandın
Yaşa artık gönlünce eğlenerek gelincik
Bu kısacık ömründe gülmek gerek gelincik.

Kırkayaklı canlılar bedenini saracak
Meftun kaldığın rüzgâr dalını koparacak
Yazın kızgın güneşi toprağınla karacak
İnan senin kaderin terk- i candır gelincik
Bu gelişler gidişler imtihandır gelincik.

Cenin gibi rahminde hissederek ayazı
Duyulacak korkutan kışın güçlü avazı
Özlemle anacaksın daha sonraki yazı
Son bir defa salın da dünya yansın gelincik
Titreyen duvağınla zevke kansın gelincik.

<DIV>

<EMBED
pluginspage=http://www.macromedia.com/go/getflashplayer src=
http://img523.imageshack.us/img523/7361/gelincik.swf width=500 height=500
type=application/x-shockwave-flash wmode='transparent' quality='high'
allowscriptaccess='never' allownetworking='internal'>

<DIV></DIV></DIV>

<EMBED
SRC='http://www.antoloji.com/siir/media/23/www_antoloji_com_1148223_560.MP3'
autostart=true loop=1 hidden=true,false width=300 height=8>

Afet Kırat

Giderim

Neyden vazgeçmedim geçmesem senden
Diktiğim kuleyi yıkar giderim
Tarttım kararımı vermedim birden
Daha fazla kalmam çıkar giderim.

Gönlüm geçti demek hafif kalacak
Bilemem yerini neler alacak
Söz ve duygu küpüm hep azalacak
Kâğıdın boynunu sıkır giderim.

Ne çok akıllıyım ne de bir safım
Taktıysam kafama kalmaz insafım
Dönenlerden olmam bellidir safım
Denizi çakmakla yakar giderim.

Sözlerim lastiktir çektikçe uzar
Kimler sitem eder bilmem kim kızar
Şiir üretirim ben deli yazar
Deftere kilidi takar giderim.

Dizeler de mutlu etmiyor artık
Çok mu zorlamıştık ipi kopardık
Neden böyle oldu almıyor mantık
Arkama son defa bakar giderim.

Şiir buysa şayet kıt'a yüz olur
Önümde engeller hep dümdüz olur
Bahar ve yaz geçer mevsim güz olur
Kalemi kodese tıkar giderim.

Afet Kırat

Gönlümle Hesaplaşma

Âminsiz dualardan aşk dilendin ey gönül
Hasretin kundağında çok belendin ey gönül!

Vuslatına söz vermiş kurbanlık dileklerim
Veda etti sessizce dumanlı gecelerde
İmkânsız olsa bile umut ile beklerim
Adını sayıklarım ak düşmüş hecelerde.
Kaybolan selamına gönül koydum ey gönül
Yatağının başına bir gül koydum ey gönül!

Yarası kabuk tutmuş anıları kanattım
Tuz bastım üzerine ezdim yaktım kavurdum
Tatmadığım acıyı bu gece yine tattım
Recmettim gülüşümü küllerini savurdum.
Kan demledim içimde alıp içtim ey gönül
Yağmursuz meralardan çile biçtim ey gönül!

Eyvahım yıkanırken toz ve boran içinde
Çarmıhlara gerilmiş bir sevda taşıyorum
Duygularım yenildi öfke de bitti kin de
Anılara saklandım seninle yaşıyorum.
Kan kokan ninnilerle düşe daldın ey gönül
Uçup gitti her şeyim bir sen kaldın ey gönül!

İçimdeki bu deprem yalnız senin eserin
Fay kırıldı ruhumda sekiz on şiddetinden
Uçurumlar açıldı önümdeki yar derin
Yıkıldı bütün dünyam sunduğun afetinden.
Ne haldeyim diyerek etme merak ey gönül
Huzur ile yatayım rahat bırak ey gönül!

Afet İnce Kırat

Afet Kırat

Gün Görmeyen Bir Kafes

Gün görmeyen bir kafes ne ses özgür ne nefes
Af kanunu diyerek umut beklerken herkes
Soyguncuyu hırsızı katili salacaklar
Ellerinde kitabı tutanı alacaklar
Hukuk mudur şimdi bu düşünceler doğru mu?
Silah bilmez insanı tutuklamak meşru mu?

Artık bellidir adres şehri farklı bir kodes
Hainler etmiş lades es vermekte her heves
Yıllar boyu gözlerden özlemi dökcekler
Titreyen gölgelerden masum yüz sökecekler
An yarını beş geçse işkence silinir mi?
Gün gelip bu lekeyi sürenler bilinir mi?

Yaşattırılan stres değil mi fazla abes
Özgür hayat mukaddes denilmez mi artık pes
Sus artık şair bir gün evini basacaklar
Adnan Menderes gibi bir sabah asacaklar
Hukuk dışı savuran fırtınalar diner mi?
Mutluluk yağmurları bulutlardan iner mi?

Afet Kırat

Güzel Bir Seferdeyim

Gördüm de şahit oldum yeşil yeşile vurgun
El açmadan göklere bulutlardan eşk düşer
Tonlarca yeşil yüklü dağlar doğuştan yorgun
Uçup gezen kuşların kanadından aşk düşer
Bordo ile mavinin karıldığı yerdeyim
İnsanların sevgiyle sarıldığı yerdeyim
Trabzon'da misafir güzel bir seferdeyim

Çoğu zaman böyleymiş duman çökmüş dağına
Sanılmaya bu şehrin üstüne kahır düşer
Karadeniz ezgisi yerleşmiş dudağına
Şes kulağa uçarak eğlenir şakır düşer
Ördeklerin sulara oynadığı yerdeyim
Yeşilin mavilerle kaynaştığı yerdeyim
Uzungöl'de dinlendim güzel bir seferdeyim

Kuş bakışı izledim huzurlu uykusunu
Sırtımdaki hicranlar birden kaybolup düşer
Ciğerime doldurdum çamların kokusunu
Nakışlanan gamlarım aniden solup düşer
Dalgalarla bulutun öpüştüğü yerdeyim
Neşenin gönüllere üşüştüğü yerdeyim
Boztepe'de eğlendim güzel bir seferdeyim

Çöküvermiş üstüne bereketi bu ayın
Huzur kaynar gönülde ne zem ne günah düşer
Taş döşeli yolunda dolaşırken korkmayın
Yoksanız içinize koca bir eyvah düşer
Dağların bulutlara dokunduğu yerdeyim
Ezanın duaların okunduğu yerdeyim
Akçaabat içinde güzel bir seferdeyim

Eğleniyor coşuyor kuşlar ve kelebekler
Cıvıldaayan seslerden sineye neşe düşer
El açmış sakinleri sizi misafir bekler
Şimdiden özlem çöktü gönlüm ateşe düşer
Kenarından dolaştım o mübarek yerdeyim
Cennetin kapısında çiçek çiçek yerdeyim
Çok yakında Of'tayım güzel bir seferdeyim

Afet Kırat

Hakim Bey'im

Üç hakim bir arada idari mahkemede
Tahmin edin bakalım kim idare edildi?
İmzalanan dosyalar verildi kaleme de
Şimdi kayıta yoklar acaba kimler sildi?

HAKİM BEYİM

___ Hukuk hakikat demek, hukuk mazluma haktır
___ Mazlum hakkı yiyene tutuşmak müstehaktır.
Mülkün temeli dedik öğrenip adaleti
Bilemedik yemekmiş bazen de mazlum eti
Güçlüden yana olup ezmek miymiş niyeti
Nasıl sileceksiniz düştüğünüz zilleti?
Mazlumun hakkı için akan sular durulur
Gün olur bir mahkeme sizin için kurulur.

___ Yüzleri kızartmaz mı düştüğünüz vaziyet
___ Delilleri yok saymak değil mi sünîiyet?
Düşlerin ülkesine yapılıncı seyahat
Gece yatağınızda eder misiniz rahat?
Gerçeklere göz yummak sizdeki tek kabahat
Bu yaralı kalkacak geçtiğinde nekahat.
Mazlumun hakkı için akan lav durdurulur
Gün olur bir mahkeme sizin için kurulur.

___ Ne diye savunmayı sildiniz yok saydınız
___ Duruşma salonunda tutulmaz mı kaydınız?
Hatır mıydı sizleri sürükleyen bu yola
Yakışır mı zalimle bir yolculuk kol kola
Yansız olmalıydınız bakmadan sağa sola
Ciğeriniz yanacak lanetle dola dola...
Mazlumun hakkı için hak yiyenler vurulur
Gün olur bir mahkeme sizin için kurulur.

___ Size bu mesuliyet verilmiş ki ne diye
___ Hak etmemiş miydiniz aldınız mı hediye?
Yere batsın sizinle verilen o varaka
Gözümüzü açtı bak beklenmeyen bu vaka
Urgan olsun isterim cübbede kızıl yaka
Tepenize yıkılsın kaldığınız baraka.
Mazlumun hakkı için yarınlar uçurulur
Gün olur bir mahkeme sizin için kurulur.

___ Duruşma salonunda beydiniz hakim beyim
___ Önümde küçüldünüz şimdi size ne deyim?
Lakap takmak yakışmaz benim gibi kadına
Uygun mu ad ulamak hakimlerin adına
Bir ok da siz attınız garibin kanadına
Tek sözüm var ermesin hak yiyen muradına.
Mazlumun hakkı için el bağlanıp durulur
Gün olur bir mahkeme sizin için kurulur. ___ Afet Kırat

Afet Kırat

Halayık Geceler

Karanlıktan kurtulup seçilirken ufuklar
Etrafımda belirir insansı korkuluklar.

Gözlerine kin gömmüş yüreği taştan tabut
Ruhlarını kirletmiş dünya denilen mabut.

Dost kılıklı yağcılar önlerinde kılavuz
Bakışları karanlık "Huy" desem yok ki huysuz!

Ne güzeldi geceler kötülük seçilmezdi
Yücelirdi düşüncem gündüzler geldi ezdi.

Gündüzün ayak izi üzerimde duruyor
Zaman adlı saati mutsuzluğa kuruyor.

Çekilmeyen çiledir yaşam artık angarya
Bir yumruktaki yıkardım verseler bir an var ya.

Her güneş doğduğunda ansızın içim kanar
Yüreğimdeki yetişen tutuşur güller yanar.

Görüşümü engeller beni saran dumanlar
Aynalar dönüp baksa halimi hemen anlar.

Kıssıver bir an Rabbim güneşin ışığını
Ütülesin geceler ruhun kırışığını.

Ben gündüze uşağım gece bana halayık
Gömün tüm beyazları karalar daha lâayık.

Afet Kırat

Halıcı Kızın Düşleri

<img

src=http://www.antoloji.com/siir/media/45/www_antoloji_com_951345_627.BMP

Dudaktaki gülüşün kovuğundan inmiştim
Yerleşerek umutla gönül kasabasına
Kız demişler adıma kızmamıştım, sinmiştim
Bakmamışlar bir tek gün ruhumun çabasına.

Bazen bir halı oldum sabır ile dokunan
Bazen de çılgın çiçek sevgi sundum hayata
Bazen bir kitap oldum yalan yanlış okunan
Bilinmedi değerim satıldım yok fiyata.

Bir elim uzanırken sıcacık denizlere
Diğer elim buzullar arasında kayboldu.
Bir çocuğun düşüyken aniden düştü yere
Sinsice bastı gece beyaz güllerim soldu.

Gölgeleri asarken dokunan ilmeklere
Hayallerim renk oldu işledim nakış nakış.
Karşılık, bir gözyaşı verilen emeklere
Duyulmadı avazım boşa gitti yakarış.

Bir kızın düşlerini çiğnediler görmeden
Bıçak açmaz dilimin türküleri ezildi.
Ne hayaller kurmuştum düğümleri örmeden
Hoyrat ayaklar ile acımadan gezildi.

İnsanım sanıyordum bir halıymışım meğer
Dövüldüm tek sebebi tozumu silkelemek.
Duyguları sorulmaz kıza verilmez değer
Bu şiddete, çileye dayanır mı kelebek?
AFET KIRAT

Afet Kırat

Hangi Çiçek Dökülse

Hıçkırık mı topladın bulutların bağından
Menekşeler laleler karanfiller ağlıyor
Kızgın ateş mi aldın güneşin yavaşından
Birişi taş kesilmiş hangi gözün çağlıyor?
Yanık bağrında sakla çocukça düşlerini
Kelepçele ve hapset masum gülüşlerini.

Hangi dağın başında patlayacak volkanlar
Kim çekecek içine söyle hangi uçurum
Göğsüne mi yerleşti sır dolu hafakanlar
Kalem kâfi gelmiyor anlatılmaz bu durum.
Yok mu saydılar seni bu neşeli çağında?
Lavlar mı kaynayacak bu ıstırap dağında?

Kaynar mı Dicle Fırat akar mı Yeşilirmak
Donar mı serin sular solar mı ki yosunlar
Mümkün değil biliriz ölüm hattını kırmak
Bozulmazsa oyunlar bükülür çok boyunlar.
Gönül bu alevlenmiş dur sus der mi dinler mi?
Seyhan Ceyhan haykırır ya Sakarya inler mi?

Ah toprak zalim toprak kapandı mı dudağın
Uykuya mı dalmışsın duyulmuyor nefesin
Şıkışmaz ezilmez mi bağrındaki kundağın
İsyan et genç ölüme arzda duyulsun sesin.
Bulutların bağından topladığın hıçkırık
Bizi nefessiz koydu bu yüzden kalpler kırık.

Hangi çiçek dökülse anayım bağrım yanar
Haykırırım titrerim yazarken kalem kanar.

Afet Kırat

Hapishane Duvarına

Tarihten güne düşmüş bilmem kimin eseri
Demir bir bilezikle tanıştığım dan beri
Yürek yakan feryadım inletiyor her yeri
Sanki önümde engel göğe uzanan dağlar
Ah duvar, zalim duvar!
Gün gelecek gizinden bıkaçağım taş duvar
Bir hamlede tepene çıkacağım taş duvar.

Ebruli renkli düştüm, düştüm aniden yere
Sürüklendim günlerce her yerim yara bere
Karşımda dikilirsin göğsünü gere gere
Ruhum bir cenderede bana bulutlar ağlar
Ah duvar, zalim duvar!
Bir kibrit yalazıyla yakacağım taş duvar
Karşına geçip hazla bakacağım taş duvar.

Kıymetini bilmedim hazineymiş hürriyet
Karanlıklar içinde yetmiyor iyi niyet
Kılıç yarası gibi dayanılmaz eziyet
İçimdeki şelale çağlar durmadan çağlar
Ah duvar, zalim duvar!
Öfkemle seni bir gün yıkacağım taş duvar
Asırlık boğazını sıkacağım taş duvar.

Dünyayla aramızda en tepede pencere
Ellerimi uzatsam değer miyim göklere?
Güneşten bir tutam nur alırsam bir kere
Sıcaklığı bağrım da belki teselli sağlar
Ah duvar, zalim duvar!
Esareti boynuna takacağım taş duvar
Hasretimi göğsüne çakacağım taş duvar.

Afet Kırat

Harca Bütün Harfleri

Sal kinini ağızından çıksın hep yuttukların
Aykırı niyetlerin Kaf dağında kalmasın
Parçalayıp yutmaya elinde tuttukların
Mayalansın kabarsın kıskançlığa salmasın.
Bütün harfler senindir kullan dilediğinde
Ver verıştır durma söv işleyip ince ince.

Sen insansan arkadaş cümleler senin kölen
Sözlükler sana kuldur sokak dili alfabe
Umurunda olmasın ezan yüzünden ölen
Seni yazsın kitaplar seni yazsın kitabe.
Durma hayallere dal gerçeğin uzağında
Can versin geri kalan kurduğun tuzağında.

Seç içinden ünsüzü topla çıkart böl ayır
Parçala acımadan verilen emekleri
Recmederek doğruyu yalnız yanlış kayır
Unut git tasarrufu kullan bütün ekleri.
Hiç aldırma Nisa'nın söylediği yalana
Ardına bakma yürü bakma yerde kalana.

Maide'ye inanma bırak arkada dursun
Onlar çağdaş değil ki okuyup da uyasın
Çek kınından argoyu tam da göğsünden vursun
Bir suzinak nağmeyle akan sesi duyasin.
Ok savur mızrak sapla kes kopart giyotinle
Baş etmek mümkün değil zemmeden niyetinle.

Afet İnce Kırat

Afet Kırat

Huzuru Arıyordum,Oysa!

Sınırlara bölünmüş alından akan terden
Utanmadan göz attım küs kaldığım aynaya.
Kırık bir hayal düştü bana yansıyan yerden
Ruhumda uyuyan lav başladı kaynamaya.

Dinlenmek hayaliyle çalıştım çabaladım
Yaş akşa da gözümünden aldırmadım yaşlandım.
Gerçeği unutuldu, şimdi ihtiyar adım
Yıllar yıldır beni akan terle haşlandım.

Ekmek parası diye peşine düşüp hiçin
Viran ettim ömrümü bilemem ki ne diye.
Maddiyata kul oldum yalnız yaşamak için
Titreyen ellerimi yıllar verdi hediye.

Ufalırken büyüdüm büyülü düşler ile
Bir masalı bitirip kapağını kapattım.
Kâbusla uyanırken ufku görmedim bile
Son geceyi süsleyen hayallerimi sattım.

Dökülen saçlarımda unutuldu ninniler
Ve tekleyen yüreğim bir hekim kapısında.
Beynimdeki eskiler gelir yeniye siler
Çilelerle örülmüş bu Hakkın yapısında.

Umut bitti yalnızlık salınırken iplerde
Yumak yumak içime derdini sarıyorum.
Kapıdan görünür mü aşına yüz ilerde?
Huzurevi içinde huzuru arıyorum.

AFET KIRAT

Afet Kırat

Hürriyet Türküsü

Papatya tarlasında tanımadım ben seni
Masallardan bilirim kundağıma sarılan
Salınırken göklerde göremezsem gölgeni
Boğazıma dolanır ejderha gibi yılan.

Ñinniler mevsiminde okşuyordun başımı
Üç elmaya binerdin beni beslemek için
Yağız atla kuşanıp aştıkça her yaşımı
Zapt edilmezdi aşkın baştan etmiştim yemin.

Dilimden düşürmedim bir asırlık türkünü
Adınla çınlatıyor yarınları mehteran
Senin ile aşmıştı sınırları Türk ünü
Onun için bu coşku onun için feveran.

Cismi aşk kaç kuruştur yanında ateşinin
Ellerini uzatsan devler bile yok olur
Karşı duranı çeker içine ateşinin
Bir harfin bin düşmana zehirli bir ok olur.

Afet Kırat

İmkansız

Bitsin deriz cinayet bitsin kadına şiddet
İşlemeli adalet kaybolsun nefret hiddet
Süregelen bu düzen düzelir mi apansız
İmkânsız efendiler örnek birkaç imkânsız.
İğnenin deliğinden yirmi deve geçer mi?
Gün gecenin içinden ışığını seçer mi?

Halimiz halka bariz çocuğa cinsel taciz
Cezaları etkisiz masum yavrular aciz
Süregelen bu düzen düzelir mi apansız
İmkânsız efendiler örnek birkaç imkânsız.
Okyanusların suyu bir bardağa sığar mı?
Balığın gözyaşları yerden göğe yağar mı?

Huzursuzdur fakara sofrasında iftira
Varlıklıya maskara ülkede bu manzara
Süregelen bu düzen düzelir mi apansız
İmkânsız efendiler örnek birkaç imkânsız.
Bulutların içinde buzdağı saklanır mı?
Ocaktan çıkan kömür yanmadan aklanır mı?

Afet Kırat

İncindi

Aynadan sildim bu gün gülen çocuk yüzümü
Susturdum şarkıları attım paslı dilimden
İlkbaharı kaldırdım kışa verdim güzümü
Öğüterek kum yaptım dikilen heykelimden
Umduklarım gelmedi gözüm özüm incindi
Yaralandı kanıyor nazım sözüm incindi.

Yaşamadım bu günü geçmiş zamana sürdüm
Adım attım yarına titreyerek ürkerek
İçimden atmak için sabahları öksürdüm
Her şeyimi kaybettim yeniden doğmam gerek.
Güçlüyüm sanıyordum titrek beden incindi
Bilen varsa söylesin şimdi neden incindi?

Küfürlere bölündü parmağımda kelime
Eller dokundu küstü göğsümdeki mimozam
Parçaladım defteri önümde lime lime
Çırpınıp haykırıyor ağlıyor bütün azam.
Kâğıda küstü silgi kurşun kalem incindi
Bütün dünya yıkıldı sanki âlem incindi.

Afet Kırat

İnfilak Etti Gece'

Haydut bir gece bastı kader karası gibi
Yılların anıları tur atarken kalbinde
Ne idi biliyordu pişmanlığın sebebi
Yeri yoktu bu işin ne hukukta, ne dinde
Zenginlik böyle miydi, leke dolmuştu cebi
_____ Ne şahtı ne Şahmeran ne hanımdı, ne ece
_____ Geç de olsa sonunda çözülmüştü bilmece.

Gecenin salkımından hüznün düşerken yere
Gözyaşları sel gibi sokağı kaplıyordu
Geri dönseydi keşke ne olurdu bir kere
Pişmanlığın ateşi hançerler şaplıyordu
Son bir defa göz attı yarattığı esere
_____ Eser miydi gördüğü lanet etti gizlice
_____ Kirletilmiş paradan olur muydu güvence?

Çırpınırken çaresiz bir örümcek ağında
"Haydi" derken sağında Azrail'in nefesi
Umutları bırakıp kirlenen yatağında
Patlarken şakağında korkunç ölümün sesi
Eğrelti düşler ile genelev sokağında
_____ Bir "Ah" oldu dudaktan yere dökülen hece
_____ Kayıp ar pazarında infilak etti gece.

Afet Kırat

İşte Hep Ben Bu Yüzden

Kendime rastlar mıyım dolaşsam caddelerde
Tokat vurur mu acep solgun yüzüme izim
Ya adım kalmış mıdır silik müsveddelerde
Ama gözüm almıyor bu gün biraz halsizim.
Güneşi aradım da her yeri bulut sarmış
Belki talihim budur gün doğmadan kararmış.

Kendime rastlar mıyım içinde mürekkebin
Şiirlerim durur mu eskiyen defterimde
Zehrini içer miyim içimdeki akrebin
Hasret çibani çıktı derimde her yerimde.
Bulutlardan fal baktım karşıma çıktı yüzün
Derdine dert ekledi gülümserken gündüzün.

Kendime rastlar mıyım boşalırken bardaklar
Mezeyle öpüşürken bir rakı masasında
Yanmaz mı kavrulmaz mı acısından dudaklar
Ayrılık mı yazılır sevdanın yaşasında?
Anladım ki sen yoksan yokluğa dayanılmaz
Binlerce gece geçse kâbustan uyanılmaz.

Kendime rastlar mıyım yitirilen adreste
Açılır mı önümde kapılar kapanmışken
Açar mıyım perdeyi koşup gelen her seste
Şaf su huzur verir mi tutuşmuşken yanmışken.
İşte ben hep bu yüzden içiyorum her gece
Adını anıyorum kalemle hece hece.

Afet Kırat

Kadın

Hukukun tarlasını verem otu bürümüş
Köklerinden tutunup filizlere yürümüş
Hasat etmek imkansız başakları çürümüş
Bir kafesin içinde umut besleyen kadın
Lekelendin yok yere şimdi hükümlü adın.

Dökülür mü göklerden özgürlük yağmurları
Temizler mi yüreğe bulaşan çamurları
Bozuk diye yok etsek mayasız hamurları
Kaybolan zamanların geri gelir mi kadın
Zehrimizi boşaltsak düzelir belki tadın

Sadece Yaradandan bekliyorsun bir çare
Büyük deprem olmadan yıkılmadan minare
Haksızlığı gördükçe oluyorsun bin pare
Ahtan takke dokuyup dua içtiren kadın
Uykuları unutsan olur mu ki muradın?

Katlanarak her şeye diyecek misin kader
Ne evladın yanında ne bacı ne birader
Umutla yaşıyordun hayatın oldu heder
Taş duvar arasında sıkışıp kalan kadın
Yeri göğü inletsen duyulur mu feryadın?

Afet Kırat

Kalemi Kırık Şair

Kapıldım gidiyorum ömrün ten tuzağında
Hayallerle yaşlandım gerçeğim uzağında.

*

Yaşam atolyesinde kırk - elli yıl çıraktım
Yalan dünya yağurdu dürüstlükten ıraktım.

*

Damarlardan örülü beden denen hasırda
Güven, vefa kalmadı geldiğim bu asırda.

*

Yıllar geçti elemle nice yıla ulaştım
Bir gün gülmedim ama türlü derde bulaştım.

*

Dostlar gibi unuttu sonunda elâlem de
Çırpınmaktan fayda yok tek umudum kalemde.

*

Uçup gitti hayaller ne gücüm var ne ferim
Tek silahım kalemim o da kırık, neferim.

*

Yazıver birkaç satır haydi uyan silahım
Asumana ulaştı bir silgi al sil ahım.

*

Dökmeliyim öfkemi dünya adlı hamama
Yüreğim temizlenip erişmeli tamama.

AFET KIRAT

Afet Kırat

Kalemim

Yaşlanmış, harap olmuş çatısız meyhanede
Üflenen bir damlaydı billurdan peymanede
Bir kandil olmasa da yanarak viranede
Kırmızı şarap akan engellenmiş yollara
Mesken olan kalemim yaralandı kanıyor.

Kanıyor çağlayarak en derinden kanıyor
Alevi göğü sardı hem yakıyor yanıyor
Hecelerin içinden tek olanı tanıyor
Ulaşmak imkânsız mı vakit belki çok ama
Çılgılığı nota oldu inliyor kemanede.

Kemanede titriyor ağlıyor kemanede
Vuslata ermek için bu vakti zamanede
Derdine deva değil sebep de bahane de
Uçmaya hazırlandı kanadını açarak
Kâbusa gebe kalan düşünden uyanıyor.

Uyanıyor, uyansın artık çilehanede
Meleklerle buluşsun cennet-i şahanede.

Afet Kırat

Karanfil

Kar tanesi karanfil al şaraba boyandı
Özlemle bastırđım kalbimin ateşinden.
Buz dağları tutuştu kızıl güneşle yandı
Nefretle kaçıp giden bir hayalin peşinden
Akşamlarla düşe dalan acı anlar uyandı
Kar tanesi karanfil al şaraba boyandı.

Rüzgârlarla savruldu kan ağladı karanfil
Gözyaşıyla son bulan suzinak bestesiyle.
Vuslatla yanan gönül şimdi perişan, sefil
Şarardı yaprakları eylülün nefesiyle
İcra kondu düşlere ahlak kahrılar kefil
Rüzgârlarla savruldu kan ağladı karanfil.

Korkmaz mısın karanfil, Allah'ın gazabından?
Bağrımda saklamaktı seni her an niyetim.
Yudum yudum içerken sunduğın kezzabından
Terk ettin acımadan bıraktın beni yetim
Günler geceye döndü kahroldum azabından
Korkmaz mısın karanfil, Allah'ın gazabından?

<http://www.trtube.com/karanfil-99788.html>

Afet Kırat

Kedicik

Dürütlüktür mizacım bana yalan yakışmaz
Doğruları söyledim çok kızmışsın kedicik
Hak yemedim çalmadım bana talan yakışmaz
Yapıştın bırakmadın sakızmışsın kedicik.

Sen söyledin ben sustum yine küstün kedicik
Parçalanmaz heykeldin düştü büstün kedicik.

Sana çok isim buldum yakışmadı hiç biri
Nankör mü demek gerek razı mısın kedicik
Beğendin mi heceyle yapacağım tasviri
Düşüme çöreklenen sızı mısın kedicik.

Toplasam cümleleri az geliyor kedicik
İsyanın haykırışı saz geliyor kedicik.

Boşuna miyavlama akli olan inanmaz
Kalbini hırpalama tekleyecek kedicik
Nereye atarsan at umut fitili yanmaz
Zebaniler seni de bekleyecek kedicik.

“Keser döner sap döner” elbet bir gün kedicik
Olacaksın dünyadan sonsuz sürgün kedicik.

Canımıza tak etti düşünüp anlasana
Azanlar belasını bulmuyor mu kedicik
Gece gündüz dua et gelmesin sıra sana
Kendir ipten kolyesi olmuyor mu kedicik.

Cik dememe aldırma çok büyüksün kedicik
Kamburumuz büyüdü zorlu yüksün kedicik.

Afet Kırat

Kediler Neler Yediler

Yok, yok oldu pazarında bulunmuyor bizden iz
Zaman zaman geldik geçtik izlerimiz belirsiz
Buna sebep ne oldu ki cevabını verin siz
Bu pazara pusu kurdu hırsız tekir kediler
Kasalara saklanarak miyav miyav dediler
Gözaltında küfür edip soyumuzu yediler.

Döviz ile ithal tohum mazotu ve gübreyi
Satın aldık çaresizce yükselterek ibreyi
Kâbuslarda görür olduk verdikleri fireyi
Bu pazara pusu kurdu hırsız tekir kediler
Kasalara saklanarak miyav miyav dediler
Ağılları meraları köyümüzü yediler.

Zeytinliğe site kurup zenginlere sattılar
Doğamıza acımadan beton temel attılar
Hile ile hakkımızın üzerine yattılar
Bu pazara pusu kurdu hırsız tekir kediler
Kasalara saklanarak miyav miyav dediler
Irmakları körfezleri koyumuzu yediler

İnanmadan secde etti milyonlarca imansız
Çaresizler bu korkudan kurtulmak da imkânsız
Çete derler toplanılmaz düğün olmaz insansız
Bu pazara pusu kurdu hırsız tekir kediler
Kasalara saklanarak miyav miyav dediler
Nişanları sünnetleri toyumuzu yediler.

Seçim günü torbalara doldurarak günahı
Sevapları aşırarak ettirmeden sabahı
Sevindiler nasipsizin kesilirken iflahı
Bu pazara pusu kurdu hırsız tekir kediler
Kasalara saklanarak miyav miyav dediler
Boşa kürek sallamışız oyumuzu yediler.

Afet Kırat

Kızıl Çatıya Özlem

KIZIL ÇATIYA ÖZLEM

Zulme çatinca adım duyuldu bin gün ahım
Her darbe nefesinde döküldü bin günahım.

_____Yeni doğan güneşim sulayıp söndürdüler

Dayanamaz sanırdım beni hissedene canlar
Göge koşan dumanı görmüyor mu insanlar?

_____Amacım mutluluktan yolumdan döndürdüler.

Kurtulmaktır tek çare arşı aldı eyvahım
Kevser sunan sulara ulaştırırsın Allah'ım.

Ömrüme yamalandı acım, sızım, kederim

Bu kan kokan ruhumla bilmem ki ne ederim?

_____Bir gün şefkat görmedim öz anneye acıktım

Kurtarır sanıyordum sevdanın güçlü gizi
Düştüm bir cehenneme sesimde bıçak izi

_____Kaçıp gittim sonunda, daha çok ufacıktım.

Umut kaygıda öldü perişan derbederim
Çile çiçeği ömrün karşısında ne derim?

Gün geceye düşerken sazımla düş çalarım

Eza kokan anları acımaz parçalarım.

_____Çağlamaktan utanır içime dolan yaşım

Sevgiyi soluduğum kadardı zalim hayat

On günlük ekmek gibi belki de daha bayat

_____Kızıl gözlü çatılar şimdi benim sırdaşım.

Dirensen de durmuyor coşkun seli salarım

Mor bir çatı altında hayallere dalarım.

AFET KIRAT

Afet Kırat

Kızıma

Aydınlıklar yurdumun neşe saçan öyküsü
Karanlık gecelerde ışıldayan yıldızım
Dilimin tat merkezi sevgi dolu türküsü
Gönlümün bahçesinde aşkım hasretim sızım

Dilerim Yaradan'dan şen olsun tahtın kızım
Güneşten parlak olsun kaderin bahtın kızım.

Dudağımdan dökülen salkım salkım gülüşüm
Kışa düşen ömrümde pembe baharım yazım
Mehtapsız gökyüzünde umut sağlayan düşüm
Hicran dolu kalbimde titreyen udum sazım

Doğruluk olsun her an dilinde zikrin kızım
Kazanırsın mutlaka şeffafsa fikrin kızım.

Kıymetlim ziynetimsin evimde siyah lalem
Hep seni anacağım kesilse de avazım
İçimden kopan sesim gözümdeki şelalem
Kanarya gibi şakı budur inan niyazım

Tutunacak tek dalım gönlümde yârsın kızım
Ömrüme teyellenen sonsuz diyârsın kızım.

Afet Kırat

Kimin Umurunda ki

Anlamadım bir türlü bunca gürültü niye
Yazdığım her şiirim güne gelmedi diye
Kırıyor döküyoruz yer vermeden sevgiye
Ülke yanmış yıkılmış kimin umurunda ki...

Site olmuş ormanlar kirletilmiş ırmaklar
Dilimizi bağlamış uydurulan yasaklar
Bir fırsat yakalayıp akli kaymış bunaklar
Koltuğuna çakılmış kimin umurunda ki...

Zam mı dediniz bayım emekliye yüzde beş
İster hepsini sakla ister dostunla üleş
Yemeye gerek yok ki gökteki güneş beleş
Cüzdanimiz yakılmış kimin umurunda ki...

Eri geçi fark etmez mutlu değil doğanlar
Çevremizde türedi zehirli kurtboğanlar
Düşmemizi bekliyor atmacalar doğanlar
Bize çelme takılmış kimin umurunda ki...

Cebimizde eridi çaresiz birikimler
Yuvamıza el attı bilmem acaba kimler
Sürülmek korkusundan vicdan yıkmış hâkimler
Masum hapse tıkılmış kimin umurunda ki...

Aman ha bu şiiri güne seçmeyin sakın
Sultada canavarlar gelirler akın akın
Aynı şeyden usandık farklı yorumlar bakın
Kurul bile sıkılmış kimin umurunda ki...

Kurtboğan otu: Rize, Trabzon, Artvin yöresinde yetişen gönülçelen güzellikte zehirli bir ottur.

Afet Kırat

Kova

Muhayyer bestesiyle dökülürken her damla
Senelerin yükünü bu kadar hissetmedi.
Taşmaya az kalmıştı etrafa baktı gamla
Perdeler kapanacak bitecekti komedi.
Gök kızıla dönerken soğudu birden hava
Belki yardım bekledi iç çekti eski kova.

Çoktan uçmuştu bahar, delip de geçmişti yaz
Dökülen yapraklarla erişmişti hazana.
İçini titretmişti zamanla vuran ayaz
"Kader budur" demişti düşmeden su -i zan'a.
Tekmelenmiş dövülmüş hali beter olmuştu
Damlalar sıklaştıkça biraz daha dolmuştu.

Bir tufan olacaktı yaşlı kova taşınca
Arşı sele verecek dağları yıkacaktı.
Zehirli sabır gülü bulutları aşınca
Kapıları kapatıp evinden çıkacaktı.
Büyüdükçe büyüdü halkalar titreyerek
Taşmasın diye artık çeşmeyi kırmak gerek.

-Bir mucize bekliyor umutla yaşlı kova
Ey kalem! Yeniden yaz! Düşmeden yüce dava.-

Afet Kırat

Kurşun Kalemli Kadın

Susuyorsa biliniz içinde volkan kaynar
Biliniz ki kalbinde hiç sönmeyen ateş var
Diline perçinlenmiş en acı kelimeler
Ok gibi fırlar birden zalim bağırını deler.
Bekleyin gelecektir o gün de zaman yakın
Başlarsa bir vurmaya susar sanmayın sakın.
Dinleme gönlü kır at dursa bile soyadın
Mısraları et azat kurşun kalemli kadın!

Elleri kaşınıyor kalemi tutmak için
Boşaltıp yüreğini artık unutmak için.
Toplayıp tepesinden dur bilmez cinlerini
Saçacak üstünüze içinden kinlerini
Çekecek tetiğini elindeki kalemin
Dili uçuklayacak şahit olan âlemin.
Bekle zaman gelecek olacaktır muradın
Tam alnından delecek kurşun kalemli kadın!

İsyanındır sükûnun çınlayacak elbette
Mutlaka hayır vardır yaşanan musibette.
Sevdiklerin tutacak gereksiz matemini
Mısralar anlatacak bitmeyen sitemini.
Yıkılma yılma sakın zafer gelecek bekle
Kirlenmezsin çamurda biraz emeklemekle
Ezmesin seni cinnet duyulacak feryadın
Sabır boynunda ziynet kurşun kalemli kadın!

Afet İnce Kırat

Afet Kırat

Küçük Yaprak

Hızla akmakta zaman ilk adımı attı kış
Bundan böyle dinlemez ne emir, ne yakarış
Geri dönmez gidenler aransa karış karış
İki nefes arası artık menzile varış.
_____ Kıratıyla gelirken karayel haykırarak
_____ İç çekti küçük yaprak sessizce hıçkırarak.

Esintiyle titrerken bir an düşünüp kaldı
Gençliğini yâd edip tatlı hayale daldı
İlk umudu sevinci meyveye yüklü daldı
Bilirdi ki geçmişi dönülmeyen masaldı.
_____ Son yakındı mevsimler geçmese bile kurak
_____ Kapkara bulut gibi başına çöktü firak.

Bir umut hayaliyle ürkerek ufka baktı
Kurumaya yüz tutan gözünden son yaş aktı.
"Elveda" derken dala göğü kavurdu yaktı
Ayrılık çelengini ince boynuna taktı.
_____ Farkındaydı yaşamak artık ona çok ırak
_____ İçini kanatmıştı zaman denilen mızrak.

Mülke sahip değildi kiracıydı dünyada
Her canlı tadacaktı gerek yoktu feryada
Acılara kanmıştı gördüğü bu rüyada
Unutulmalı geçmiş gerek var mıydı yâd'a?
_____ Gökte imzalanmış bak tastamam bütün evrak
_____ Az sonra kapanacak altın yaldızlı varak.

Karayelin sesini ensesinde işitti
Rüzgâr dalın bağrından onu koparıp itti
Son resim son hayalde soldu, kayboldu, gitti
Arkasından dediler; Bir ömür daha bitti.
_____ Kışa bile varmadan mekân oldu son durak
_____ Döne döne uçarak toprağa düştü yaprak.
_____ AFET KIRAT

Afet Kırat

Kül Kedisi

Bir ocağın başında,
Türlü dertler başında
Daha ömrün başında,
Belki yolun başında
Kül kedisi demişler, olmasa bile adı
Yaşamakmış gönlünce, yalnız onun muradı.

Bahtının karasına,
Bakmadan yarasına
Aşının arasına
Gam sardı narasına
Dolaşıp durdu hergün, kasabın kapısında
Sevgi şefkat dilendi, bir kulun yapısında.

Sahibine bendeydi,
Yüzündeki bendeydi
Dudaklarda handeydi
Ahenge sazendeydi
Bir lokma ekmek için, delikleri izledi
Sırdaş oldu dostuna, kötülüğü gizledi.

Dilinde sevgilinin, mübarek parmak izi
Doldururken yıllardır, gözyaşıyla denizi
Gizemli bir perinin, şihirli asasıyla
Vedalaştı aniden, çoğalan tasasıyla
Sevgiyle miyavladı, kayboldu kül kedisi
Gülizarda yaşıyor, o şimdi gül kedisi.

Afet İnce Kırat

Afet Kırat

Mahpus Eller

Özgürlük çiçeğine konan masum kelebek
Suçlanır mı yok yere nasıl olur bu gerçek?

Çiğliğini hapsedip gidecek mi sonsuza
Muvaffak olacak mı Allah'tan korkusuza.

Beyninde bir anı var ela gözlü çıyanın
Haykırışı "Kalk! Diye canavar gardiyanın.

Kelebeğin koruna kanarya mı konacak
Ateş olsa da altı konanlar da donacak.

Ahıdır sanıyordu en belalı şerare
Bedduası karıştı külün uçtuğu yere.

Kanatları bin parça yerin altı gülüyor
Alevlerle kararan tozları dökülüyor.

Canhıraş çığlıkların duyulmuyor sus artık
Bulutlara değemez ellerin mahpus artık.

Afet Kırat

Masaldan Düşen Şiirlerim

Masal üflermiş annem sararken kundağıma
Güle meftun bülbülün bitimsiz tutkusundan
Bin bir gece düşünüyürürmüş dudağıma
Serpermiş üzerime yüz yıllık uykusundan

Onun için belki de şiirim masal gibi
Gezerim Anka ile aşarım Kaf dağından
Sanki benim göklerin vazgeçilmez sahibi
Kudretini kaparım hanların otağından.

Sırça çiçek toplarım ak düşler ikliminde
Elimdeki defterim kelebek kanadından
Dolaşırım korkmadan okyanuslar içinde
Şiire taş yaparım şarkıların adından.

Ekerim bahçelere kuyruklu yıldızları
Güneşin oklarını gözlerime takarım
Şerçeye bindiririm minik kalpli kızları
Öfkelenirsem şayet masivayı yakarım.

Yağmur olur yağarım yemyeşil yapraklara
Toplarım şebnemleri güllerin üzerinden
Bulutları yapıştırıp dikene pıtraklara
Kurtarmayı isterim dünyayı kederinden.

Üç elmayı dikerim eteğimin ucuna
Dalgalarla dertleşir ayla ederim sohbet
İnciler bırakırım şiirin avucuna
Zamanla masalın da sonu gelecek elbet

Döktüm içimdekini üzgünüm masal bitti
Zaman gelecek artık huzurla yatacağım
Haykırdım sitem ettim beni herkes işitti
Elimdeki kalemi fırlatıp atacağım.

Afet Kırat

Mavi

-----Yorum yoka gitmesin dizelerim semavi
-----Gömleğini çıkartır suya çökerse mavi

Neden yüzün karardı neden gözlerinde yaş
Sindirmek mi amacın semayı yavaş yavaş
Dikleşirken önünde milyonlarca asi baş
Seninle var olurum yakışır mı sanırsın
Bilemem ki ne zaman zulmetten usanırsın.

Denizleri doldurdun çağlayan rahmetinle
Bazen coştun dert oldun verdiğin zahmetinle
Hüzünleri silerek tüm iyi niyetinle
Pamuğun savaşıyla yeniden uyanırsın
Dökersin oklarını sırtıma dayanırsın.

Soyunma mavilerden karanlıktan korkarım
Damlaların artarsa denizlere akarım
Aşkımın ateşiyle dalgaları yakarım
Sen beni benden iyi bilirim ki tanırsın
Arz eylesem halimi sevgimden utanırsın.

Ayıplama halimi budur belki garizam
Ağladıkça sızlıyor bu sebepten her azam
Barışa sevdalıyım yok kimseyle bir nizam
Kim acıttı canını üstüme uzanırsın
Aldırma sitemime her zaman kazanırsın.

Ruhum isyan etse de yakışır sana ezrak
Sözlerim ok diyorsan senin vurduğun mızrak
Yüzüne baktığımda sarar birden istiğrak
Hıçkırıp durma artık gün gelir tıkanırsın
Ben başlarsam yağmaya selimden yıkanırsın...

AFET KIRAT

Afet Kırat

Mavi Kelebekler

Kendini mi arıyor çirpiniyor durmadan
Suyu mu asılıyor rüzgârın kanadına
Kayaların üstüne durmaz damga vurmada
Bilir misin ne derler bu afetin adına?

Yeşeren bahçesine kubbeden kuşlar düşer
Güneşten elmas alır gece kucaklar ayı
Kimi gün şerbet nehir kimi zaman da mahşer
Bu mavi kelebekler mutlu eder dünyayı.

Afet Kırat

Mehmetçik Türküsü

Şanlı Türk erleriyiz gözümüz yılmaz asla
Silahsız savaşırız kollarımızda kasla
Beraber can verimiz Van, Iğdır, Muş, Sivas'la
Bir gün doğrulup bize "Siz kimsiniz? " dersiniz
"Orta Asya Türküyüz soyum Oğuz Han" deriz
"Ululardan uluyuz Mehmetçik civan" deriz.

Vatan için can alıp can vermektir işimiz
En güçlü enseyi de keser bizim dişimiz
Biz her zaman var olduk görülmez bitişimiz
Dersiniz bize bir gün "Belki kesilirsiniz"
Allaha yalvarırız "İmdat et Sultan" deriz
Son ana dek savaşır kaçmak mı "Aman! " deriz.

En zayıf askerimiz zincirleri parçalar
Göğsümüzde davullar savaş türküsü çalar
Çelikten bile serttir can denilen sırçalar
Dersiniz bir an bize "Kesilecek sesiniz"
"Şehitlikten korkmayız ölüm bize şan" deriz
Bize söz söyleyene "Derde düş kıvrın" deriz.

Tutsak etmek kolay mı erkek olan aslanı
Sözümüz sözdür bizim söylemeyiz yalanı
Vuruşurken cephede düşünmeyiz kalanı
"Hayalinden gitmiyor" dersiniz "Gözleriniz"
"Hasat günü yakındır cephemiz harman" deriz
"Biraz sabırlı olun geçecek zaman" deriz.

Ayaklarda postallar Kör oğlunun kır atı
Engel bile tanımaz geçecektir sıratı
Buz kesecek eminim düşmanların suratı
Şayet dersiniz bize "Artık siz esirsiniz"
Asla kabul etmeyiz "Çekilmez hüsrân" deriz
Biz ölüme koşarız "Esaret buhrân" deriz.

Başımızda kepimiz, sımsıkı palaskamız
İman dolu yürek var güçlü bizim arkamız
Gözünü kırpmaz bile alayımız, firkamız
"Alacaklar" dersiniz "Ege ya da Akdeniz"
Bir gün gelir olursa "Yurdumuz viran" deriz
Ama asla vermeyiz "Türkoğlu yaman" deriz.

Savaşırız, korkmayız ölmek de var kalmak da
Her zorluğu görmüşüz deprem de, sel, kurak da
Başımız göğe erer varılan son durakta
Şehitlik tacımızı takarız gelerseniz
Huzur ile gideriz "Dönecek devran" deriz
Düşmana satamayız "Kalbimiz umman" deriz
"Aç göğsünü sar bizi geldik asuman" deriz.

Afet Kırat

Mimoza

Kırmızıyla beyazın aşkının tek meyvesi
Yeşil kırdı salınan pembe bir mimozayım.
Küstürmeye yeterli esen rüzgârın sesi
Dokunmak isteyene eza veren cezayım.
Mızrak çarptı göğsüme için için kanadım
Afet miydim bilmem ki Afet olsa da adım.

Amacım hoş kokumla dağıtmaktı mutluluk
Kötü olmasa bile bilinmedi niyetim
Heybemden akıtmıştım varımı oluk oluk
Böyle mi olmalıydı can vermek mi diyetim?
Okşanmayı bekledim hak etmedim dayağı
Çok kötü yaraladı atmacanın tırnağı.

Kor düştü köklerime ince boynum eğildi
Biliyorum yakında dargınlığım geçecek
Sonuç acı olsa da niyet böyle değildi
Esen rüzgâra bile şimdi küstü bu çiçek.
Tutuştum alevlendim sol tarafım yanıyor
Dokunmayın yarama dokundukça kanıyor.

Afet Kırat

Mimoza, güzel kokulu süs bitkisidir. Dokunulduğunda veya rüzgârla temas ettiğinde belirli bir biçimde katlanan yaprakları olduğundan küstüm çiçeği olarak da bilinir. Elinizi mimoza üzerinde gezdirdiğinizde, yapraklar katlanacak ve yaprak sapı boynunu eğecektir. Mimosanın bu hareketleri parlak güneş ışığı altındaki genç bitkilerde daha hızlıdır. Birkaç dakika içerisinde normal hallerine dönerler.

Afet Kırat

Nereye Düşerim

Sahilinde uykumun, kumun yandığı yerde
Medine'yi düşlerken Fizan'a mı düşerim?
Günahların sevabı ezip kandiği yerde
Sıratın kapısında mizana mı düşerim?

Çatlak dudaktan çıkan şarkımın ortasında
Hasret çekip her ayın altıncı haftasında
Umudum çakılırken dört kolun tahtasında
Her şeyi unutarak isyana mı düşerim?

Acımadan kırarken gönlümün kirmanını
Üstüme çivilenen bu ölüm fermanını
Ellerim gökyüzünde ararken dermanını
Saklanırken kuytuda meydana mı düşerim?

Ne bulurum acaba kırgın ömrün kışında
Yıldızların sehere özlemlerle bakışında
Kapıları çarparak hüznün her çıkışında
Masalları bitirip romana mı düşerim?

Vazgeçilen umuda aniden haber salıp
Rüyaların içinden pembe nilüfer çalıp
Yükselmeyi isterken gökyüzünden alçalıp
Fırtınadan yıkılmış limana mı düşerim?

Albümden resimleri alev alev yakarken
En güzel anıları sol yanıma takarken
Çekip giden yılların arkasından bakarken
Baharları unutup hazana mı düşerim?

Vefasızca ayrılıp gönlümün muradından
Yeni isimler seçsem çiçeklerin adından
Barışı simgeleyen güvercin kanadından
Savaş adı verilen ummana mı düşerim?

Kimliksiz sevdaları saçlarıma taç yapıp
Sabır yapraklarını yarama ilaç yapıp
Yeniden şaha kalksam kendime kırbaç yapıp
Huzur sarayına mı zindana mı düşerim?

Afet Kırat

Nezaret Güncesi

Yüzümün zümrüdüyle yaş doluyor her çizik
Dans ederdi her zaman şimdi hislerim ezik
Nabzımı attırmıyor takılınca bilezik
Ben terörist değilim neden görüldü reva
Yeminlerle ant içsem olur mu acep deva.

Ürkütölmüş dövölmüş öfkeyle sınanmışım
Yeniden sürgün veren tomurcuğum sanmışım
Dişleyen düşünceler yanında kınanmışım
Sisini hayallerin kabusun dumanını
Sarar mı koğuşumun alıp da her yanını.

Söndü göğün tepsisi ateş böceği söndü
Güneş küstü denize fırlıdak gibi döndü
Yetmese de yıldızlar lambalara öykündü
İşitsa da yorganlar gittikçe soğuyorum
Ölmek için her defa yeniden doğuyorum.

Kayıp olmak hakkımı ellerimden çaldılar
Mızraklı haykırışla çelik telden daldılar
Kalem kağıt ne varsa valizimden aldılar
Yetmiyor tutumumun incesi en incesi
Ne zaman biter bilmem bu nezaret güncesi.

Afet Kırat

Ömrünü Sorgulayan Kadın

İhtiyar bir kadını kırış kırış tenimle
Saçımda hüznün akmış yorulmuş bedenimle
Aynanın sırlarına eklerken yeni sırlar
Koşup giden ömürdü sanki geçti asırlar
Kırpığın arasından anıları süzerken
Sorgulayıp geçmiş zindelik nerde derken
Anladım ki gençliği bir pula satan bendim
Kör kuyunun içine savurup atan bendim.

Şimdi acı öyküler heybemden dökülüyor
Sararan fotoğraflar albümden sökülüyor
Huşu içinde çöksem bükülmüyor dizlerim
İnşa olmadan soldu çizdiğim eskizlerim
İmdat eden çığlıklar yırtarken dudağımı
Sırtımda taşıyorum çile yüklü dağımı
Çiğ düşürüp gözüme yarın doğuran bendim
Ak ırmakla besleyip hazla yoğuran bendim.

Avuç avuç kanadım her tokat darbesinde
Beddualar karardı dilimin pembesinde
Unutulmuş âmini saklardı avuçlarım
Sızlardı çitilerken bütün parmak uçlarım
Kızgın güneş içerdim çay keserken bahçede
Yok sayılıp düşerdim verdiğim dilekçede
Alnımın ak yerinden yere çakılan bendim
Fırtınada yağmurda yine yakılan bendim

Gözlerimden efkârı okumak mümkün müdür
Ömrü baştan işlemek dokumak mümkün müdür
Mümkün müdür acaba yeniden doğmak için
Gecenin karasını sabahla boğmak için
Mümkün müdür şiirler yazıp kara bahtıma
Nakışlamak sevgiyle tutup gönül tahtıma
Dizelerin içinden imgeyi seçen bendim
Feda edip ömrümü her şeyden geçen bendim.

Bir kadındım ey ömrüm kadın olamasam da
Hicranı servis ettim kırık dökük masamda
Ellerimle sunduğum gözyaşımı içtiler
Dikensiz güller sundum köklerimi biçtiler
İsterim ki geçmişi bir an gelip silmeyi
Ya da çekip giderek dünyadan eksilmeyi
Kaderin şakağına silahı tutan bendim
Yaşamayı insanca dün de unutan bendim.

Afet Kırat

Pazar Yeri ıldırımış

maaşımı alınca gittim hemen pazara
uğratmadan cüzdanı kem gözlüye nazara
borçları düşünerek vazgeçmeden kazara
ne çare ki kendimi zengin vatandaş sandım
dolaştım tezgahları varlığımdan utandım

domates şaha kalkmış eziyor tezgahları
dolmabiber patlıcan bestelemış ahları
marul maydonoz roka yok etmiş günahları
esnaflar bağırıyor "pazar yeri ıldırımış!"
yetkililer habersiz canı candan yıldırımış

kiraz kira peşinde göz kırpıyor kurduna
dayak yemiş kayısı hasret kalmış yurduna
çilekler kanatlanmış dönüp bakmaz ardına
mısırlar esen yelle saçını savuruyor
papaz hafta giyinmiş bakanı kavuruyor

yaz diye sevinmiştik hepsi boşaymış meğer
maaşımız erirken pazarda artmış değer
sebebimiz kim olur açken ölüşsek eğer
avakadoyu muzunu ananası unuttuk
toprağımız diyerek kuru soğanı tuttuk

aslın yeşil fasulye inci misin mübarek
torba dolu çıkmaya kırk kutu para gerek
pazarın kenarından yan yan bakıp geçerek
kaderimiz diyerek tuttuk yolunu evin
kimler dua eder ki huzuru bul ve sevin

ne yapalım şimdi biz hayattan mı bezelim
yabani ot sökmeye dağları mı gezelim
çorba kaynatmak için taşları mı ezelim
her şeye katlanışız emekliyiz nihayet
terörist derler bize edemeyiz şikayet.

Afet Kırat

Pembe Bakışlı Kıza

Gizemli düşlerimin pembe bakışlı kızı
Yıllardır beraberdik aşındırdık yolları
Kimse almaz yerini hayalimin yıldızı
Beni senden ayırdı ahtapotun kolları.
Mekanik sesler yoktu kaldığımız dünyada
Hüzün damlası gibi düştük mü şimdi yâda.

Yabancıyı değildik pırlantalı bahçenin
Sallanırdık beraber gümüşten salıncakta
Ağlarına düşmezdik herhangi bir lehçenin
Türkuaz meyveleri pişirirdik ocakta
İçimiz ısınırdı şakıyan nağmesiyle
İliklenirdik bazen kristal düğmesiyle.

Aklıma gelir miydi bir fişekle vurulmak
Şu anda avareyim yorgunum asudeyim
Aklına gelir miydi viran kalbe kurulmak
Bir boşluğun içinde bilinmez neredeyim.
İçemem sensizliği ilk yudumda zehirler
Vazgeçmem bu sevdadan deva olmaz zahirler.

Serbest akan dereyi kalıba sokan bizdik
İçini doldururduk en güzel musikiyle
Bir kısrakla göklerde süzülen ikimizdik
Gönüllere akardık sözcüklerin tekiyle.
Leyla'nın aşkı ne ki benimkinin yanında
Kerem gibi yanardık tek dizıyla anında.

Sisli düşler içinde bazen dalgın yürüdük
Kimi gün kelebeğin kanadına renk verdik
Eskimiş masalları elimizle kürüdük
Harflerden nota yaptık cümleye ahenk verdik.
Isındık bahçelerde gülün sıcaklığında
Yeşili görmedik mi denizin aklığında.

Yeniden tut elimi pembe bakışlı afet
Benden daha da fazla seveni bulamazsın
Unuttum sanıyorsan ne olur beni affet
Anka'nın kanadında birden kaybolamazsın.
Bir kartal pençesinde perişan olma sakın
Uzattım bak yeniden ördüğüm tacı takın.

Afet Kırat

Pencereler

Penceremden baktım da görüverdim bir anlık
Yıldızlı gökyüzüyle ilerleyen gecenin.
Sokaklar karanlıktı içim daha karanlık
Ortasına düşmüşüm çözülmez bilmecenin.

Kimseyi bulamadım çıkmazları aşarak
Karanlığı izleyen sanki yalnız ben varım.
Ellerimi uzatıp yıldıza ulaşarak
Bir deli yüreğim ki içimde canavarım.

İzledim ışık saçan küçük pencereleri
Kimi kapalı kimi açık kalmış perdeler.
Göz kırpan pencereyle canlanan geceleri
Şenlendiren insanlar acep şimdi neredeler.

Bir kız nasip alıyor gözünden akan tuzdan
Diğer camda bir çocuk gülüyor tatlı tatlı.
Kadın destek buluyor yaslandığı omuzdan
Hayalden ata binmiş hem de bulut kanatlı.

Acılar uçsun diye kimi camını açmış
Kimi nara atıyor düştüğü sarhoşluktan.
Şu küçük haylaz çocuk yine okuldan kaçmış
Usanmamış belli ki bu tür başıboşluktan.

Bir ihtiyar yatıyor ölü gibi upuzun
Dudakları oynuyor sayar gibi zamanı.
Zamanı daha yakın sizin son uykunuzun
Kanatlanıp uçacak gülümseten her anı.

Kim bilir ki kaç hasta bir sonsuzun yolcusu
Gece geçsin bekliyor görmek için sabahı.
Belki de sabah saklar önünde ona pusu
Göğsüne peçe atar dinlemeden eyvahı.

Daha nice öykü var penceremden gördüğüm
Bana ışık olurken gökyüzünde yıldızlar.
Bir ben miyim acıyan çözüldü bak kördüğüm
Şahit olan camların kalbi daha çok sızlar.
AFET KIRAT

Afet Kırat

Peşime Düşme Ayrılık

Artık düşme peşime gömüldüğün yerde kal
Yanına dert ortağı bitmez tasaları al.
Öfkeyle kilitledim kapıları üstüne
Mühür vurdum geçmişte acı veren her güne
Ağlamadım yanmadım bir defa öldüğüne
Yanıma gelme sakın senden bıktım ayrılık
Eza veren ülkenden çekip çıktım ayrılık.
İstersen bağır haykır ister gözyaşını sal
Artık düşme peşime gömüldüğün yerde kal!

Arkamda kaldı kayıp, yönü şaşmış çok sızı
Benim için parlıyor kaderimin yıldızı
Oysa şifa arardım aksayan hecelerde
Yapayalnız mahkûmdum en puslu gecelerde
Sadece sen çıkardın sarmal bilmecelerde
Kır düşmüş saçlarımdan atacağım ayrılık
Üstüne para verip satacağım ayrılık.
İnatlaşma çekil git rahat bırak bu kızı
Arkamda kaldı kayıp, yönü şaşmış çok sızı.

Hani izin nerede öksüz ruhumu saran?
Ne tükenmez sızın var ne de kalbimde yaran
Şarkılarım ağlardı kemanın tellerinde
Konuk muydun bilmem ki gözümün sellerinde
Ömrüm heba olurdu hasretin ellerinde
Güleceğim düşümde sana inat ayrılık
Uçacağım semada takıp kanat ayrılık.
Lekelemek haddin mi dokunmaz bana karan
Hani izin nerede öksüz ruhumu saran?

Umut, hasta kalbimin kalesidir yıkılmaz
Yanar parlar durmadan bir an bile sıkılmaz
Kederlerle ıslattın ekmeğimi öğünde
Siyah duvağı taktın başıma her düğünde
Nasıl sevindim bilsen bir anda öldüğünde
Bağlanmıştık seninle açtım söktüm ayrılık
Yaşlansam da derdinle sanma çöktüm ayrılık.
Ömrümün kalan yanı karanlığa tıklılmaz
Umut, hasta kalbimin kalesidir yıkılmaz

Fark etmedin mi daha toprağa gömdüm seni
Dudağımı çok yaktı çek zehirli buseni
Baharın yeşilini gözlerime takmışım
Gamla yüklü anları sokağa bırakmışım
Hüzünleri toplayıp yüreğimde yakmışım
Tepene kalemimi çakacağım ayrılık
Mezarına uzaktan bakacağım ayrılık.
Şimdi beni üşütmez sıcak güneşin teni
Fark etmedin mi daha toprağa gömdüm seni.
AFET İNCE KIRAT

Afet Kırat

Pi Şeyler

Pİ'yi sordu sunucu yarışma arasında
Pİs bir ışık fırladı gözünün karasında
Ya bir şey öğrenmemiş ya öğrenmiş unutmuş
Derslerini bırakıp sosyal medyayı tutmuş
Rezil olmuş misafir boş vermiş ya mekteBİ
Umursamaz bir tavrı kaldırıyor mezheBİ.

Pİnti dedi sunucu kelime anlamı ne
Pİmpirikli misafir bulamamış bahane
Cimri dense bilirdi kelime haznesi dar
Olimpik havuz nerde bebek küveti kadar
Üçüncü yanlış cevap konuk elendi taBİ
Çekildi biraz mahcup birazcık da asaBİ.

Pİrana nerde yaşar? Yeni konuğa sordu
Pİli bitti aniden cevap vermek çok zordu
Okumamış anlarınız belgesele bakmamış
Aşktan modadan başka hiçbir şeyi takmamış.
Anladık ki gidecek bunun da delik ceBİ
Nasıl ömür yaşamış bir şey bilmiyor harBİ.

Pİ nin yaşamı filmi hangi ülkeye ait
Pİyangodan o çıktı misafir oldu ifrit
Kavga dövüş olmazsa asla izlemem filmi
Nerede nasıl demem bilmem kimin çekimi
Daha neler soruldu bilinmedi bittaBİ
Uğurladı sunucu bu kadarmış nasiBİ.

Arel rumuzlu üyenin "Pi Şeyler" adlı farklı bir şiiri vardı, onun kadar çok kelime kullanamadım ama "pi" ile başlayan "bi" ile yumuşatarak biten bir şiir yazdım. Tabi ki çizgimi bozmadan sosyal bir yaraya dokundurarak... Yazık gençlerimize işe yarar hiçbir şey öğrenmeden, öğretilmeden yetişiyorlar, sonuç; üniversite sınavında 500 bine yakın sıfır çekmiş öğrenci, yazık çok yazık...

Afet Kırat

Pişmanım

Sabahın řafađına uzanırken dūřlerim
İrkildim i sesimle birden bire uyandım
Susuz kalmıř gūl gibi solmuřtu gūlūřlerim
Pişmanlık ateşiyle yattığım yerde yandım
Alevlerde kalmıştım içim dışım kavruldu
İnancım ve dūřūncem geçmiřime savruldu
Yalan dūnya insanı olduđuma piřmanım
Hiç yok yere gūlmeyip solduđuma piřmanım.

Saygıdeğer koymuşlar riyakârın adını
Kibir gurur bilmem ne denilmiş ciddiye
Bilemedim dūrūstler almazmıř muradını
Kimse aldırmıyormuş arzda iyi niyete
Teraziye doldurdum tefekkūre dalarak
Tavrımı fitratımı geçmişimden alarak
İnsanlara övgūler yazmamıřım piřmanım
Arkasından kōr kuyu kazmamışım pişmanım.

"Kıřt! " demedim kimsenin kūmeste tavuđuna
Uyararak yanlışı yoruldum boştan yere
Yaz havası demedim zemheri soğuğuna
Hep dođruya kul oldum nadimim yūz bin kere
Arımdan uzatmadım ortaya bacağımı
Amadım namahreme boş kalan kucağımı
Makyajımla tūrbanı takmamışım pişmanım
Evlilerin gönlūne akmamıřım piřmanım.

Dinletilere gittim oynayıp kıvırmadım
Sessiz sakin bir yerde insanları izledim
Eđilip būkūlmedim kūfūrler savurmadım
Bazen kırılısam bile öfkemi de gizledim.
Anladım kırılmadan sığmazmış cetvel cebe
Doğruluktan iç çıkamaz karnım yalana gebe
Kazandım diye dūře daldıđıma piřmanım
Ortalıkta bir yerde kaldığıma pişmanım.

Bundan böyle dilimde canım, cicim, hayatım
Yarınlarda şahlansın adım ile kıratım.

Afet Kırat

Psikoz Serzenişler

Açma perdeleri hemşire izleniyorum
Korkuyorum herkesten o yüzden gizleniyorum...

Yükseliyor isyanım içimin miracına
Ruhumdaki zindanda saklı esir feryatlar
Azgın denizler kaynıyor sol yanımda
Başını kaldırıyor en soylu direnişim
Aynada kıvranan suretim, döküyor sırlarını yere
Saçımın telleri korku içinde boğuluyor
Telaş kokusu sızıyor dudağımın kenarından
Pusuda bekleyen kem gözler
İçimi kavuran.

Açma perdeleri hemşire izleniyorum
Korkuyorum herkesten o yüzden gizleniyorum...

Kalemimin gölgesinde üşüyor hayallerim
Kasvetler sırtımı sıvazlıyor
Rüyalarım mı?
Uyumuyorum ki...
Çürüdü içimde masumiyetimin siması
Gözyaşı giyiniyorum
Kirlenen beyazları soyunup
Kemiklerim titriyor
Üşüyorum
Bir anda düşüyorum.

Açma perdeleri hemşire izleniyorum
Korkuyorum herkesten o yüzden gizleniyorum...

Hicran, boğazımda son lokma
Gözümde insanlar hain
Hepsi ömrüme düşman
Secdemde iniltilerim düğümlenmekte boğazıma
Sırlarımı gömdüm süveydaya
Hangi cerrah erişir sığındığım noktaya?

Açma perdeleri hemşire izleniyorum
Korkuyorum herkesten o yüzden gizleniyorum...

Afet Kırat

Psikoz Terennümler

Kelimeler idam ediliyor dilimde bu gün
On üç, on beş ziyaretine koşuyor kadrındaki akrep
Hasretinin resmini sardım fırçama
Bulutlar çöktü gözlerime
Karalıyorum hayatı
Ölümüne, öldüresiye...

Acıyan bakışların altında bunalıyorum
Saçlarımla beraber koparıyorum hüznün imgelerini
Kimsesiz dolaşiyor nefesim beton bahçede
Koğuşların demirli pencereleri dökülüyor üstüme
Eziliyorum, ezerken bastığım yerleri.

Belirsiz silüetler gözlerimde
Ümitsiz bakışlarımla sildim gökkuşağını
Renklerden azadeyim
Siyah yer, gri gökyüzü beni saran
Kalabalık içinde tek başınayım
İntihar seçeneklerini derliyorum yüzlerden
Merak ediyorum
Kaç uçurum var önümde
Atlamamı bekleyen?

Kalemin gölgesine bağlanan hayalin
Satır aralarına saklanan ter tanelerim
Buluşuyor karşımdaki duvarda
Uzat ellerini, uzat ne olur?

Şiirlerimi astım kirpiklerinde
Gülleri gömdüm gözlerine
Ve dudaklarına jilet kesiği bileklerimi sürdüm
Anladın mı acımı
Anladın mı sensizliğimi?

Tut ellerimi, hayallerimle kundakla köprüden it
Topun namlusuna sür
Ateşle paçavralarla
Çakallarda rakı bardağında boğ
Kırklarda savur rüzgârla küllerimi
Kalemim ol intihar mektupları yazdır sayfalarca
Yeşil ırmağın yeşil mürekkebiyle...

Dur, kaçma yine
Doktor inanmıyor duvardaki sana
Neden benden başkası görmüyor
"Zaten onun için buradasın" diyor.

Afet Kırat

Roleda

Ben her gece yeniden âşık olurum size
İmgelerle sarmalar yazarım dize dize
Layık mıyım bilmem ki sunulan sevginize
Gönlüm tutuklu sizde bir rehine Roleda
Utanmayın ne olur gelin yine Roleda.

Canıma bin can kattım elinizden içerek
Kadehlerin dibinden ayrılığı biçerek
Baş koydum kahrınıza hayatımdan geçerek
Yorgun düşen yılların neferiyim Roleda
Sokağı arşınlayan serseriyim Roleda.

Acıymış, ıstırapmış, yokluğunuz tenimde
Al duvaklı güllerin dikenini bedenimde
Çöktü, yandı, yıkıldı, bu şiir madenim de
Görününüz gözüme yazsın kalem Roleda
İnsaf eyleyin biraz bitsin çilem Roleda.

Ayrılık düşer, bakmaz, çağlayan gözyaşıma
Nasıl sitem etmem ben gizli gönüldaşıma
"Bu hız nedir? " demeyin, bakıp da telaşıma
Büklüm büklüm sicimle bağlanmışım Roleda
Yakıyor yüreğimi dağlanmışım Roleda.

Sevda yüklü buluttan nice hayal dermişim
Paramparça kalbimi elinize vermişim
Ömrümü kilim ettim basın diye sermişim
Ezin geçin üstümden isterseniz Roleda
Siz yoksanız ben yağum bu da bariz Roleda.

Şafağı avucunda tutup yandıran kadın
Bulutlardan süzülüp toprak kandıran kadın
Aynadaki hayali aşkı andıran kadın
Saati ayrılığa kurmayınız Roleda
Hislerimi yok sayıp vurmayınız Roleda.

Afet Kırat

Sabah

Çabaya dağ dayanmaz kaybolsa bile hece
Her an rahmet sunuyor sessiz ve sakin gece
İşte yine yanımda ilham adlı şuh ece
Çok az kaldı sabaha birazdan doğacak gün
Kalem coştı yazıyor kalır mı şair üzgün?
Gece korkup kaçınca yüzüme güldü sabah
Ay da kalsaydı diye biraz üzüldü sabah

Hicran yağlı ilmekti boğazıma dolanan
Kar düşen yüreğimde alevlenip de yanan
Gözümün çukuruna kefenlenip uzanan
Artık hicran da bitti ne yazacak bu kalem
Karanlıklar yok oldu tebessüm etti âlem
Ruhumu tamamlayan dikensiz güldü sabah
Eliyle sevgi sunan coşkun gönüldü sabah

Gülücükler doldurdum avucumda duruyor
Acılı zamanları neşelere kuruyor
Şaatin tiktakları nasıl güzel vuruyor
İnsan mutlu olunca uykusuzluk da neymiş
Geç olsa da farkettim yaşamak güzel şeymiş
Güneşin oklarıyla uykumu böldü sabah
Yaradanın emriyle bize ödüldü sabah

Afet İnce Kırat

Afet Kırat

Sabahçı Meyhanesi

Gün ışımak üzere uyku tutmadı yine
Kaldırımı ezmeye beni memur ettiler
Gel diyor el sallıyor karşımdaki meyhane
Aşkta henüz çıraktım bir anda tükettiler
Gıcırdayıp açıldı tahta kapı apansız
Ayaklarım gidiyor durduramam imkânsız.

Sessizlik hüküm sürmüş içerisi biraz loş
Hüzün kokuyor her yer, duvarlarda resimler
Düş kurarken uyanık inliyor birkaç sarhoş
Kimi mırıldanıyor unutulmuş isimler
Gözleri yarı açık sızmak üzere zaman
Anıları boğulmuş kadeh içinde viran

Uçuşan sineklerle paylaşılan mezeler
Köl geziyor havada kimliği meçhul küfür
Boşalan bardakları bir el gelip tazeler
Mahkûmlar sarhoşluğa, sınırlar ömür özgür
Oturdum bir masaya yağmur gibi döküldüm
Anlattım yokluğunu bir düğümdüm söküldüm.

Tabaktaki zeytinler gözlerin gibi geldi
Dilimlenmiş domates özlediğim dudağın
Olgun kavun kokusu esip bağrımı deldi
Okşanmayı bekleyen beyaz peynir yanağın
Karşımda gülümseyen bu hayalin olmasa
Kadehler kırılacak, çıldıracaktı masa.

Afet Kırat

Sana Şiir Büyüttüm

Şiirleri büyüttüm senin için yarına
Gecelerden koparıp kurgular gülümserken
Taştan katı kalemin bakmadan zararına
Derin bir soluk alıp güneş günaydın derken.
Uzattım ellerimle bir hece alır mısın?
Yoksa uzaktan bakıp öylece kalır mısın?

Bohça dolusu hasret uyurken sandığımda
Merhametine kalmak kolay mıdır gecenin?
Düş atına binerek gelirsin sandığımda
Düştüm altında kaldım dağ cüsseli hecenin.
Söyle sen de hasretle düşlere dalar mısın?
Rüzgâra ilştirip bir selam salar mısın?

Özlemimi resmettim kar gibi tuvallere
Utancından tutuştu nâr dokundu kaleme
Düşer miydim bilmezdim acınacak hallere
Rezil oldum bir anda yabana el âleme.
Hayal çiçeklerimi gelip de yolar mısın?
Kurumuş köklerine su olup dolar mısın?

Abandım yalnızlığa yavaşça düşünüyorum
Çağırarak istiyorum bir masal perisini
Âlevler yükseldikçe ben neden üşüyorum
Sesin gelsin yeter ki düşünmem gerisini.
Haykırdıkça gel diye sesimden yılar mısın?
Yoksa vicdana gelir kedersiz kılar mısın?

Afet İnce Kırat

Afet Kırat

Sandal

Dalgalanan denizde sürüklenen sandaldım
Rüzgârla ilerledim nice ülkeler aştım
Bazen kâbusla kalktım bazen düşlere daldım
Yılmadım yenilmedim zorluklarla savaştım
Şimdi yıpranmış eski delik deşik sandalım
İstesem yüzer miyim kırılmadan son dalım?

Hep imrendim salınan gemilere yatlara
Ulaşmak imkânsızdı ama peşinden koştum
Aldırmadım motordan fişkırان feryatlara
Bazen sindim sularda bazen tufanla coştum
Neden küçüğüm diye isyanlara bulaştım
Gün geldi şükür ettim sükûnete ulaştım.

Yaladım denizlerin bitmek bilmez tuzunu
Onca suyun içinde susuzluktan kavruldu
Yüreğimde sakladım kuzeydeki buzunu
Her an batabilirdim fırtınayla savruldu
Gücenmedim hayata dik durmaktı tüm gayem
İnancımdı içimde sakladığım sermayem.

Çekildim duruyorum sahilde bir kumsala
Gece soğuktan donup güneşte yanıyorum
Beni eskiten doğa ne yapar ki kum sala
Kıymetini bilmedim gençliği anıyorum
Koynumda yuva kurmuş türlü çeşit örümcek
Zamanla dağılırım kaçınılmaz tek gerçek.

Afet Kırat

Sare

SÂRE

Ne sensiz zamanlar ne sensiz saat
Ne sonsuz yeminler edilen vaat
Etmiyor gönlümde sevgin beraat
Bir selam yolladım almadın Sâre.

Yalnız bir resimdin yalnız iç çekiş
Yüreğime batan buzdan ince şiş
Bilmedin varlığın en güzel bahşış
Gözümün yaşını silmedin Sâre.

Sadece ezgiydin sır dolu nota
Gönül atlasında en doğru rota
Sen bana doktordun ben onmaz hasta
Aylarca bekledim gelmedin Sâre.

Bir rüzgârdın estin içime doldun
Volkandın patladın hasretim oldun
Gelirsin sanmıştım tutacak koldun
Seviyordum seni bilmedin Sâre.

Afet Kırat

Afet Kırat

Sarhoş Sabah Serinliğinde

Perde ardından ayın yudumlamış meyini
Toprak sızmış bu sabah nefesi duyuluyor
Sunak etmiş dünyaya var olan her şeyini
Ağaçlarda kuşların hoş sesi duyuluyor.
Bir rüzgâr uğulduyor uzaktan serin serin
Çekiverdim içime miskini derin derin.

Umutlar mı işlendi bu seher dudağıma
Temiz aşklara gebe cümleler dökülüyor?
Çiğdemler mi ekildi şimdi hicran dağıma
Hasat vakti mi geldi çileler sökülüyor?
İçimdeki bu huzur belki senin eserin
Gece de güzel ama inan başkadır yerin.

Düşeyazan düşlerin dürersin defterini
Yepyeni umutlara kapıları açarak
Alnıma dokundurup kendi alın terini
Dirayet mi verirsin rayihanı saçarak?
Saklarsın göstermezsin kaldıysa da kederin
Müjdeler mi sunarsın kalbine derbederin?

Ey sabah armağansın Rabbimizden bizlere
Gitsin diye karalar nasıl da bekliyordum
El mi attın silinmiş yüzümdeki izlere
Gün zirveye çıktıkça çizgiler ekliyordum.
Akşam senin annen mi gece midir pederin
Dolunay kız kardeşin yıldız mı biraderin?

Afet Kırat

Savaşmaya var mısın?

Fişeklerin içine iek tozu doldurup
Elindeki silahın horozunu kaldırıp
Masumu kollamaya kötülüğe saldırıp
İnsanca hayat için savaşmaya var mısın?

Tarlaları sürerek ekmek için barışı
Sevgi saygı derelim duyalım haykırışı
Merhamet ile dolsun ülkemin her karışı
İnsanca hayat için savaşmaya var mısın?

Minnettarlık doldurup dinamit lokumuna
Huzuru karıştırıp denizlerin kumuna
Biraz düzen vererek güçlünün tutumuna
İnsanca hayat için savaşmaya var mısın?

Neşe ieği asın önünde pencerenin
Gurur kaynayıp pişsin içinde tencerenin
Peşi sıra gidelim doğruyu gösterenin
İnsanca hayat için savaşmaya var mısın?

İlham bombası gömüp bağrına sokakların
Biraz cesaret verip kalbine korkakların
Kkne kibrit suyu diyerek alçakların
İnsanca hayat için savaşmaya var mısın?

Afet Kırat

Semanın Gözyaşları

Kamçı şaklattı rüzgâr pamuktan kısıraklara
Şahlanmadan yerinde özenle eyerledi
"Sakin üşenme! " Dedi, "Hayat ver topraklara"
Gökteki yiğitlerin alınları terledi.
Billur damlayla coştı yerde kuruyan halı
Değeri biçilmez ki mücevherden pahalı.
Ol! Emriyle can bulur kupkuru taşlar Hakk'ın
Rahmetiyle dökülür semadan yaşlar Hakk'ın.

Dağların al çiçeği yaylanın pembe düşü
Duvağını titretip kucacağını açacak
Arza armağan edip dudağından gülüşü
Yeraltında büyüyen kokusunu saçacak.
Cevap aradı akli sonsuz nimetti yağmur
Gökten gelen hediye bir ganimetti yağmur.
Ol! Emriyle yücelir eğilen başlar Hakk'ın.
Rahmetiyle dökülür semadan yaşlar Hakk'ın.

Aylardır inliyordu çekilmez kederinden
Damlalar döküldükçe halkalar genişledi
Duyulmasa da sesi ağılıyordu derinden
Yeşil atlastan göle yağmur nakış işledi.
Zerk olunca zerreler gölün göğsü kabardı
"Sürekli yağsa" dedi, hiç dinmese ne vardı.
Ol! Emriyle tatlanır sofrada aşlar Hakk'ın.
Rahmetiyle dökülür semadan yaşlar Hakk'ın.

Damlaların yüküyle rükûa durdu kavak
Şükretti Yaradan'ın verdiği nimetine
Sevgi ile salındı etrafına bakarak
Karşılık olmalıydı bu iyi niyetine.
Gülecekti yeniden minicik kuşlar ile
Ecel de vardı elbet şimdi anmadı bile.
Ol! Emriyle hayatlar yeniden başlar Hakk'ın.
Rahmetiyle dökülür semadan yaşlar Hakk'ın.

Alnı değdi toprağa secde eden buğdayın
Avuçladı yağmuru nemi değdi tenine
Duaların sonuydu kim bilir ki kaç ayın
Selam vererek kalktı can edip bedenine.
Altın taneli başak yağmurla şakiyordu
Mis kokulu tarlaya gururla bakıyordu.
Eline su dökemez arzda nakkaşlar Hakk'ın.
Rahmetiyle dökülür semadan yaşlar Hakk'ın.

Afet Kırat

Semaverci

Önce sigarasını sonra ateşi körükledi
Canında yar, sinesinde har alnında tuzlu damlalar.

Bir türkü mırıldandı
Notalar ağlamaklı,
Tokmağın vuruşu isyankâr
Ahşap tezgâhta sızlamalar

Örsü çıkarıp sapsısını taktı
Havyayı ısıttı ateş kor
Altlığı, musluğu, borusu,
Nişadırlı lehimle birleşti bakır.

Bahçelerde tütecek
Balkonlardan seyredecek
Sofralara konuk gidecekti semaver.

Aldı eline çelik kalemini
Bastırdı yanık bağına

Irmağın yosunlarını
Çocukların samimiyetini
Çınarların ömrünü
Köprünün ayaklarını
Okunan duaları ekledi.

Ferhat'ın balyozundan parmak izini
Kalenin duruşunu
Ezanının okunuşunu
Çiçeklerin rengini
Şerçelerin civıltısını gizdi.

Koyarken vitrine eserini
Öpüp başına koydu alnındaki terini...

Afet Kırat

Sen Sokağa ıkınca

Sen sokağa çıkınca rüzgâr sesini kesti
Saçların dağılmasın tenin yanmasın diye
Nefesini topladı kendi bağrına esti
Buluttan bir damlayı sana verdi hediye.

Sen sokağa çıkınca güneş birden saklandı
Kamaşmasın diyerek ışıl ışıl gözlerin
Bulutlar ağlamadı dolarak suya kandı
Artık şekva etmesin yere düşen sözlerin.

Sen sokağa çıkınca ağaçlar selam durdu
Çiçekler ah ettiler titredi yaprakları
Kızıl güller kavruldu kendi kalbini vurdu
Kiskanarak simana benzeyen tüm akları...

Sen sokağa çıkınca kaldırımlar inledi
Cıvıldaayan serçeler susuverdi aniden
Bir ıslık çalıyordun hepsi seni dinledi
Yorulunca sen sustun onlar öttü yeniden.

Sen sokağa çıkınca sırra gömülü tüller
Açıldı birer birer hayran yüzler göründü
Aşıkların bağrından savruldu kızgın küller
Tozlara karışarak önün sıra süründü.

Sen sokağa çıkınca değişiyor âlemler
Kararıyor her taraf kaşlarını yıkınca
Dizelerin önünde diz çöküyor kalemler
Hiç durmadan yazıyor sen sokağa çıkınca.

Afet Kırat

Seni Gördüğüm Zaman

seni gördüğüm zaman

bu şiir senin için okur musun bilemem
Azrail tutsa artık nefretimi silemem
soyun silsilen için iyi tek şey dilemem
güneş patlar arz kurur seni gördüğüm zaman

kurtulmak mümkün değil her yerden çıkıyorsun
bükük duran boynuma dağları yıkıyorsun
küçük abdest suyunla yüzünü yıkıyorsun
nefret kalbime vurur seni gördüğüm zaman

Allah seni unuttu defterini dürmüyor
kazık mı çakman gerek dünyadan sürdürmüyor
garezi bana mıdır stres de öldürmüyor
bağrına taş oturur seni gördüğüm zaman

düşmeyi düşünmezsin nereye kadar uçuş
asla yenilmem deme olacaksın sen de tuş
çırpınmayı unuttu içimdeki minik kuş
öfkesinden kudurur seni gördüğüm zaman

Afet Kırat

Seninleydim Bu Gece

Asıverdim yüzümü sır dolu aynalara
Ellerimi yakmakta kundaklanmış feryatlar
Düşlerimde görürsem kapanır mı bu yara
Şana çivili sesim senin ile rahatlar
Üçler'i Pirinçi'yi yine gezdim bu gece
Sokağı kaldırımını iyi ezdim bu gece.

Yeşermiş şarkılara sarıldım dudağında
Kördüğüm anıları sandığımdan alarak
Umudu yakaladım köklerinden dağında
Biraz huzura vardım hayallere dalarak
Sofular'da Nergiz'de seni andım bu gece
Düşlerimden sıyrılıp vardım sandım bu gece.

Pak alını yeşiline secde ederken rüzgâr
Şiirleri bağladım saçının örgüsüne
Çiçeklerle çimlendi umutlarım bu bahar
Hayran kaldım doğanın sağladığı süsüne
Kirazlı Dere'deydim uçtum koştum bu gece
Gözyaşımı giyindim estim coştum bu gece.

Dikiş tutmayan dilim teyel mi tutacaktı
Susacağı demiştim işte yine haykırdım
Söz vermişti yüreğim seni unutacaktı
Kapanan kapıları vurup elimle kırdım
Çakallar'a tırmanıp seni gördüm bu gece
İçimden çıksın diye gam öksürdüm bu gece.

Dolunay ezgisini söylerken ferahfeza
Güvercin kanadına tezhip işlenen şehir
Umudumu canlandır ne olursun bir lahza
Özledim gülüşünü yarın da rüyama gir.
Şamlar'da yıldızların gölgesiyim bu gece
Yazılan her dizinin imgesiyim bu gece.

Selam verdi sessizce ak duvaklı papatya
Al yazmalı gelincik bana günaydın derken
Rayihasını saldı pencerede sardunya
Düşüm beni terk etti yine bu sabah erken
İhsaniye Şeyhcuî derde itti bu gece
Topladı bohçasını çekip gitti bu gece

Seherin bakışına yılgınlık dokununca
Bir saba makamının nağmesiyle uyandım
Asırlık camilerde ezanlar okununca
Anladım ki düşmüş bu hasret nariyle yandım
Gök Medrese ağladı saldı sele bu gece
Aklımdaki bu şehri verdi ele bu gece.

Islığını emzirdi çağlayan yeşil suya
Karanlığın kağnısı gıcırdayıp giderken
Veda ettim gülerek mahzenimde uykuya

Seninle hemhal oldum güneşe selam derken.
Bahçeleriği'ndeydim sevda içtim bu gece
Ferhat'ın mezarından al gül biçtim bu gece.

Afet Kırat

Afet Kırat

Sevda Şehri Amasya

SEVDA ŞEHRİ AMASYA

Yemyeşil bir vadinin koynunda yatan ilim
Yabana resmetmeye aciz kalıyor dilim
Yüreğimi yarsalar, dilseler dilim dilim
Sitem edemem sana ellerim vicdanımda
Yollar ayırsa bile adın her an yanımda
Selamlar gönderirim yıldızlarla her gece
Sevdanı zikrederim kalemle hece hece
Senden ayrı kaldım ya, içime hicran düşer
Söyleşirken gönlümlle göklerden hüsrân düşer.
Yabana resmetmeye aciz kalıyor dilim
Anlatırım herkese "Cennet" derim "kefilim."

Gamlı zümrüt gözlerin, hangi nakkaş sanatı?
Ak bağrında saklarsın Şirin ile Ferhat'ı
Adın dillere destan bürüyor kâinatı.
Uyuyan evliyalar adına korunaktır
Herbirinin mekânı vazgeçilmez konaktır
Aşıkların şehrisin sen bizim şanımsın
Sevda şehri Amasya'm canımız, kanımızsın
Tarihten günümüze koskoca devran düşer
Her zaman aklımdasın sanma ki bir an düşer
Ak bağrında saklarsın Şirin ile Ferhat'ı
Külüngünün sesinden dinleriz serenatı.

Akşamı sarar dağlar sarar şehri dolar nur
Pirlerin ellerinde nice dua okunur
Seni anmak düşünmek aşığına bir onur
Giyinince gecede yıldızlardan bir gömlek
Mihri gibi her şair ister koynunda ölmek
Irmağından süzülür Ferhat'ın gözyaşları
Bir ah sarar aniden sana meftun başları
Karaçalı dilinden suya bir civan düşer
Yeşile al karışır semaya figan düşer
Pirlerin ellerinde kelimeler okunur
Ferhat'ın efsanesi yüreklere dokunur.

Bir kız varmış şehirde adı gibi Güzelce
Rüyasında süs olmuş döneminde çok gence
Yıldızlar ilham alıp şiir yazmış her gece
Siyah kaya aynada, Güzelce'nin siması
Işığıyla şenlenmiş her an semanın taşı
Gömülmüş sevdiğiyle ikisi bir araya
Ziyaret'in yolunda Aynalı Mağara'ya
Daha nice sevdadan dağlara duman düşer
Bir çoğu unutulmuş eskimiş zaman düşer
Rüyasında süs olmuş döneminde çok gence
Ziyarete gidenler onları anar önce.

Sevdaya dair sözler saplandı yine dile
Vuslatını düşlerim yakın olmasa bile
Sensiz kalan cümleler hicranıma vesile

Yalvarırım Rabbime, geçmişi yoldan evir
Ya da sen kerem eyle, bir gece rüyama gir
Adın ile eriyor ruhumdaki her acı
ahreden derdin sensin, derman olan ilacı
Özleminden üstüme dağ gibi mısran düşer
Buz tutan yüreğime alevli ıran düşer
Vuslatını düşlerim yakın olmasa bile
Ölürsem kavuşur mu Amasya'm benim ile

Afet İnce Kırat

Afet Kırat

Sevdan Yüreğime Emanet

Amasya suya hasret, Ferhat ise Şirin'e.
Dilde bıçak yarası, sinede kor bir ateş.
Düşünürken sılamı, aklıma geldi yine;
Mezarını kavurdu üstüne doğan güneş.
Bakmadın mı Amasya, dönüp de eserine?
Sevdan âleme şandı, nârınsa güneşe eş.
Kaç asır daha sürer sevdanın efsanesi;
Işığıyla ısınır sır saklayan hanesi.

Yıldız düştü yıllarca; şenlendi Yeşilirmak.
Sereserpe yatarak güneşlendi kayası.
Mümkün müydü dağları çelik külünkle kırmak?
Olmazı olur etti parçalandı ayası:
"Geldim Şirin! " diyerek istiyorken haykırmak;
Başını eğdi Ferhat, mani oldu hâyâsı.
Bağdaş kurup oturan dağlar birden yarıldı,
Döküldü üzerine ölüm ile sarıldı.

Ateş girdi hokkaya, bir Divan yazdı Mihri:
İlham verdi yıllarca sevdaların diyarı,
Yudumladı bıkmadan şiir denen bu zehri;
Belki gözü görmedi çiçek açan baharı,
Mısraları dizerek nakşetti güzel şehri.
Amasya sevdasıyla, hak etti iftiharını.
Belki şimdi göklerden Amasya'ya bakıyor:
"Cennettin şehrim" diye özlem ile şakıyor.

İlkiydi Mihri Hatun, daha nice gönüle,
İlham oldu dağları; neşe verdi taşları,
Aşk damladı göklerden, kabirde kızıl güle
Sonsuzluğa taşıdı çile çeken başları.
Haydi durma yaz kalem, nur beyaza döküle:
Ünlensin güzel şehrim; çağlasın gözyaşları.
Kar simalı kâğıda, yemyeşil bir kent indi
Notalandı sözcükler; arzdan, nihavent indi.

Yüreğime heyecan üfleyen manzum beste;
Dudağımdan sarkarken kalbi kırık imgeler,
Ah, ederek ağlıyor; aldığı her nefeste.
"Ne olursun dön" diye; gelir, aklımı çeler:
Kahrolurum, yanarım; akıp gelen bu seste.
Çifte su almış çelik açar bağrımı deler.
Şana doğru taradım, ak düşmüş kakülümü:
Çağır beni; rüzgârlar savurmadan külümü.

Ayrılmak kolay değil, zor olan yolu seçtim:
Hasretinin ateşi; beni nâra yandıran.
Bir lokma ekmek için; yardan, yarenden geçtim,
Yokluğun değil midir cehennemi andıran!
Bu baldıran zehrini, başıma dikip içtim:
Dünyanın telâşıydı acımadan kandıran.

Yanıldım ve batırdım, sığındığım sandalı;
Kendi elimle kestim, yeşermeden her dalı!

Uyanmak istiyorum, kâbustan kalkar gibi;
Büyüyen gözlerimin hapsederek sesini;
Çok yazıp hep susmanın firkât midir sebebi?
Duymak, seninle duymak; dağların bestesini.
Mısralarla sevişmek, unutmadan edeb'i.
Amasya'ya adamak sonsuzluk güftesini.
Ayrılığın cehennem; varlığın, bana cennet;
Sevdandır yüreğimde sakladığım emanet.

Afet İnce Kırat

Afet Kırat

Sonsuzdakine

Bahtın beyaz bağrına bağlayıp bedenini
Kâh aktı kâh durdurdu devranın ırmağında.
Görmedi gülüşlerin giziyle gidenini
Çırpınıp can vererek ömrün ten tuzağında.

Çıldırın çağlayandan akıp gitti zamanı
Çığlıklar deldi göğü dinlemedi âmânı
Gözlerinde birikti damla damla her anı
Uykuya daldı birden doğduğu kundağında.

Sahipsiz saltanatın kıvılcımlar saçıyor
Yanardağdan lav gibi yüreğime akıyor
Semadaki selamın çınlatıyor çakıyor
Gülücükler kayboldu çatlayan dudağında.

Sen ey toprağın gülü, sen ey dertli sevgili
Hasret miydin yerlere ak kundağa düşeli
Fırtınaya dönüştü şimdi zamanın yeli
Sonsuzda benimlesin ben senin uzağında.

Afet Kırat

sultanım-2

Camlara kızıl değdi koğuşlarda teftiş var
Bedenimi yakıyor buz soluklu taş duvar
İzdirabı yüklerken hüsrân huzuru kovar
İçimdeki acıyı anlatamam sultanım
Benliğim parçalandı sanma tamam sultanım.

Öfkeliyim çalgınım ben hâla bir deliyim
Gözyaşı deresinin coşkun akan seliyim
Etten kandan kemikten nedamet heykeliyim
Hicrânın yalazıyla yanıyorum sultanım
Vuslatı düşlerimde anıyorum sultanım.

Güneş batmak üzere dilime düştü hece
Çöküyor üzerime canavar gibi gece
Korlanmış parmaklıklar görünüyor sadece
Öldürür kavuşmadan beni günah sultanım
Kulağımda çınlıyor sessiz eyvah sultanım.

Her bayram arefesi dolup taşar kederim
Zincire mahkûm oldu özgür uçan ejderim
Düşünce denizinde sürekli keşke derim
Rahatlamak burada kabil değil sultanım
Gözlerimden akan su sebil değil sultanım.

Haram olsun çıkarsam hidâyete ermeden
Ahlâkımla tavrımla kifâyete ermeden
Vebâlimi çekmeden nihâyete ermeden
Emin ol ki bu ceza bana ibret sultanım
Bu günler de geçecek biraz sabret sultanım.

Afet Kırat

Afet Kırat

Süt Ekşi Bozuk Maya

Nağmeleri hep aynı döner dolaşır aylar
Düşünce dünyasında günlerin kara rengi
Ok atmaya hazırdır gerili durur yaylar
Dinmiyor rüzgârların acı veren ahengi.
Değişen hiçbir şey yok süt ekşi bozuk maya
Dünden kalan miras var gerek yok ağlamaya.

Hepsi de uzun konu bitmez ki anlatmakla
Neron'u, Napolyon'u, dinli dinsiz Masonu
Yazılara dökmek zor hepsi geliyor akla
Boynumuza takmışız çift yüzlü madalyonu
Tek yanına bakarız süt ekşi bozuk maya
Dünden kalan miras var gerek yok ağlamaya.

Mussolini, Çar İvan altın sırmalı divan
İdi Amin ve Hitler Mao ile Stalin
Bizim tahtta oturan değil mi evlat boğan
Tarih boyunca gördük biter mi katil hain.
Uygarlıklar boyunca süt ekşi bozuk maya
Dünden kalan miras var gerek yok ağlamaya.

Afet Kırat

Şahım

Şahım erdim geldim derken
Yıllar gibi geçeceksin
Fani insan fani gücün
Paldır küldür göçeceksin.

Eğri doğru seçmiyorsan
Hak yolundan geçmiyorsan
Helal yiyip içmiyorsan
Ecel suyu içeceksin.

Zorbalığa diz çökersen
Biber gibi dil dökersen
Hayır biçip şer ekersen
Ektiğini biçeceksin.

İnsanlığı yapmıyorsan
Kötü yoldan sapmıyorsan
Helalleri kapmıyorsan
Aldığını saçacaksın.

Hoş ol ki gidesin hoş
Ömrünü geçirme boşa
İnsan ömrü benzer kuşa
Kuş misali uçacaksın.

Dara düşmez temiz yürek
Her kötüye iyi gerek
Kapımızı çarpan felek
Kilidini açacaksın.

Elma demesini de biliriz alma demesini de:))

Afet Kırat

Şiir

İçimdeki közümlle saklamışım zamanı
Zincirlerle kaplanmış hıçkırık vadisinde
Ağlayan hecelerim doldurur mu ummanı
Duyulur mu nağmesi dalgaların sesinde?

Onu keşfetmek için terini silmek gerek
Kaçanağı gözlerde yakamozlar oynatıp
Sabrın tenine değmek ya da bereket ekmek
Yazmak ölene kadar huzuru baştan atıp.

Beklemek zamansızca şiir alırken demi
Cümle okyanusunda bıkmadan kulaç atmak
Limana yaklaşmalı hüznle giden gemi
Yükünü incitmeden alıp sulara katmak.

Yoğurmak mavilerle süsleyip al mercanla
Belki güneş altında bırakıp mayalamak
Hayallerle beklemek bitmeyen heyecanla
Herşeyden vaz geçerek sona kalmışken ramak.

Şiirle nefes almak beslenmek hecelerle
Yoldaş olmak düşlerle unutarak kötüyü
İmgelerle örülü türlü bilmecelerle
Yazarak mağlup etmek hüznü ve üzüntüyü.

Şiir işte böyle şey şairinin baş tacı
Sirtında taşıdığı gümüş nakışlı kaftan
Gururun vesilesi değildir ki utancı
Çok daha yararlıdır edilecek boş laftan.

AFET İNCE KIRAT

Afet Kırat

Taş Duvar Ardında

Yüzüm aynada kaldı çiğme yangın düşlerde
Ya üşüyen nefesim bakışında gecenin.
Son hecesi kırılır çıldırtan bilmecenin
İz kalmaz hürriyetten kaybolan gülüşlerde.

Kalbime ezgi düşer dilsiz taş duvarlardan
Suya gömer anları gecenin zemin katı
Kulağıma akan ses duvardan daha katı
Ecele urgan kalır verilen kararlardan.

Sızlayan kemiklerin kanattığı karanlık
Nerelere sakladın ufkun cılız elini?
Yıldız çölüne çeker benden bitmeyen kını
Bir ışık arıyorum pencereden bir anlık.

Şakağıma dayarım bir nefeslik zamanı
Çekerim tetiğini acıları silerim
Yalnız kalan gölgeyle özgürlüğü dilerim
Buzdan soğuk duvarlar dinlemezken amanı.

Bakire umutların katledildiği günde
Neler beklendi benden susmam mı gerekirdi?
Yaşama işlediğim umut elimde kirdi
Temizlendi namusum o düşkün öldüğünde.

Çocukça türkülerde eridi yedi rengim
Kanlanan anılarım artık silinmeyecek
Hukuk katında bile derdim bilinmeyecek
Aksayarak gelecek dilimdeki ahengim.

Saplanan karanlıkta yüreğim sıkılacak
Böyle bir yenilgiyi hayattan beklemezdim
Hakkımdı duyun artık yılan başını ezdim
Sabırla öğütülen taş duvar yıkılacak.

AFET KIRAT

Afet Kırat

Teselliname

İrmakta suyun var içecek kadar
İçine taş koyduk geçecek kadar
Kulübe yaptırdık göçecek kadar
Derdin ne ki sızlanırsın kardeşim?

Koyun dersen etrafında sürüyle
Sığır dersen komşuların tümüyle
Zahiren var dağarcıkta deriyle
Derdin ne ki sızlanırsın kardeşim?

Sıcak senin, soğuk senin, kar senin
Bağrı yanmış kara kuru yar senin
Nasırlanmış bir çift elin var senin
Derdin ne ki sızlanırsın kardeşim?

Bir lokma ye bin şükreyle haline
Burnun sokma dünyanın ahvaline
Sahiplik et olmayan emvaline
Derdin ne ki sızlanırsın kardeşim?

İlgilenme hiç kimsenin malıyla
Varsın dolsun elin evi halıyla
İdare et komşu artıklarıyla
Derdin ne ki sızlanırsın kardeşim?

Hasta olsan günahların af olur
Sabredersin adın temiz saf olur
Hakkın yiyen bekle bir gün mahvolur
Derdin ne ki sızlanırsın kardeşim?

Aç yatarsan dinç kalkarsın yarına
Varsın ömür girsin son baharına
Sabrı öğret çocuklarla karına
Derdin ne ki sızlanırsın kardeşim?

Üstün mü yok sarıl eski abana
Sıcak toprak kuvvet verir tabana
O olmazsa benze Adem babana
Derdin ne ki sızlanırsın kardeşim?

Aşın yoksa çakıl doldur kazana
Kızma sakın bu yazıyı yazana
Ot yatağa yat uzana uzana
Derdin ne ki sızlanırsın kardeşim?

Ortak derler müslümanın malları
Al hissene düşen yırtık şalvarı
Yıka, yama miras kalan çulları
Derdin ne ki sızlanırsın kardeşim?

Ölmeyince kabristana koymazlar
Kayıp olsan aramazlar bulmazlar

Korkma sakın vergi bile almazlar
Derdin ne ki sızlanırsın kardeşim?

Afet Kırat

Ulaşmak Başka Aşka

Sırrını yudumlarım bitmeyen gecelerin
Günü birlik takılır kirpiklerim bir aşka.
Nağmesiyle coşarak su gözlü hecelerim
Ulaşıyorum semaya bilirim bu aşk başka.

Damarıma zerk olur müjdeli bekleyişler
Bir alev dansı yansır elimdeki kalemden.
Bin bir türlü renk ile nice güzellik işler
Gergefinde defterin gizli kalan âlemde

Mutlu olur yıldızlar göklerin ötesinde
Masmavi hayallerle şahlanırım bir anda.
Binlerce umut doğar dizelerin sesinde
Kelebekler uçuşur sevgi ile her yanda.

Son ufkumda tülleşen şafağını beklerim
Hayatıma renk verir filizlenen şiirler.
Bazen çekip gitse de "Yine gelecek" derim
İçimde çağlar şiir temizlenir tüm kirler.

Şiirin yakasına yapışırım aniden
Yasakların dalına asarım ümitleri
Kırık düşler dökülür güneş doğar yeniden
Yüreğimde közlenir yaşamın gelgitleri.

Hüzzam anlar demlenir kuruyan dudağımda
Heceye özlem duyar, özlemiyle yaşarım
Nice öyküler vardır sırtımda sadağımda
Bu aşkı tatmayana üzülürüm, şaşarım.
_____ Afet Kırat

GİZEMLİ HECELER

Alıp,götürecekse bilinmeyen günlere;
Oyalım gözlerini simsiyah gecelerin.
Şems'ine kavuşunca,gül açar gönüllere...
Bir harfine doyulmaz,gizemli hecelerim.

İsterse gök yarılınsın,dağılınsın dörtbir yana,
Yeniden kubbe kurar yüreğin sanatları...
Herhangi bir zamanda,varsın çalsın kampana
Yeter ki; kırılmasın umudun kanatları.

Yaşamakla ölümün arasındaki duygu;
Yönünü bulana dek,bırak gönlünce aksın.
Oniki misli büyük,yelkovan'daki kaygu;
Akrepler,zehrini zamanlara bıraksın.

Zırlara bürünmezsek lekesiz iman ile;
Payandasız kubbeye elbette yılan gelir.
Keşke güvenebilsek,bakmasak gûman ile,

Sevdâlara bürünsek gerisi yalan gelir.

Kara gözlü bulutlar aklanır gönüllerde,
Gizemli dizelerde; kimi duygu sır kalır.
Şonsuz sayıda güneş saklanır gönüllerde,
Üstelik bu yürekte, kaç evrene yer kalır? ...

Alıp götürecekse, bilinmeyen günlere;
Oyalım gözlerini simsiyah gecelerin.
Şems'ine kavuşunca, gül açar gönüllere..
Bir harfine doyulmaz gizemli hecelerini.

_____21.05.1996 Ankara - İbrahim Yavuz Bildik (Adana EskiMilletvekili)
_____Teşekkürler sayın Bildik

[http://www.antoloji.com/siir/siir/siir_SQL.asp?
siir_id=331522&sair=5610&sira=1&adet=36](http://www.antoloji.com/siir/siir/siir_SQL.asp?siir_id=331522&sair=5610&sira=1&adet=36)

Afet Kırat

Unut Geçmişi

Siyah imgeler düştü dün evin tavanından
Tepemizde tepinen geçmişin izleriymiş
Eteğini toplamış geçip gitmiş yanından
Öfkeyle kıvrandıran acılı gizleriymiş.
"İçimdeki küçük kız çık tavan arasına
Ebruli renkler ekle çatının karasına."

Çok iyi tanıımışım emir verdim dinledi
Yükseldi bir serçenin kanadından tutarak
Başarır sanıyordum inim inim inledi
Suskunluğa büründü sözlerini yutarak.
Çıktım hemen peşinden; "Ne oldu sana böyle?
Elin böğründe kalmış geçmiş ne dedi söyle."

Zamanın gözyaşları bir göl yapmış tavanı
Çırpınıyor içinde gönderdiğim küçük kız
Åkrepler esir almış bir anda yelkovanı
Onu güçlü sanırdım neden kalmış ki cılız?
Bulut ardına sindi gökkuşağı utandı
Çınlatan çığlığımdan güneşin bağrı yandı.

Atma dedi küçük kız geçmişin denizine
Acı yuttum bir anda kesilmişti nefesim
Rastlamadım orada mutluluğun izine
Gördün mü ne haldeyim acı kusuyor sesim
İçimdeki küçük kız, dedi; geçmişi unut
Kilitle kapıları yarında vardır umut.

Afet Kırat

Usta

-----Etkin söz söylemeye ilim irfan gerekir
-----Anlaşılması için zeki insan gerekir.

Yıllarca uğraş verdik iğneyle kuyu kazdık
Sözler havaya uçtu kimse takmadı usta
Denizden laf topladık ıssız çöllere yazdık
Ağustosta buz tuttu damla akmadı usta.

Neyzen'in süzgecinden kötü harfleri süzdük
El analı babalı yalnız biz mi öksüzdük
El uzatan olmadı birkaç seveni üzdük
Çok kapıyı çaldık da açıp bakmadı usta.

Ateşin dili dedik kömürün külü dedik
Bazen duygusal olduk bülbülün gülü dedik
Hep açık konuşmadık bazen örtülü dedik
Hak edeni hicvimiz bir kez yakmadı usta.

Kazma kürek demeden hepsini de kullandık
Emek esirgemedik her şey düzelir sandık
Onlar sefa sürerken ırgatlar gibi yandık
Felaket binasını kimse yıkmadı usta.

Şarkıların içine çığlıkları sığdırdık
Gözyaşını kahvenin fincanına yağdırdık
Kasavet yatağında intizarı boğdurduk
Biz söyledik usandık onlar bıkmadı usta.

Afet Kırat

Vay!

VAY!

Dolunay gölgesini kuşanırken karanlık
Geçmişin defterine düşüverdim bu gece.
Anılar perçinlendi gözlerime bir anlık
Yıpranmış resimlere düşü verdim bu gece.
Dedim ki: Bu çizgiler geleceğe hediye...
Zaman zaman çıkarıp nefes alayım diye.

Şafaklar ötesinde kopardım dizginimi
Koştum dünlere doğru tozlanmış sayfalarda
Nedir gönül bilemem dertli düş gezgini mi
Gemiyle yola çıktım ben yandım tayfalar da.
Asil günün avcunda yeşerirken tüm dallar
Hücum etti kalbime geçmişteki masallar.

Kurtuldum amansızca kovalayan korkudan
Karşılığım gülerek en masum hallerimi
Hiç tedirgin olmadım düştüğüm bu uykudan
Sırtlandım üşenmeden bütün veballerimi.
Ne vardı anılarda? Suçun öfkeli sesi
Ve kızıl karanfilin doyum olmaz nefesi.

Güneşe bağlamıştım kırmızı uçurtmamı
Hayaller işlemiştim çivili çitasına
Düş rengi püsküllerle süslenmişti tamamı
Rüzgâr gülü takmıştım düşünüp ortasına.
Dağların kokusunu alıp getirsin diye
İçimdeki özlemi salıp bitirsin diye.

Beş parmak köprüsünün altından beş taş geçti
Hâla ikrâm sunuyor şıkırdayan bestesi
Bitimsiz ahengini dizeler ondan seçti
Ruhuma huzur verdi kalemimin güftesi.
Bazen unuttum onu bıraktım yaslı paslı
Bazen tuttum elinden tebessüme cinaslı.

Binbir gece düşüyle hayâl kurarak yattım
Annemin anlattığı mutluluk masalıyla.
Lâmbadan cin çıkarttım kayıp saray arattım
Evrende gezi yaptım uçan ipek haliyle.
Çelik çember çevirdim rüzgârla yarışarak
Devran döndü an döndü hayatla barışarak.

Sevdalandım Tommiks'e bahtı kara Suzi'yle
Kızıl bir maske taktım gökte uçtum Zagor'la
Tarkan oldum kurt emdim gezdim kurdun iziyle

Baybora'dan ders aldım savaştım yanan korla.
Bez bebeğimi yaktım kuruturken sobada
Bilyeleri gizledim terekteki kaba da.

Gülümseyen anılar çekti beni içine
Sonbahar sabahının omzumda ıslak çiyi
Büyümeķmiş kabahat anıların suçu ne
Hepsi geçmişte kalmış bulamadım sevgiyi.
Güneşin oklarıyla silinirken gökte ay
Dedim: Geçtin habersiz vay divane ömrüm vay!

Afet Kırat

Afet Kırat

Veda Zamanı

<img

src=http://www.antoloji.com/siir/media/70/www_antoloji_com_1015170_920.JPG

Hüznün hüzzam bestesi benliğimi sararken
Ezaya aldırmadım gülüp geçtim yıllardır.
Gülen gonca gülleri gülistanda ararken
Varolanla yetindim diken seçtim yıllardır.

Dönüp duran devranda dolaşıp durdum her gün
Gözlerimde çağladı dinmeyen şelaleler.
Perişandır yarınım bu günüm daha üzgün
Yüreğimde kurudu boynu bükük laleler.

Kendimi avuturdum vuslat yakındır derdim
Yıllar geçti olmadı yüreğimden kanadım.
Bağlandım hapsedildim bitmedi arttı derdim
Uçup kaçmak istedim kırılmıştı kanadım.

Dünya derdi üstümde kör kurşun kadar ağır
Savaşlar avucumda açlık şefalet tenim.
Hüzün fırtınaları sarıyor ağır ağır
Bütün sıkıntıların sanki vebali benim.

Ben dilsiz muhabbete sevdalanan buzdan gül
Hayat korlaşan ateş acı soluyan gece.
Hüznümü dindirmedi ne ağustos ne eylül
Kışın yağın karlarla kapanır bu bilmece.

Kan kokulu zamanda selamete susadım
Çilelerle çiğnendim şimdi veda zamanı.
Felaketi getirdi sevmediğim bu adım
Benimle gömülmeli eza veren her anı.

_____AFET KIRAT

Zaman-mekan işler iken ademin zamanına
Yaşamak hak-ölüm hak ademin mekanına
Ölümü hatırlamak işlemiş imanına
Allaha kavuşmaktır can dost bu bilmece

_____Rıfat Kaya.....Teşekkürler Sayın Kaya

Her nefes yaklaştırır sonlara adım adım
Yanmaktan kabuk bağlar boşa konuşan dilim
Bir nefes helalliktir bundan sonra muradım
Varsın sonrası gelsin bana gelecek ölüm..

_____İbrahim COŞAR.....teşekkürler hemşerim

Ben ki; bir benî Adem, geldim çile çekmeye,
Heybemde zehi aşım, tutduğum dal sabır,
Ne kadar insan muhtaç, bir lokmacık ekmeğe,
Dünya denen bu hanın çıkış kapısı: Kabir..

_____Seyfettin Karahocagil.....teşekkürler hocam

Aradım birer birer kıyıları köşeyi
Ne bir sevda izi var ne tanırım neşeyi
Eğer gönlüm avunsa bağışlardım her şeyi
Ey toprak avut beni bundan sonra seninim

_____C.DÜZGÜN.....teşekkürler Cemile Bacım

Kutuptaki buz dağı bilmem neden eriyor
Alevlendikçe coşan kızıl ateş soğuyor.
Toprak altında magma kırmızı gül veriyor
Her veda bir kavuşma batan güneş doğuyor.

_____Fahri.....Teşekkürler arkadaş

Şu gencecik yaşında nelere tanık oldum
Kırıldı kanatlarım uçmak benim neyime
Karanlık gecelerin girdabında boğuldum
Artık avuçla toprak fırlatın üzerime

_____Nuran Aksoy.....Teşekkürler değerli şairem

Afet Kırat

Virane

Hüzün mevsimlerinin hüküm sürdüğü kentin
Çatısından süzülen türlü iyi niyetin
-Kenar mahallesinde badanasız bir evim.
Yıllar geçti yıkmadı ne rüzgâr ne fırtına
Tonlarca elem, keder yüklenmişken sırtına.

Köhnemiş hayallerin bacasından tüttüğü
Paslı asma kilitte umudu büyüttüğü
-Küçük kulübeyim sanılmasın bir devim.
Minderimin altında saklanırken günahım
Parçalandı camlarım duyuldu her gün ahım.

Bir teneke sobada gözyaşım kora döndü
Gazı bitti lambamın daha akşamdan söndü
-Bütün bunlara rağmen yaşamaktı görevim.
Sıcaktan berbat oldu tel dolapta nevaletim
Aldırmadım, sabrettim hor görse de el âlem.

Çileleri işledim işte geldim bu hale
Geçer miyim bilinmez çok az kaldı finale
-Kabul olsun dilerim sunduğum son ödevim.
Dönüp baktığım zaman bir an demedim "Keşke"
Yakışır mı virane gökteki altın köşke?
-Afet Kırat

Afet Kırat

Vur Artık

Hayalimde sen vardın inan düşlerimde sen
Ebruli renkler ile işlerdim desen desen
"Benden sana hayır yok bitmeli" desen de sen;
Yemin ettim bir defa kapında yatacağım
Sabır taşım eridi kaldırıp atacağım.

Yokluğunun ardına takılır kalır adım
Attığımda ilk adım böyle miydi muradım?
Kırık kolum kanadım en derinden kanadım
Duyar mısın bilemem, çınlayan feryadımı?
Allah'tan korkmadın mı doldurdun miadımı?

Zaman geçmek bilmiyor günler uzun seneden
Anılar uzaklaştı söyle öyleyse neden?
Kırdın tüm dallarımı belki de istemeden
Sal artık coşkun suya hırs ve kin sandalını
Al yeni baştan yeşert kırmaz insan dalını.

Son demleri yaşarken demlendi bak kederim
Hasretle yaşanır mı, ben sensiz ne ederim?
Heba olan geçmişe söylesene ne derim?
Gözyaşımla sulayıp vuslata kök salarım
Bir öksüz korkusuyla kabuslara dalarım.

Viran ettin gönlümü anlatılmaz bu durum
Kristaldi kırıldı, bir sözünle gururum
Sensizlik masalını atar yere vururum
Geçmeyen saatleri ecelime kur artık
Daha ne duruyorsun, çek tetiği vur artık!

Afet Kırat

Yağmur

Kirpikleri birleştire ağlamaya amade
Makyajı tazelemek belki göğün amacı
Böyle mi ediyordur duygusunu ifade
Akan selle toprağa karışacak her acı.
Ama neden anlamam beni hüznem salıyor
Bakarken damlalara gözlerim hep dalıyor
Bendeki tuzlu yağmur yanağımı yalıyor
Kurusun gözyaşların hicap duyusun yağmur
Gülümse yüzümüze tükensin yasın yağmur.

Hapset duygularını olmak gerekir metin
Yazın salarsın artık semadan yaşlarını
Üşütmek dondurmak mı acep senin niyetin
Sokaktaki yoksulun ıslatma başlarını.
Onlar doğan güneşten huzur umut alıyor
Akan zamana karşı belki mutlu kalıyor
Kaderin çelik eli durmadan ırgalıyor
Sustur çığlıklarını korkmasın canlar yağmur
Ateşinle yanmasın dağda çobanlar yağmur.

Ah yağmur zalim yağmur, korkuyorum sus artık!
Yetmiyor mu garibin gözyaşları dünyaya?
Hainlere mi kızdın bu gün kaşların çatık
Boşver pişman olurlar belki de birkaç aya.
İsırgan otu gibi dokundukça dalıyor
İlerleriz sanırken gittikçe alçalıyor
Terör denilen belâ gücü kimden alıyor
Bizleri rahat bırak inlere uğra yağmur
Sitemim sana değil bakma kusura yağmur.

AFET KIRAT

Afet Kırat

Yalnız Ekmek Parası

YALNIZ EKMEK PARASI

Gece gurbete gebe göğü delecek avaz
Istiraplar sızarken yıldızların gözünden.
Son kalan nefesi de kesecek zalim ayaz
Uzamlara düşecek ayrılıp can özünden.

İşte yine buluttan gurbet düştü bu gece
Kor ateşle dağlanır kalpte hicran yarası
Nasıl çözülür bilmem yaşam adlı bilmece
Duyulur tiz narası "Yalnız ekmek parası"

Karanfil kokar birden yalnızlıkların rengi
Gecenin esintisi gözlerden hüznün sağıar.
Gürültü olur kalmaz türkülerin ahengi
Asılan tebessümler dudaktan yere yağar.

Bir yetim edasıyla sema denize ağlar
Elinde bir valizle yaşamın maskarası
Oyunda çırpınırken sefil figüran sağılar
Haykırır fukarası "Yalnız ekmek parası."

Belki bir güzel vardır belki anne düşlerde
Belki de kaval sesi sürükleyen dağlara.
Belki bir gül goncası dileği gülüşlerde
Kavuşamaz gurbetçi takılarak ağlara.

Seneler akıp gider kim bilir kaç kar iner
Yoksul evin üstüne belki bulut karası
Yürek yakan bu acı artık ölünce diner
Demenin tam sırası "Yalnız ekmek parası"

AFET KIRAT – 06.05.2008

Afet Kırat

Yalnızlık Sofrasında

<img src=
http://www.antoloji.com/siir/media/48/www_antoloji_com_1019948_602.GIF

<img src=
http://www.antoloji.com/siir/media/48/www_antoloji_com_1019948_606.GIF

Bir değirmen düşünün öğütür pembe düşler
Çağlayan çığlıklarla akar gelir savaktan.
Kokusu dökülürken kaybolur tüm gülüşler
Son tebessüm can verir ayrılırken dudaktan.

Vefaların ve şükrün yalan olduğu yılda
Masum duygular ile sevgi yağar geceye.
Geçen şevk akşamları kaçır, kalmaz akılda
Hırçın köpükler çarpar şiir düşen heceye.

Heceler ki yorulmaz süpürür öfkeleri
Işıktan ülke olur kanadı kırık sözler.
Güneş doğar uzaktan aydınlatır her yeri
Yıldızlar gibi parlar birden buğulu gözler.

Susmak bilmez inatla yeşerirken heceler
Umut doğar beyazdan kara kalem ebesi.
Gizler ortaya düşer çözülür bilmeceler
O küçük çizgiler yaşamın alfabesi.

Gecelerin hecesi tufandan da kuvvetli
Rüzgârıyla silinir paranoyak zamanlar.
Zamanları sanmayın heceden merhametli
Yalnızlık sofrasında şiir yazanlar anlar.

Afet Kırat

Yaşamak Buysa Yaşıyorum İşte

İçimde mevsim üşür titrer güçsüz gölgeler
Kağıt kesmez kamalar parçalarken bağırimi
Çelik bir ızgaradan ruhum eleme eller
Rüzgârlar süpürür mü yüreğimden ağrımı?
Başım önüme eğik, omzumda tonlarca yük
Etekleri sürünen üç beden daha büyük
Hesaplanıp işlenmiş yalnızlık taşıyorum
Yaşamak buysa şayet işte hep yaşıyorum.

Özgür uçan bülbüldüm hapsedildim kafese
Duğ döktüler önüme o yüzden susuyorum.
İhtiyacım var belki ensemde tek nefese
Hissettiğim öfkeydi sevgiye susuyorum.
Vidansız yıllar yıktı hergün suratım dökük
Toparladım dertleri dermansız boynum bükük
Çıkarttım anıları bu güne taşıyorum
Nasıl unuttum diye kendim de şaşıyorum.

Doldurdum umudumla sırtımdaki heybemi
Uçsuz bucaksız ömre mahmuzladım atımı
Yarıştım fırtınayla alıp azıya gemi
Çalıştım düşünmeden kaybolan rahatımı.
Hak aşkından sarhoşum hem de nasıl körkütük
Almıyor bir çoğunu cepken büyük cep küçük
Fazlasını derleyip yuvama taşıyorum
Engelleri yok sayıp inatla aşıyorum.

Afet Kırat

Afet Kırat

Yeni Bir Sabah

Yeni güne gebeydi sancı çekiyor şafak
Bulutları yırtıyor yıldırım parmakları
Gözyaşı akıtıyor acıya kanlı âfâk
Bir hızla ıslatıyor kurumuş yatakları.

Rüyaları hapsetti uçurumun köşesi
Gökkuşağı albümü önümüzde açıldı
Doğdu şimdi dünyanın görünüyor neşesi
Farketmemek mümkün mü rayihalar saçıldı.

Yaşama kapı açar serçenin senfonisi
Yeşilcikler göz kırpar yatağında esnerler
Rüzgârların nağmesi dağıtır olan sisi
Gözler bayram yerinde danseder gül fenerler.

Artık emmeye hazır süt kokan mısralarım
Aç gözlü sabi gibi huzurun sinesinden
Unutulmuş anları umutla aralarım
Mis kokulu besini almalı annesinden.

Bundan sonra kim takar hüznü gamı hicranı
Süpürdüm birer birer suya attım faraşla
Mikroptan arındırdım temizledim her yanı
Dedim susma hayata bir bebek gibi başla.

Afet İnce Kırat

Afet Kırat

Yeni Vergi Önerileri

YENİ VERGİ ÖNERİLERİ (SERBEST HECE)

Meclis neden toplandı bir düşünün vekiller
Umut etmiştik ama boşa çıktı akiller
Sürekli azalıyor bizim mütevekkilller
Yeni vergi dediniz müthiş fikir aferin
Enerji benzin olmaz zaten zamlı motorin.

Dar boğazı geçmeye ortalığı yakalım
Alışıklardı çoktan vatandaşa takalım

Vatandaştan sizlere akla gelmeyen örnek:

Şampanya viski hariç içkiye zevk vergisi
Tütün satıcısına millete sevk vergisi.

Kaldırımdan geçene aşındırma vergisi
Başı bitli gezene kaşındırma vergisi.

Okuyana yazana kâğıt bitti vergisi
Okulda öğrenciye derse gitti vergisi.

Emekli rahat durmaz maaş çekti vergisi
Tarladaki işçiye tohum ekti vergisi

Çiçekçi sepetine tükendi renk vergisi
Dükkan da boş kalmasın isme çelenk vergisi

Taşlama ve ters öğüt hiciv yergi vergisi
Sitede yayınlarsa yüklü sergi vergisi...

Bence bu kadar yeter huylanmasın insanlar
Her gece uykumuzda basar karabasanlar
Hicvetmeye kalkarlar şair akli noksanlar
Öneriler şahane hepinize maşallah
Uygulayıp sunmaya gidiyorum eyvallah.

içkiye zevk vergisi: İZV
millete sevk vergisi: MSV
aşındırma vergisi: AV
kaşındırma vergisi: KV
kâğıt bitti vergisi: KBV
derse gitti vergisi: DBV
maaş çekti vergisi: MÇV
tohum ekti vergisi: TEV
tükendi renk vergisi: TRV

isme çelenk vergisi:İÇV
hiciv yergi vergisi: HYV
yüklü sergi vergisi:YSV

Afet Kırat

Yokluğuna

Demde akrep üşüdü suya düştü yelkovan
Sensizliğin ufkunda doğmak bilmiyor güneş
Hicrana âşık sözler şimdi elimde kalan
Bir adın bir hayalin akan nağmelere eş.
Kucağımda sardığım yoksa yine mi hicran?
Zaman geçmek bilmiyor döner mi böyle devran?

Dilimde buz tutuşur alev sarar her yeri
Ahımdan dağlar çöker toz dumana karışır
Dilensem dört bir yandan dönmek mümkün mü geri
Düşlerimde kâbuslar birbiriyle yarışır.
İnan ölüm geliyor bana akşam üzeri
Yaşıyorum sürekli ağustosta zemheri.

Gidip rengini çalmak avare bir yıldızın
Hıçkırığa boğdurmak çağlayan bir dereyi
Ruh üflemeğe içine yerde yatan cansızın
Sonsuzluğa kapatmak sımsıkı pencereyi
Şeni andım aklıma bunlar geldi ansızın
İçimi parçaladı kanattı bak son sızın.

Ayırıp ayrılığı kırlangıç kanadından
Sapsarı dolunayı doldururdum içime
Çiçeklerin başına, taç yapardım adından.
Devrik cümleler döker boş verirdim biçime
Yağmurlar yağdırırdım dilindeki tadından
Söyle vazgeçer miydin bitmeyen inadından?

Hangi dikenli teller durdurmuş ki hayali
Kaybolan adreslerin beni senden ayırsın
Yanıp sönen yıldızdan yudumladım sinyali
İnancım var bilirim şer değilsin hayırsın.
Kanadı kırık kuşun acıtmaz mı bu hali?
İnsafın nerde senin çekilir mi vebali?

Zehirledi yeniden akrebim yelkovanı
Kalemimde kahreden ağır bir küf kokusu
Döküldü rakamlarım göstermiyor zamanı
İşte buydu bilmezsin yüreğimin korkusu.
Ahım dağları aştı dolduruyor ummanı
Yokluğundan kurtulmak bu derdimin dermanı.

Afet İnce Kırat

Afet Kırat